

חשיפה מצמררת

על עמך

יעדימו סוד



בדבר התוכנית הממשלתית הסודית
לשינוי מהותי של פני החברה החרדית



את התשובות לשאלות הללו, לא תמצאו בשום מקום אחר.

יש מדי הרבה גורמים שרוצים שתמשיכו לא לדעת!!!

יש להם הרבה כסף, והם עושים את עבודתם נאמנה!!!

בחוברת זו נעשה נסיון צנוע לענות על כל השאלות הללו

המעוניין להשיג חוברת זו, לתרום להפצתה, וכן למי שיש מידע אישי או חומר

כתוב בנושאים המוזכרים בחוברת

יש לפנות לכתובת מייל: ab600040@gmail.com

בס"ד, יו"ל ע"י

מכון יערימו סוד

מהדורה שניה

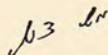
איר תשע"ט

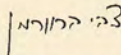
בס"ד

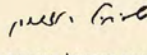
באנו בזה לחזק את ידי האברכים החשובים שמפרסמים הקונטרס "יערימו סוד" אשר בו מבואר גודל הסכנות הקשות המאיימות על עתיד הציבור החרדי ע"י המבקשים לשלוח יד בפך השמן הטהור.

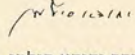
כוונת האברכים החשובים לשם שמים ליידע את הציבור בבחינת 'דע את האויב' להיות מאוחדים נגדו. ופרסום הקונטרס נעשה ע"פ הדרכה ועצה מאת גדולי הרבנים ומורי ההוראה שליט"א, ובהתאם לדרך המסורה לנו מרבותינו גדולי ישראל שליט"א, ויה"ר שנזכה לתשועת עולמים, ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים.

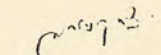
וע"ז בעה"ח


הרב משה צדקה
ראש ישיבת פורת יוסף

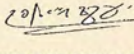

הרב צבי ברוורמן
ראב"ד ביתר

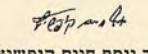

הרב שירה רוננברג
ראב"ד בד"ץ ביב

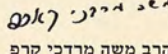

הרב יהודא סילמן
אב"ד בד"ץ ביב
ורב ק"ח רמת אלחנן


הרב יצחק זילברשטיין
אב"ד רמת אלחנן


הרב שמעון בעדני
חבר מועצת חכמי
התורה

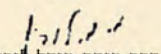

הרב יעקב חיים סופר
ראש ישיבת כף החיים

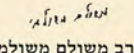

רב יוסף חיים קופשיץ
מרי" פורת יוסף

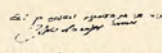

הרב משה מרדכי קרפ
דמו"צ ורב בקרית ספר


הרב מנחם מנדל פוקס
מו"צ ורב שומרי החומות

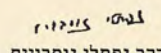

הרב אברהם צבי הכהן
דמו"צ ורי"מ ביב

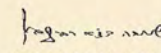

הרב מנחם מנדל לובין
ראש בית הוראה הליטא


הרב משולם משולמי
מו"צ ומ"י בית שמעיה


רב עקיבא הלוי ואזנר
מו"צ בעדה החרדית


הרב שלמה גשטטר
מו"צ ורב גבעת משה


הרב נפתלי נוסבוים
אב"ד ורי"י חיי משה


הרב שמחה רבינוביץ
מו"צ ומח"ס פסקי תשובות


הרב שמואל אליעזר שטרן
רב מערב בני ברק

פסק הלכה נחרץ ממרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א על החובה להישמר מהסכנות שמביאים החילונים לפתחינו

"...כבר קבלנו מאדוני אבי מורי ורבי (מרן הסטייפלער) זללה"ה ומגדולי הדור שעבר זצ"ל, שאין ללמוד במוסדות אקדמאיים או במכללה או במוסדות המסונפים אליהם בכל צורה שהיא, שבהם לומדים מקצועות כלשהם ומקבלים תארים, והשומע בעצת זקנים מובטח לו שלא יכשל וירווח נחת מצאצאיו".
ע"ז באעה"ח יום ו' ג' מנ"א תשע"ג. חיים קנייבסקי

מתוך מכתב מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א נמסר בכנס חירום למנהלי הסמינרים, כסלו תשע"ו.

"לשלוח לאקדמיות והדומין להם הרי הוא הרס גמור לכל ההשקעה שהשקיעו בבנות שנים רבות, והכל הולך לטמיון רח"ל. וכידוע שללכת ללמוד בלי השגחה מדוקדקת הוא להתפקר לאבזירייהו דגילוי עריות ועבודה זרה. ובקושי התיירו גדולי ישראל לאשה לצאת מן הבית להביא פרנסה לביתה.
ואכן אם יש חשש קטן שזה יפגום ברוחניות שלה אין שום היתר בעולם. ובה התחייבנו ונצטוונו במידת הביטחון והכל נגזר מראש השנה. וכל הנוהרים ודאי יתברכו בפרנסה בשפע בדרך כבוד, ובדרך היתר, ויזכו להקים ביתם בית של תורה"

תוכן הענינים

פרק ראשון - איום קיומי

- 7 ראשי מערכות המדינה וכלי התקשורת בהצהרות מעוררות אימה
- 9 ארבעה זרועות התמנון - חינוך, אקדמיה, תעסוקה וצבא
- 10 ארבעת זרועות התמנון, בנשימה אחת
- 11 אין גבול לרשעות
- 11 רעיונות שטניים נוספים של חוקרי החרדים, להשמדת הציבור החרדי
- 12 החרדים באים....
- 12 האקדמיה ככלי לצמצום הילודה החרדית
- 12 ולא יחצו עוד לשני ממלכות
- 13 כך מנסה משרד החינוך להטמיע 'ערכים אוניברסליים' בחינוך החרדי
- 14 "כיצד פורצים את חומות ההתבדלות החרדית" \ דברי הגאון הגדול רבי דוב לנדו שליט"א

פרק שני - שילוב חרדים בשוק התעסוקה

- 15 תכלית או אמצעי?
- 16 "הם לומדים הכל" - המועצה להשכלה גבוהה בפיקוח הדוק על מוסדות האקדמיה לחרדים
- 18 "עיקר חסר מן הספר"
- 20 "מיד אחי - מיד עשיו"
- 20 תיאבון בלתי נגמר - טיפולה המסור של המדינה בציבור הדתי לאומי
- 22 ממשיכים לרקוד מה יפית לפני הפריץ
- 23 המטרה האמתית של גיוס החרדים לצה"ל - מפיהם של חוקרי החרדים
- 23 "הם אפילו לא מסתירים את זה..."

פרק שלישי - החזקת חורבן התורה

- 25 מבט אל סכומי הכסף העצומים המושקעים - במפעלי ההרס של עולם התורה וציבור היראים
- 25 4 מיליארד ש"ח - לגיוס החרדים, פי שלושה וחצי מתקציב הישיבות!
- 26 שלוש מאות מליון בשנה - עלות מסלולי שילוב החרדים
- 27 מיליארד ש"ח לעידוד מסלולי אקדמיה לחרדים
- 27 פירות הביאושים
- 28 "עלי רגשת מחרפיה, בתוך משכן חצריה"
- 28 "לא מכיר כזאת פילנטרופיה"
- 29 כוחו של מטבע - השימוש בכלים תקציביים ככלי המרכזי למימוש יוזמות ממשלתיות
- 30 כוחו של סעיף בספר התקציב
- 31 דברי הגאון הגדול ראש ישיבת סלבודקא רבי משה הלל הירש שליט"א

פרק רביעי - כמו עכברים במעבדה

- 32 מכוני המחקר וחוקרי החרדים במפעלי חיסול החברה החרדית
- 33 הכר את האויב האמיתי
- 38 רשעות אנטישמית מרושעת
- 38 חוקרי החרדים ממליצים למשרד השיכון - אל תבנו ערים חרדיות
- 40 חכמים להרע
- 40 טכניקות הפעולה של מפעלי ההרס, ועצותיהם המתוחכמות של חוקרי החרדים
- 41 "נופת טיטופנה שפתי זרה"
- 41 גדול המחטיאו מההורגו - אל תתנו להם!

פרק חמישי - שותפים לפשע

- 43 חוגי החרדים החדשים ותפקידם המרכזי במזימות החיסול של הציבור החרדי
- 43 הזרזיר והעורב
- 44 דיאגרמות החורבן
- 45 מפיהם ומפי כתבם - החרדים החדשים פורסים את להגיהם
- 46 **בצלאל כהן הנאור, ו"אוזו ומוזו מכפר הקאקוזו"**
- 47 אשר שנאת אהבתי - החרדים החדשים וישיבות תיכוניות
- 47 "פרודיה אנטישמית במיוחד על הבטלנות החרדית..."
- 48 המרכז לחקר החברה החרדית
- 49 **המלחמה המשותפת כנגד מפעלי הגמ"חים**
- 49 המטרה - קריסה כלכלית של הציבור החרדי
- 51 ארגוני הרפורמים וחוגי האורתודוקסיה המודרנית בקנדה, ארה"ב, ואירופה בוחשים בקדירה

פרק ששי - כתועבות הגויים ההם

- 52 פריצת חומות הקדושה בכורי ההיתוך של החברה הישראלית
- 54 "השומרוני הטוב"
- 54 מה עומד מאחרי המילים "הדרת נשים" \ **דברי הגאון הגדול רבי דוד כהן שליט"א**
- 55 החלטת היועץ המשפטי - הפיכת ההפרדה לעבירה פלילית
- 56 הפרדה מגדרית במוסדות האקדמיה \ **דברי הגאון הגדול רבי אביעזר פילץ שליט"א**
- 57 סדום ועמורה בצבא הישראלי על רפורמות הפריצות במסגרות הצבאיות
- 58 סערת הרוחות בקרב הציבור הדתי לאומי מתוך כותרות כלי התקשורת
- 59 ארגוני הרפורמים וקורסי הקצינים בצה"ל כך שומר צה"ל על חילוניותה של המערכת הצבאית

פרק שביעי - על פי פחת

- 60 מרכזי ההכוון התעסוקתי. גלגל הצלה, או אסון כלכלי?
- 62 **הנתונים שלא רוצים שתדעו**
- 63 פרנסה בכבוד? על הבלוף העצום של התארים האקדמיים
- 64 ספקות בכדאיות הכלכלית של לימודי התואר
- 65 "תבן אתה מביא לעפריים..."
- 66 **ברוכים הבאים לשוק העבדים \ דברי הגאון הצדיק רבי דן סגל שליט"א**
- 67 שוק ההייטק והציבור החרדי - הילכו שניהם יחדיו?
- 68 תעשיות הייטק בישראל. האם ניתן להתאימן לציבור החרדי?
- 69 "כשהם עובדים הם עובדים במעורב" - המחיצות הריגשיות וההלכתיות נעלמות

פרק שמיני - בשדה החינוך

- 70 ספרי לימוד חילוניים בלבוש דתי
- 71 מחברי ספרי הלימוד - מקולקים עם תעודה
- 72 המהפך החילוני בספרי הלימוד
- 73 שינויי ערכים
- 73 דרך ארץ קדמה לתורה
- 75 התלמידים של משרד החינוך

נספח - מוסר השכל

- 77 פרשבורג נגד פראג
- 79 אגרוף המחץ של אנשי השמאל לשנות את פני הציבור החרדי

פתיחה

בהוראת רבנים ומורי הוראה אשר עברו על חוברת זו טרם ירידתה לדפוס התבקשנו להציב בפתח החוברת מספר הבהרות נחוצות. חוברת זו מבקשת לחשוף מערכת של תכנית ממשלתית רחבה וסדורה לשינוי פני החברה החרדית, וזאת על ידי עיכוב בניית ערים ושכונות חרדיות חדשות, החדרת לימודי אקדמיה, עידוד ופיתוי רבבות נשים וגברים חרדיים לעבוד בשוק העבודה החילוני המעורב המתירני והפרוץ, התערבויות ממשלתיות מהותיות בנושא החינוך ובראשן תהליך אקדמיזציה של שינוי חומר הלימודים וצוות ההוראה, ועוד.

מטרתה של חוברת זו הינה להציג את העובדה, שכל התוכניות הממשלתיות בנושאים אלו אינם סתם כך אוסף של פרטים, אלא תכנית ממשלתית מושקעת ורחבת הקף שמטרתה לשנות בתכלית את פני החברה החרדית, ולחלץ אותה. ישנם עשרות מומחים וגופי מחקר אשר כל חייהם ומפעלם מושקעים אך ורק בתכנון ובניית המגמות הממשלתיות בנושאים אלו, 'כיצד לצמצם את הציבור החרדי, ולחלץ אותו'. מתוך עיסוק בלתי פוסק ב'חקר החברה החרדית', הם מפיקים כל העת מחקרים עבי - כרס, תוכניות ודו"חות שונים ומשונים. הממשלה והרשויות משקיעים הון עתק, הן בתכנון ופיתוח התוכניות הממשלתיות הללו והן בהוצאתן אל הפועל. הממשלה רואה בגופים אלו צורך ראשון במעלה לעצם עתידה וקיומה החילוני המובהק.

על פי הוראתם של מורי הוראה שליט"א, לצורך הצגת התמונה המלאה נאלצנו להשתמש בשרותיהם של מאגרי מידע שונים ומומחים המתמחים בהשגת חומרים בנושאים שונים. חלק מהמקורות של אותם מאגרי מידע הינם מקורות אשר רחוקים מעולמם של יהודים של צורה, מתוך העיתונות הכללית, מחקרים אקדמיים, וכיו"ב, אשר הובאו במסגרת זו בבחינת עת לעשות לה; ולאחר התייעצות וקבלת הוראותיהם של מורי הוראה שליט"א.

יה"ר שחוברת זו תועיל להתרחק כמטחוו קשת מהמלכודות אשר טומנים אותם שונאי דת לצאן קדשים החרדים לדבר ה' ונזכה לגאולה שלמה במהרה.

פרק ראשון

איום קיומי

ראשי מערכות המדינה וכלי התקשורת בהצהרות מעוררות אימה

"הסכנה הזאת, היא הסכנה החמורה ביותר לעתיד
המדינה. הרבה יותר מהגרעין האיראני"

(יו"ר המוסד, אפרים הלוי)

"אנחנו מדברים פה על נושא קריטי, סכנה קיומית לעתיד המדינה"
(שופטת ומעומדת לבית המשפט העליון לשעבר פרפ' רות גבizon)

"אתה שואל אם אני ישן טוב בלילה? אני אמרתי לנתניהו,
זה איום קיומי, יותר מהגרעין האיראני"

(ח"כ חסון מקדימה, בראיון לתקשורת עש"ק תרומה תש"ע)

כמו חזרה בתשובה והתחרדות של ציבורים מסורתיים
וחילוניים.

יכולים אנחנו להסתכל על ההצהרות הנ"ל בצורה
רדודה, ילדותית ושטחית, מתוך שעשוע וקלות ראש.
כמה יפה, וכמה נחמד, לראות את ראשי השלטון
והתקשורת הישראלית מתחילים להילחץ ולהזיע.
הנה כי כן, אפילו הם מתחילים סוף סוף להפנים את
עוצמתו של הציבור החרדי, ואת העובדה שאוטו

ל מה נזעקו ראשי מערכת הביטחון,
שופטים, וחברי כנסת?

איזה אויב מסתורי מאיים על מדינת
היהודים בעשור השביעי לקיומה?

ההצהרות דלעיל הושמעו על ידי שורה ארוכה
של דמויות מפתח בממסד הישראלי, כנגד הסכנה
האמיתית המאיימת על עתיד המדינה החילונית -
סכנת הריבוי הטבעי של הציבור החרדי, ותופעות

ע



הכור האיראני בבושאחר
”מה מסוכן יותר מהגרעין האיראני?”

מבוהלות, או שמה הם גם נוקטים בשורה של פעולות ממשלתיות מתוכננות היטב לטיפול ומניעת ה”סכנה הקיומית” של מדינת ישראל? צריכים אנו להצטייד במידה רבה של נאיביות ותמימות קיצונית וילדותית, על מנת לחשוב כי מדינת ישראל, על כל מערכותיה השלטוניות העצומות,

אנחנו משתלטים להם על החיים ומחרדים את המדינה. אולם, אם נתבונן בדברים בצורה אחראית ובוגרת, נגלה שמדובר בנושא מאד רציני, ואפילו מפחיד למדי. ההצהרות המבוהלות המובאות לעיל צריכות להעלות בפנינו כמה שאלות. האם החשש של ראשי מערכות השלטון הישראלי אכן מוצדק? האם אכן מדובר באיום קיומי למדינת ישראל?

קשה שלא להודות, כי לפחות מבחינת הסתכלות של הללו, החפצים בחיי הפקר של איש הישר בעיניו יעשה, אכול ושתה כי מחר נמות, הרי שסכנת התחרדות המדינה היא אכן סכנה שאיננה נופלת מסכנת הגרעין האיראני. מבחינתם - זהו חורבן מוחלט ואמיתי של המדינה. המגורים בתוך מדינה חרדית המתנהלת על פי חוקי התורה”ק, אינם אפשריים מבחינתם, באותה מידה בדיוק כמו המגורים תחת שלטון ערבי, להבדיל. הסתכלות זו מובילה אותנו אל השאלה הבאה - האם ראשי השלטון מסתפקים בהצהרות אימה

judaism יהדות

דתיים-לאומיים העולם החרדי דת ומדינה העולם היהודי מסורת פרשת השבוע זמני כניסת שבת

החילונים: רוב חרדי - סכנה לקיום המדינה

72% מהחילונים מודאגים מרוב חרדי, בהם 16% שמאיימים בירידה מהארץ. 68% מהציבור סבורים כי הדרך להשתלבותם בחברה עוברת בשירות צבאי או לאומי. והאם המדינה צריכה לפעול לשינוי המגמה הדמוגרפית? סקר ynet-גשר

ynet פורסם: 06.05.10, 09:10

הפגנה חרדית בירושלים. ארכיון צילום: גיל יוחנן

החרדים, השכלתם והשתלבותם בשוק העבודה תפסו את הכותרות בשבוע שחלף, ואיתם גם התחזיות לפיהן רוב אזרחי המדינה ישתייכו בעתיד לציבור זה. סקר ynet ועמותת גשר מגלה כי החילונים מודאגים מתרחש זה. ושנש בו לדווחם מרב אמינות לקומה של המדינה.

”המדינה צריכה לפעול לשינוי המגמה הדמוגרפית”. כתבה היסטורית מהתקשורת החילונית, איך בדיוק ימשנים מגמה דמוגרפית?...

פצצת הפחד של ערוץ 10: רוב חרדי בארץ

ערוץ 10 החליט שעוד מעט החרדים יבואו ומערך החיים החילוני שלי בסכנה. שלטון הרוב יהפוך לשלטון הרב ובעוד 30 שנה יהפכו החילונים למיעוט בישראל. עכשיו זה כבר מרגיש קמפיין

m תגיות: חרדים, ערוץ 10, ברלין



וניחושים, כאשר הם פורסים היטב את משנתם הברורה בנושא זה.

בשנים האחרונות החלה הממשלה לקדם שורה ארוכה של יוזמות, אשר מטרתן הינה - שילוב הציבור החרדי בתוך כורי ההיתוך המרכזיים של החברה החילונית - אקדמיה, שוק העבודה, צבא, ומערכת החינוך.

והתשובה לשאלה זו כתובה בפירושו, במילים ברורות ומוצהרות, שחור על גבי לבן, במסמכים רשמיים של מדינת ישראל, בראיונות תקשורתיים של בכירי ממשל ישראליים, ובדוחות מחקריים של גופים שונים בישראל. בכל המקומות הללו אנשי הממסד השלטוני מדברים ברורות, מסבירים, מבארים, מטיפים ומרחיבים, בצורה שאיננה מותירה כל מקום לסברות

ארבעה זרועות התמנון - חינוך, אקדמיה, תעסוקה וצבא

עשרות מסגרות של לימודי אקדמיה עבור הציבור החרדי. ההבדל היחידי בין המוסדות הללו לבין המוסדות החילוניים היא ההפרדה בין גברים לנשים.

באופן כללי, ניתן לחלק את התוכניות הממשלתיות הללו לארבעה סעיפים מרכזיים -

א. עידוד שילוב חרדים באקדמיה, על ידי הקמת

ג. **שילוב חרדים בשוק העבודה החילוני הפרוץ**, ומניעת הקמת 'שוק עבודה חרדי' נפרד, וזאת על ידי הקמת רשת מרכזי ההכוין התעסוקתי. מכוחם של מרכזים אלו הוקמו רשת שלימה של ארגוני מעטפת הפועלים ברוח מפעלי ההכוין.

ד. **גיוס החרדים לצבא**, נכון לעכשיו ביטל הבג"ץ את חוק הגיוס, בטענה שיש להשוות את כולם, וכל אחד חייב בגיוס.

ארבעת זרועות התמנון, בנשימה אחת

יש להדגיש כי בכל הופעותיו של מלאך בפני קובעי המדיניות מציב מלאך את נושא הגיוס בתחתית רשימת הנושאים הנושאים הנושאים ביחסי מדינה - חרדים, כאשר את המקומות הראשונים תופסים נושא החינוך, התעסוקה, והאקדמיה.

מעבר לזה, אין שום הבדל בין מוסדות אלו למוסדות האקדמאיים החילוניים. חומר הלימודים הוא אותו חומר חילוני זהה לחלוטין המכיל בקרבו את כל תועבות הלימודים האקדמאיים באשר הם. ההנהלה היא חילונית במוצהר, וכן לגבי צוות המרצים מדובר באותם מרצים ממש.


ב. **התערבות ממשלתית הולכת וגדלה בכל ענפי החינוך החרדי**. הפיקוח הממשלתי שהיה בעברו מינימלי ביותר, הפך לפיקוח קשה וטורדני ביותר, המתערב בכל תחומי העשייה החינוכית על כל צעד לשעל, כולל שינוי תכני הלימודים, כתיבת ספרי לימוד חילופיים, קבלת תלמידים, הכשרת מורים, ועוד.

תחת סעיף זה ישנה גם פעילות ממשלתית עניפה להקמת מסגרות לימודים אלטרנטיביות, כמו ישיבות תיכוניות חרדיות, מכללות חרדיות קדם צבאיות, ורשת חינוך 'חרדית ממלכתית'.

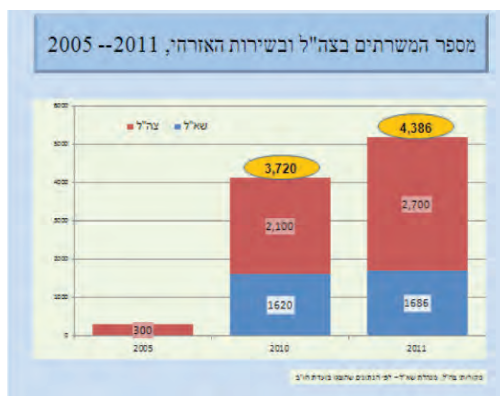
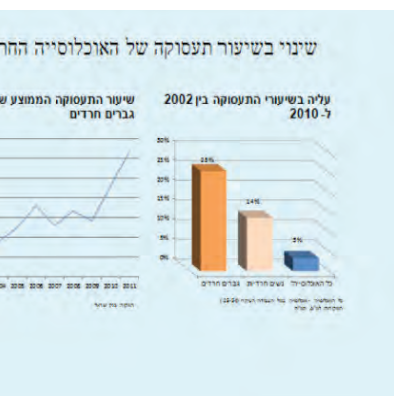
חקיקה: חוק הגיוס

בירוקרטיה: משרד החינוך: הקמת מחוז חרדי, חינוך חרדי ממלכתי, תוכנית חומש לתעסוקה ותוכנית המח"רים

האם ההסדריות החדשה נפגעה כתוצאה מן ההרכב הקואליציוני האחרון?



חוקר החרדים ד"ר גלעד מלאך במצגת שהוקרנה בכנס באוניברסיטה הפתוחה, מסכם בנשימה אחת את ארבעת זרועות ההרס של הציבור החרדי - חינוך, אקדמיה (תוכנית המח"רים - מחלקות חרדיות באוניברסיטאות החילוניות), תעסוקה בשוק החילוני, וחוק הגיוס.



דיאגרמות וטבלאות העוסקות בהתפתחותם של מסלולי שילוב החרדים בתעסוקה החילונית, באקדמיה, ובשרות צבאי ואזרחי. מתוך מחקר של מוסד שמואל נאמן (החרדים במדינת ישראל - תמונת מצב 2014)

אין גבול לרשעות

רעיונות שטניים נוספים של חוקרי החרדים, להשמדת הציבור החרדי

זהו, אם כן, 'פיתרון החידה' של הכלכלה החרדית. בצד השיעור הנמוך של המועסקים רשמית (כ-45% בקרב הגברים החרדים וכ-55% בקרב הנשים), קיימים, כך מסתבר, מקורות הכנסה (או משאבי קיום) נוספים – החל מעבודה 'בשחור', דרך כספי השילומים מאז שנת ה-50, ועד למשאבי ה'הון החברתי' (Social Capital)²¹ – הגם 'חיים, תרבות הצדקה והעזרה ההדדית, בתי התמחו' – שמהווים פיצוי אפקטיבי משמעותי לרמת החיים הנמוכה, ככלל, של האוכלוסייה החרדית בישראל.

משמעות עיקרית: לאוכלוסייה החרדית יש פן גלוי, כזה שמזכיר לציבור ולמוסדות המדינה, ובמקביל יש לה גם פן אחר, רחוק וחבוי מעיני הציבור החילוני, כזה שיש לו משמעות חברתית וכלכלית מובהקות. הפן החבוי הזה הוא ש'מחזיק' במידה רבה את האוכלוסייה החרדית הענייה, אך למדינה ומוסדותיה (רשות המיסים, שירות התעסוקה, ביטוח לאומי, הבנקאות הקונבנציונאלית וכו') אין כל חלק בה.

כיווני פעולה אפשריים: בהיבט זה של החברה החרדית יש לנהוג בזהירות רבה. מנקודת ראות של משילות וממשל תקין, על המדינה לדאוג לביטול הסטנדרט הכפול הזה. ואולם מבחינה חברתית/תרבותית/מוסרית – זוהי בבת עינה של החברה החרדית ואסור לדרוס אותה ברגל גסה. הטיפול בנושא זה חייב להיעשות באופן מושכל, זהיר ומקצועי.

חוקר החרדים ראובן גל ממליץ בפני מקבלי ההחלטות, להלחם בשוק השחור החרדי, בארגוני הצדקה ובגמחים, על מנת להסל כלכלית את החברה החרדית, באופן "מושכל זהיר ומקצועי" כמובן, כמיטב המסורת הגרמנית.

להלן צילום מתוך אחד ממחקריו של חוקר החרדים הבכיר - תחת הכותרת "חרדים 2016" <-

כל התכניות הממשלתיות הללו נובעות באופן רשמי ומוצהר מתוך

ההבנה כי תמונת המצב הדמוגרפית של החברה בישראל עומדת בפני "אסון נורא" של היווצרות רוב חרדי במדינת ישראל.

קביעה זו איננה תיאוריה הבנויה על הערכות ופרשנויות של רמזים נסתרים. כל המסמכים והפרוטוקולים הממשלתיים העוסקים בנושאים אלו, מתחילים תמיד עם יריית הפתיחה המאיימת אודות הרוב החרדי ההולך ומתקרב בצעדי ענק. כל דו"ח ומסמך המציג את רצונם של רשויות המדינה לעצב

מחדש את הציבור החרדי בכל נושא וענין, מציג מיד בעמודיו הראשונים את הגרף המאיים של הגידול הטבעי של המגזר החרדי.

כך למשל, כאשר מנהל המחוז החרדי במשרד החינוך רוצה להסביר לקהל מאזיניו מדוע משרד החינוך חייב בדחיפות ליצור שינוי דרמטי בצביון החינוך החרדי, הוא פותח את הדברים - כמובן - עם הסגנון המוכר של ההפחדה הדמוגרפית:

"בעוד כ-25 שנים המגזר החרדי יהיה חמישים אחוז באוכלוסייה היהודית בארץ. אם אנחנו רוצים שהדור של החמישים אחוז האלה ישתלב בתעסוקה, בחברה, בצבא, בביטחון, צריך לטפל במערכת החינוך כבר אתמול. ואנחנו בפיגור, ולכן נכנסנו למהלך מהיר מאד באמצעות המחוז, על מנת לשפר את מערכת החינוך, את האיכות שלה, את איכות ההוראה והפדגוגיה והלמידה וכו'."

(מייסד המחוז החרדי מאיר שמעוני, בכנס של המחוז החרדי, ז' חשוון תשע"ו)

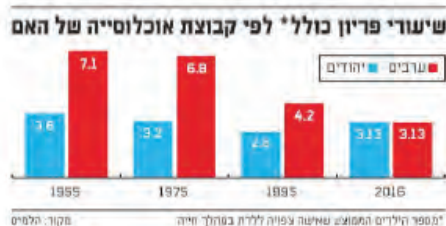


האקדמיה ככלי לצמצום הילודה החרדית



דו"ח של מוסד שמואל נאמן - למחקר מדעיות לאומיות - פרויקט שילוב חרדים העוסק במחקר אודות הדמוגרפיה היהודית בכלל והחרדית בפרט. הדו"ח מכיל בין היתר רעיונות מרושעים כיצד ניתן לצמצם את הילודה החרדית באמצעים שונים (כמו הקמת מוסדות אקדמאיים לנשים חרדיות, ועידוד נשים לצמצום הילודה).

החרדים באים....



היישובים בעלי שיעור הילודה הגבוה/הנמוך ביותר
בני 15 ומעלה, באחוזים

הנמוך ביותר	הגבוה ביותר
22.4 תל אביב-יפו	66.8 מודיעין עילית
22.4 קריית ים	66.0 ביתר עילית
22.8 בת ים	63.0 אלעד
23.3 מטולה	62.2 חורה
24.3 רמת גן	61.5 תל שבע
24.4 נשר	61.2 ערערה בנגב
24.7 קריית מוצקין	59.6 שגב שלום
25.1 חיפה	58.8 כסיפה
25.2 קריית ביאליק	57.7 רהט
25.3 נצרת עילית	58.9 לקיה
25.3 גבעתיים	55.6 בית אל
25.5 בני עייש	55.2 בית שמש
26.0 הרצליה	54.6 עמנואל
26.3 אריאל	53.9 רכסים
27.1 ראשון לציון	52.3 קריית יערים

גרפים מעוררי חרדה, בעיתון הכלכלי 'גלובס'

ולא יחצו עוד לשני ממלכות

איננה מבקשת "לשלב את ציבור החרדים בנשיאה בנטל", אלא להיפך. המדינה רוצה להשתמש בתירוצי ה"נשיאה בנטל" ככלי ליצירת מגמת חילון של הציבור החרדי, על מנת לבלום את מגמות ההתחדדות הדמוגרפית של מדינת ישראל.

כל הדיבורים הנלווים למהלך של יצירת המגמות לשילוב חרדים אפופות במילים גבוהות ונשגבות, על הצורך לאחד מחדש את האומה הישראלית. כך למשל פוגשים אנחנו את חברת הכנסת איילת שקד, מסיימת את נאומה ההיסטורית בהגשת דו"ח ועדת שקד, כשהיא מקריאה מעל דוכן הכנסת את פסוקי הנבואה - הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת - בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הָלְכוּ -

מובן מאליו כי ציטוטים ספורים אלו אינם יותר מאשר דוגמאות בודדות מתוך אוקיאנוס עצום של ציטוטים ומסמכים שונים ומשונים. בשנים האחרונות הופקו על ידי הממסד הישראלי מאות ואלפי דוחות, פרוטוקולים, המלצות, אשר יצאו מתחת קולמוסם של גופים וועדות שונות ומשונות העוסקים בנושא התכניות הממשלתיות לחילון הציבור החרדי, כאשר רובן ככולן בחרו לפתוח את הנושא עם הריטואל הנדוש והקבוע, של זעקות ה'הצילי' מפני המוני החרדים הקרבים ובאים, כאשר מתבוננים ומעיינים היטב במסמכים הללו, ניתן למצוא גם בתוך המסמכים עצמם עדויות ברורות למגמה האמיתית של תכניות הממשלה. הממשלה

מיותר כמובן לציין כי המהלך של "לא יחזון עוד לשני ממלכות" איננו כולל בתוכו שום צעד של התקרבות מצד הציבור החילוני לעבר המסורת ותורת ישראל. החילונים מצדם אינם רואים כל צורך לבצע ולו צעד כל שהוא לשם השגת היעד המקודש של 'ולא יחזון עוד לשני ממלכות'. לא חיזוק הדת, לא הוספת מסורת, לא כשרות, שום כלום.

להיפך, החילונים מצדם יכולים להמשיך ולרמוס ברגל גסה את כל הקדוש והיקר, הסטטוס קוו הולך וננגס, ורק הציבור החרדי מצדו צריך להקריב את מיטב בניו ובנותיו, למען העקרון המקודש של "גוי אחד בארץ, ומלך אחד יהיה לכולם".

שם; וְקִבַּצְתִּי אֹתָם מִסְבִּיב, וְהִבֵּאתִי אוֹתָם אֶל - אֲדָמָתָם. וְעָשִׂיתִי אִתָּם לְגוֹי אֶחָד בְּאַרְצָךְ, בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמֶלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם, לְמֶלֶךְ; וְלֹא יִהְיוּ עוֹד לְשְׁנֵי גוֹיִם, וְלֹא יִחָצוּ עוֹד לְשְׁתֵּי מַמְלָכוֹת עוֹד" (יחזקאל ל"ז, כ"א - כ"ב).

אכן כן, לא דרישה מעשית לשויון בנטל, בנוסח חלוקה שוויונית של נטל מס ההכנסה ותשלומי הארנונה היא זו אשר עומדת על הפרק ומטרידה את מנוחתם של אנשי השלטון, אלא ענין אחר, ענין היסטורי גבוה, רם ונישא, הוא אשר עומד על הפרק - "ולא יחזון עוד לשני ממלכות". לא עוד ציבור חרדי הפרוש ומורחק מעולם המאוס של תרבות אנשים חסאים, אלא עם אחד, ומלך אחד יהיה לכולם.

כך מנסה משרד החינוך להטמיע 'ערכים אוניברסליים' בחינוך החרדי

תחת הכותרת "התפתחויות ומגמות בחברה החרדית בישראל". הכנס נעשה ביוזמת מכון ירושלים לחקר ישראל וגוף הנקרא 'המרכז לחקר החברה החרדית', בשיתוף עם המחוז החרדי של משרד החינוך, האגודה לקידום החינוך, ג'וינט ישראל - תבת ועמותת נטיעות. בשלב זה הציגה מפקחת המחוז בפני הנוכחים שקף שכותרתו "הטמעה של שילוב תוכניות נוספות בחינוך החרדי היסודי לבנות", ביניהן המשימות של אורח חיים בריא, "תוכנית אמירים" למצוינות אקדמית, כתיבת ספרי לימוד, ותוכניות "תקשוב", "מצוינות 2000", "מפתח הלב", כשהכל נעשה, כדי

משרד החינוך משקיע בשנים האחרונות מאמצים רבים על מנת להטמיע במערכת החינוך החרדית תוכניות שונות שתכליתן הטמעת 'ערכים אוניברסליים' (פירוש: ערכים כלל עולמיים של דעות כזב וכפירה ומושגים פסולים) למערכת החינוך החרדי. ערכים אוניברסליים הם 'ערכים' שאינם שייכים בדווקא לחברה החרדית, אלא לחברה המערבית הכללית, כמו למשל - דמוקרטיה, איכות הסביבה, אחדות העם, קבלת השונה, בריאות הגוף, ועוד.

כך מתארת את הדברים מפקחת המחוז החרדי פייגי כהן, בכנס שנערך על ידי המחוז בירושלים

"כשאני וחברותי באות לעשות שינוי ולחלום על שינוי במערכת החינוך החרדית, אנחנו רואות לנגד עינינו את המונח 'חדש אסור מן התורה'. מטבע לשון שהטביע החת"ס לפני 200 שנה כשנלחם בהשכלה וברפורמה. המקור של זה הוא מההלכה שאסור לאכול מן התבואה לפני הקרבת העומר, אבל זה מונח מאד עמוק ומבוסס באורטודוקסיה בכלל ובעולם החרדי בפרט. יש מונחים נוספים שרגילים ושומעים אותם בחברה החרדית: 'אל תיטוש תורת אמך', 'זכור ימות עולם', זה מופיע בהרבה מקומות ורואים אותם: 'שאל אביך ויגדך וקניך ויאמרו לך'."

"הצד השווה לכל מטבעות הלשון והאמרות הללו הוא שהישן הוא טוב והחדש הוא מסוכן ומפחיד, ודאי כשהוא בא מבחוץ, ממשרד החינוך..." "מוצגות כאן שמונה תוכניות מערכתיות, וולנטריות, שמתייחסות לערכים אוניברסליים. על פי התכניות שנכתבו במשרד החינוך."

"כיצד פורצים את חומות ההתבדלות החרדית"

משפט מקומם זה איננו לקוח מטור דעות בעיתונות החרדית, אלא ציטוט רשמי מתוך מסמך של אחד מגופי האקדמיה הנחשבים בארץ עבור המועצה להשכלה גבוהה. בשורות אלו מסבירים אנשי המוסד, כי הממסד האקדמי רואה בלימודי האקדמיה כלי לפריצת מחסום ההתבדלות של הציבור החרדי. המסמך מכיל שורה של המלצות ברוח זו, שחלקם אכן אומצו על ידי המועצה להשכלה גבוהה לתכנית החומש הבאה.

1. מניסיונו, למידה בכיתות אם נפרדות הממוקמות בקמפוס הכללי מאפשרת קהילתיות (המאפיינת את המגזר החרדי) מחד גיסא, והשתלבות מאידך גיסא. לפיכך, ניתן לחשוב על מיסוד קבוצות למידה של סטודנטים חרדיים (כחלק אינהרנטי במערכת הלימודים שלהם), כדי שיתמכו אלה באלה. מצד שני, כדאי לחשוב כיצד פורצים את מחסום ההתבדלות ויוצרים מסגרות **ממוסדות** למפגשים רב-תרבותיים בין סטודנטים חרדים לכלל הסטודנטים הלימודים במוסד הקולט אותם. בהתייחס לפריצת ההתבדלות, ותוך קבלת עקרון **ההדרגתיות** בהחלת השילוב שבמצגת שלכם, נמליץ (כאפשרות) על מדרג השילוב הבא, כחלק ממהלך כולל להשגת יעד זה:

א. הסטודנטים יקלטו בקמפוס הכללי וילמדו בכיתות אם.

ב. הסטודנטים ילמדו בקורסים מקוונים משותפים שייבחרו בזהירות.

ג. השתתפות בימי עיון משותפים לכלל הסטודנטים.

ד. יצירת קבוצות מחקר (בסדנאות הפרויקט של התואר השני, לדוגמה), בהן סטודנטים חרדים יבחנו נושאי מחקר דומים לאלה שיחקרו סטודנטים שאינם חרדים (כדרך להצגת נתונים ממגזרים שונים בחברה).

צמתי משוב ולימוד משותף מסוג זה יזמנו דיאלוג שאותו אנו רוצים לעודד.

2. הפעלת המדיניות לשילוב מלא ומיידי, באופן לא הדרגתי, במכללה שאיננה בעלת צביון דתי, עלולה לגרום להרס האפשרות לשילוב אמתי ולדיאלוג בין מגזרים שונים. מהלך לא מתפשר כזה עלול להוביל לכך שאוכלוסיית

מדובר במסמך עמדה של מכללת וילנסקי לחינוך, שהוגש במסגרת השימוע הציבורי של המועצה להשכלה גבוהה

זעקת קודש של ראש ישיבת סלבודקא הגדול רבי דב לנדו שליט"א על חובת הקמת חומת התבדלות מהחילונים והפשרנים

"כל רצון להתחבר עם העולם החילוני, תרבותו, ערכיו, מושגיו, צורת חשיבתו, שאיפותיו לסוגיהן, וגישתו לכל המתרחש, דיבורו וכתובתו לכל גווניה, ובעקבות זה נוסדים תוכניות חינוך לבנים ולבנות שאחת היא מטרתן להסיר ככל האפשר את החייץ שבינינו לביןם – הוא הוא הפתח לשאול תחתית, החוצות הפרועות, שאיות הכחש וחמדת התועבות, רחמנא ליצלן.

ובל יספרו לנו כל מיני סיפורים הקשורים למצבנו הקשה בתקופתנו איך לנווט את קיומנו היום יומי בדרכים חדשות - שכולם אחת היא תוצאתם: הרס, והרס, וה' ישמרנו.

מצוה גדולה להתאזר ולעמוד בעוז בשוב הדעת ובוהירות נגד כל הדרכים האלו לכל גווניהם ולכל מכוניהם וה' יהיה בעזרנו. הכותב בכאב ויגון. דוב לנדו"

(מתוך מכתבו האישי לכנס הרבנים, כ"ח תשרי תשע"ח).

פרק שני

שילוב חרדים בשוק התעסוקה

תכלית או אמצעי?

של שילוב החרדים והנשיאה בנטל הכלכלי והבטחוני. במילים אחרות - המדינה מעדיפה לשלב כמות קטנה יותר של חרדים, בצורה שתיצור שינוי בתפיסת עולמם ותרבותם, מאשר לגייס ולשלב כמות גדולה בהרבה, בצורה שתנציח את השינוי התרבותי בין עולמם של יהודים כשרים לעולמם של פורקי העול החילוניים.

בכדי להבין נקודה זו היטב, ננסה לחשוב לרגע איך המדינה הייתה צריכה לבנות את מסלולי שילוב החרדים, במידה ואכן שילוב החרדים במפעלי החיים הישראליים היה מטרה עליונה בזכות עצמה ולא כלי ואמצעי לחילון פני הציבור החרדי. ישנה 'נפקא מינא' עצומה בצורה שבה מסלולים אלו צריכים להבנות במידה והם מהווים אכן מטרה בפני עצמה של "שויון בנשיאה בנטל", לבין הצורה שבה מסלולים אלו צריכים להבנות במידה והם מיועדים לחילון החברה החרדית.

אם המטרה האמיתית של מפעלי שילוב החרדים היא "חילון הציבור החרדי" או שמא מדובר במטרה התמימה והרשמית, של "שויון בנשיאה בנטל" הכלכלי והבטחוני של מדינת ישראל?

הבה נתעלם לצורך הענין מהצהרותיהם הברורות של ראשי השלטון, המצהירים בצורה ברורה ביותר על כוונותיהם מאחורי כל מגמות שילוב החרדים בצבא, באקדמיה, בשוק העבודה, וגורמות החינוך של החינוך הכללי. נניח לרגע כי כל מה שמענין אותנו הוא אך ורק החלק המעשי של התכניות הללו.

כאשר מתבוננים בכל התוכניות הללו, אנו מגלים פרדוקס עצום. השיקול המרכזי שעליו בנויים התוכניות הללו, הוא השאיפה ליצור שינוי תרבותי בציבור החרדי. השיקול הזה הוא כל כך חזק, עד שהוא גובר מעל כל שיקול אחר, כולל השיקול הרשמי

בצבא - מעולם לא נעשה נסיון אמיתי ליצור גדודים בעלי אווירה חרדית אמיתית. (כל זה נכתב לשיטתם, אולם דעת גדולי ישראל שליט"א דאף אם היו נעשים גדודים שכאלה - אין לאדם חרדי להתגייס לצבא). להיפך, כל תכניות הבסיס לשילוב החרדים בנויים על הבסיס ההפוך של שילוב החרדים בצבא הרגיל והתנגדות להקמת מסגרות חרדיות. פרוייקט שח"ר, המהווה את פרויקט שילוב החרדים הגדול ביותר בצבא, בנוי על כך שמיד לאחר הטירונות החיליים החרדים מתפזרים בקבוצות קטנות בבסיסים החילוניים.

יתרה מזו - חוק הגיוס האחרון מכיל בתוכו סעיף אודות הדרת נשים בצבא, סעיף שנועד לוודא כי **לעולם לא יוקמו גדודים חרדיים אמיתיים, ללא מפקדות, וללא נשים**. גם הרפורמות האחרונות של הרמטכ"ל אייזנקוט תרמו את חלקם לקיבוע אופיו החילוני של הצבא, ואינן מאפשרות הקמת מסגרות נפרדות לציבור דתי או חרדי.

באקדמיה - המועצה להשכלה גבוהה הטילו שורה ארוכה של מגבלות חמורות על מוסדות האקדמיה לחרדים, המונעים באופן נצחי ומוחלט את המחשבות אודות הקמת אקדמיה חרדית של ממש. כתוצאה מכך, חומר הלימודים בכל מוסדות האקדמיה לחרדים זהה לחלוטין לזה הקיים במוסדות החילוניים, צוות המרצים הוא חילוני, ואפילו ההנהלה בכל המוסדות הללו היא חילונית.

בשוק העבודה - מדינת ישראל משקיעה רבות בשילוב החרדים בשוק החילוני המעורב והפרוץ, אך מטרפדת כל ניסיון להקמת 'שוק עבודה חרדי' העומד בזכות עצמו ואשר מנוהל ע"פ אורח חיים חרדי. בעמודים הבאים נחשף לכמה דוגמאות ומסמכים העוסקים בנושאים אלו.

אם אכן מטרתה של המדינה הוא שילוב החרדים בנשיאה בנטל הכלכלי והבטחוני, הרי שהמדינה צריכה לעשות ככל שביכולתה על מנת ליצור מסלולים שמתאימים היטב לחברה החרדית. מסלולים ומקומות עבודה שבהם יוכל החרדי להשתלב מבלי לצאת מעולמו הרוחני והתרבותי. זהו הדבר הראשון, הכל כך פשוט וכל כך מתבקש, על מנת לאפשר לחרדים להשתלב במקומות אלו.

ואולם, אם נצא מנקודת המוצא ההפוכה, שלפיה כל מגמות השילוב אינן אלא תירוץ למטרה האמיתית של חילון החברה החרדית, הרי שהדבר האחרון שהמדינה צריכה לעשות זה יצירת שוק תעסוקה ומסלולי צבא ואקדמיה באווירה חרדית שורשית. מסלולים שכאלו לא רק שלא ישרתו את המטרה, אלא להיפך. הם רק ינציחו את החברה החרדית המבודלת והמסתגרת בדלת אמותיה.

והנה, ככל שמתבוננים בתוכניות שילוב החרדים של רשויות המדינה, ניתן לראות בבירור כי המדיניות הברורה והעקבית של הרשויות בסוגיא זו הינה מדיניות הפוכה לחלוטין מזו המתוארת לעיל.

לא זו בלבד שהמדינה איננה מנסה ליצור שוק תעסוקה חרדי, או צבא ואקדמיה חרדיים, אלא שהמדינה עושה ככל יכולתה בכדי למנוע הקמה של מסגרות שכאלו.

מציאות זו קיימת לכל אורך מפעלי שילוב החרדים, הן באקדמיה, הן תעסוקה, הן בצבא, והן בכל מקום אחר. המדינה עושה הכל כדי למנוע הקמה של "מובלעות חרדיות", וגם כאשר מחוסר ברירה המדינה נאלצת לאפשר לחרדים תנאים מתאימים כלשהם, משתדלת היא להעניק בנושא זה אך ורק את המינימום שבמינימום, וגם זה לא תמיד. הדבר ניכר לכל אורך ענפי מפעלי השילוב:

"הם לומדים הכל" - המועצה להשכלה גבוהה בפיקוח הדוק על מוסדות האקדמיה לחרדים

העלונים בשכונות החרדיות אינן מסגירות את המטרות האמתיות של מסלולים אלו. מעל גבי השבועונים מופיעים המילים המתחסדות נוטפות נופת צופים -

במהלך השנים האחרונות הקציבו רשויות המדינה סכומי כסף עצומים למען הקמת מסלולי אקדמיה לציבור החרדי. הפרסומות הצבעוניות שממלאות את

העולם". הנה ציטוט לשונו: "נקודת המוצא הבסיסית היא שתפקיד האוניברסיטה כאוניברסיטה, זה לשנות את העולם. התפקיד המשני זה גם להרחיב השכלה לעם ולאומה". ואיך "הופכים את העולם". פשוט מאד. מתחילים לחנך מחדש את הציבור החרדי - הדברים בולטים במיוחד בהשקעת המדינה בתחום

תעסוקת חרדים. רשויות המדינה משקיעות הון עתק בכדי לגרום לגברים חרדים להצטרף לשוק העבודה, אך מכל סכומי העתק הללו אין אפילו שקל אחד שהולך לכיוון המתבקש ביותר, של הקמת אזורי תעשייה המיועדים לציבור החרדי ובנויים על פי מידותיו.

ואם יאמרו האומרים – אנחנו מלמדים בהפרדה מלאה, אבל במהלך הלימודים יש אפשרה והתלמידים מתחילים להיפתח, על כך אענה – יופי. בואו נתחיל במכינה מופרדת, נדאג להפלת המחיצות כבר שם, מחיצות בין חרדים ולא חרדים, קו ברור צריך לעבור בכניסה ללימודי התואר. מכאן והלאה, אנו שווים כולנו – נשים וגברים, חרדים וחילונים. המפגש ההדדי חשוב לנו, חשוב לחילוני להכיר את דרך החשיבה החרדית, המפגש שראינו באוניברסיטה, בין צעירים חרדים שלומדים בקורסים הרגילים לבין התלמידים, הוא מדהים ואפילו המורים נדהמו מכל מיני נקודות מבט חדשות. זה שיש חרדים בקורס, זה מפרה אותנו. חשוב לחילוני להכיר, אמרתי, המפגש מפרה ואנו עומדים על לימודים בצוותא ולא לימודים בהפרדה.

אנו חייבים להציג את רוחו החופשית של המדע לציבור שלם שאינו מודע לה. אנו רוצים במפגש בין שתי חברות לומדים ששוונות זו מזו. אני חושב שהוא עשוי להיות פורה לשני הצדדים, אם ייעשה תוך קבלת האחר וכיבוד ערכיו, משני הצדדים. אני לא מוכן לוותר על זה.

"להציג את רוחו החופשית של המדע לציבור שלם..."
מישהו דיבר על פרנסה בכבוד ובית של תורה?

"עיקר חסר מן הספר"

ולו מילה אחת על הצעד האמתי והמתבקש, של הקמת מקומות עבודה יעודיים המתאימים לרוחו של הציבור החרדי, ועידוד הקמת שוק עבודה חרדי עצמאי. ואל נחשוב לרגע כי מומחי התעסוקה של המדינה לא חשבו מעולם על רעיון פשוט ומתבקש כל כך. המדינה בעצמה השתמשה ברעיון זה בעבר הלא רחוק.

להלן מוצג עמוד השער של מסמך המכיל מאות עמודים, המשמש כתוכנית הבסיס של משרדי הממשלה בנוגע ל"מטרה הלאומית העליונה" של הוצאת החרדים לשוק העבודה החילוני. המסמך כולו מלא בעצות ושיטות להוצאת חרדים לשוק העבודה החילוני, דרך מסלולי הצבא והאקדמיה, ואולם, בכל המסמך כולו - באופן זדוני ומכוון - אין

מפניסה לתעסוקה

לתעסוקה מפניסה

תכנית אב לתעסוקת חרדים

מחקר מדיניות 111

גלעד מלאך | דורון כהן | חיים זיכרמן

האם המדיניות הציבורית המקובלת היום לשילוב חרדים בתעסוקה יעילה? מה עומד בדרכם של החרדים שרוצים להשתלב בשוק העבודה? במה נכון להשקיע, רק בתעסוקת הגברים או גם בתעסוקת הנשים? האם הדגש צריך להיות בהכשרה בהכוון או בהשמה? למרות ההצלחות המרשימות בבניית פלטפורמות להכשרה ולהשמה, המגזר החרדי עודנו שרוי בעוני; השכר הממוצע והחציוני של רוב העובדים החרדים עדיין נמוך ואינו מאפשר רווחה כלכלית וחברתית.

איזה המלצות הדו"ח כן מכיל?
לימודי ליבה,
אקדמיה,
צבא,
ותמריצים שונים
להקמת ישיבות
תיכוניות חרדיות,
רפורמות בסמינרים, ועוד.
העיקר - שהעובד החרדי
ימשיך להיגרר אחר
הדרישות והתרבות
החילונית, ולא יחשוב
לרגע על עצמאות כלכלית
בריאה ואמיתית.



כיום משקיעה המדינה סכומי עתק בלתי נתפסים בכדי להכניס את העובדים החרדיים לתוך שוק העבודה החילוני.

העובד החרדי נתקל בחסמים עצומים בכניסה לשוק החילוני, אך במקום להסיק מכך את המסקנות המתבקשות, של הקמת מרכזי תעסוקה מיוחדים המתאימים לצרכיו של הציבור החרדי, מתעקשת המדינה לפעול בכיוון ההפוך, וכך נאלץ העובד החרדי להתאים את עצמו לשוק התעסוקה החילוני. מדובר כמוכן בצעד חסר כל הגיון חברתי וכלכלי.

מגמה זו ניכרת גם בתחומים נוספים, כמו בתחום מסלולי הצבא החרדיים, שגם בהם עומדים רשויות המדינה על המשמה, על מנת שלא יוצרו מסלולים חרדיים במלוא מובן המילה.

היה זה בשנת תשס"ד, כאשר הממשלה אישרה באופן תקדימי הקמה של אזורי תעשיה המיועדים לנשות הציבור החרדי, המבקשות עבודה במקצועות ההייטק. מכוח אותה החלטה הוקמו תוך תקופה קצרה המפעלים המפורסמים של חברת 'מטריקס' במודיעין עילית ובערים נוספות.

הפרוייקטים הללו הפכו לסמל ודוגמא להצלחה ממשלתית מסחררת. תוך שנים ספורות מצאו את עצמן למעלה מאלפיים נשים חרדיות כשהן מתפרנסות ממפעלי תעסוקה אלו.

אך למרבה הפלא, למרות ההצלחה הגורפת, המדינה עצרה לחלוטין את שיטת הפעולה של הקמת מרכזי תעסוקה יעודיים לציבור החרדי, ועברה לפעול בדרכים ההפוכות לחלוטין.

"מיד אחי - מיד עשיו"

החרדים זקוקים למקומות עבודה איכותיים

ד"ר מלאך מלאך | מאת | 20/09/2013

אנו נמצאים בחלקן בתחילת המסע של חסידי חסידות רחוקים את החשיבות העליונה בקידום תעסוקה איכותית לחרדים. מנגד, צעדים יומים חרדים מסתערים על האפשרות לשלב בין חרדות וקריירה מוצלחת, תופעה שעד לאחריה היתה נדירה. האם דע למצוא את שעת הכושר?



מי שלא מכיר את סגנון הדיבור החמקמק של חוקרי החרדים איננו תופס את הנקודה. "עבודה איכותית" בפיהם של החרדילוגים, הוא שם נרדף לעבודה בתוככי שוק העבודה החילוני. תפסיקו להתפרנס אחד מהשני, תפסיקו לעבוד בתוך השטעטעל, תצאו החוצה, לאור השמש.

בראש ההמלצות של ד"ר מלאך בטור זה עומדת כמובן ההמלצה על תארים אקדמאיים, ובנוסף - איך לא - צמצום הילודה במגזר החרדי... עם כאלו ידידים, מי זקוק לאויבים?

תיאבון בלתי נגמר - טיפולה המסור של המדינה בציבור הדתי לאומי

לאומי מהווה את ההיפך הגמור. אין ציבור אחד במדינת ישראל שמשותף בכל מפעלי העשייה הישראליים בהתלהבות יתירה כמו הציבור הסרוג. כולם עובדים, כולם משרתים בצה"ל, הבנות מתגייסות, הכל ישר. לכאורה - אין למדינה שום סיבה לנסות לחנך את הציבור הזה. אך למרבה הפלא, בשנים האחרונות, במקביל לתוכניות השונות לשינוי פני ציבור היראים, החלו זרועות המדינה להיטפל גם כן לציבור הדתי ולהתערב באורחות חייו ביתר שאת. גורמים מקרב הציבור החרדי"לי טוענים בשנים האחרונות, כי זרועות תמנון הממשלתיים שהחריבו לחלוטין את ציבור הסרוגים, הם בדיוק אותם שיטות שבהם מנסה כיום המדינה להכניס לשימוש ביחס לחברה החרדית - התערבות בחינוך, אקדמיה ואקדמיזציה של המורים (דרך מכוני ההוראה של ישיבות ההסדר שהפכו למכללות), שימוש

אחת הראיות החזקות למגמות החילון של השלטון הישראלי, הוא היחס של רשויות המדינה לגבי החברה הדתית לאומית.

אם הציבור החרדי הוא ציבור שלכאורה, על פי אמות המידה החילוניות, איננו נושא בנטל הכלכלי והבטחוני של מדינת ישראל, הרי שהציבור הדתי

גלוש ב - nrg מהסולר

ראשי «יהדות» מגזין

המסדר יעבור לדוס: מי מפחד מהחיילים הדתיים?

בשמאל זעמו לגלות את קיומה של מזימה דתית-לאומית להשתלט על הצבא. בימין טענו כי זוהי קונספירציה נגד קצינים בני הציונות הדתית. וד"ר ראובן גל, מי שחולל את המהומה, משוכנע ששני הצדדים טועים, אבל מרוצה מקיומו של הוויכוח



יזם יזרעאלי, דיוקן | 16:20 30/9/2013

1

המלץ 42

תגיות: חיילים דתיים, צה"ל, ד"ר ראובן גל,

נורת הבקרה של ד"ר ראובן גל, מומחה ליחסי צבא וחברה, נדלקה בעקבות תמונה שפורסמה בעיתון לפני כמה שנים. נראו בה כמה מטיחי חטיבת כפר, שהניפו שלט נגד פני "ישובים יהודיים". "קראתי את הידיעה ואמרתי לעצמי, יש פה בעיה", מספר גל. "כבר

עיקרי השינויים:



**חיילים מחוייבים
להשתתף בטקסים
רשמיים שתתקיים בהם
שירת נשים**



**רוח הפקודה קוראת
למפקדים ליצור כמה שיותר
מסגרות מעורבות ולהימנע
מהפרדה**



**בוטל הסעיף הקובע כי
שילוב נשים מותנה
בחוטר פגיעה בתפקוד
מבצעי**



**ניתן לשבץ חייל דתי
במסגרת מעורבת
בהכשרות, למעט
בפעילות הכוללת מגע
גופני**



**חייל מחויב להשתתף בכל
פעילות תרבות ואין פטור
מטעמי דת ללא אישור מיוחד
ממפקד היחידה**



**קצינים ונגדים לא יוכלו
להימנע מלשרת
ביחידות מעורבות
ובמסגרת מעורבת**

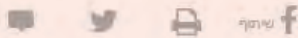
קשה עד מאד להישאר אדישים מול - סליחה - טינופת מלוכלכת שכזו, כגרועים שבאומות. "רוח המפקד קוראת למפקדים ליצור כמה שיותר מסגרות מעורבות"... לא יאומן כי יסופר. עצת בלעם, בשפה ישראלית עכשווית.

למרבה הפלא, אנו מגלים כי האדם שעומד יותר מכל אחד אחר מאחורי המהלך, הוא לא אחר מאשר אחד מראשי חוקרי החרדים, ד"ר ראובן גל, יו"ר פרויקט שילוב חרדים במוסד שמואל נאמן, ואחת הדמויות הבולטות ביותר בכל הפרויקט הלאומי של הרס החברה החרדי. ד"ר גל פרסם מחקר שעורר סערת רוחות, תחת הכותרת 'בין הכיפה לכומתה', בו טוען גל כי הציבור הדתי עלול להשתלט על הצבא! שורת המהלכים והרפורמות שחולל הרמטכ"ל בשורות הצבא בשנים האחרונות נוגעים לטווח רחב של נושאים, כאשר הצבא הישראלי משנה את עורו, על ידי הכנסת 'רבנים' רפורמים לחיל החינוך, ועוד. ואולם, פרויקט הדגל של מהלך חילון הצבא הוא מה שמכונה בפי התקשורת בשם "מהפיכת הפמיניזם"

בשרות הצבאי ככלי לשינוי חברתי, וגיוס בנות. אחת הדוגמאות הבולטות לכך, הוא השימוש הממשלתי הציני בצבא הישראלי, כמכשיר לחילון החברה הסרוגה, המתגייסת בכל מקרה. בשנים האחרונות נמצא הציבור הדתי לאומי בעימות בלתי נגמר מול רשויות הצבא, ובפרט מול הרמטכ"ל הנוכחי: בני איזניקוט, אשר החל להוביל בשורות הצבא שורת רפורמות ומהלכים אשר מחזקים את אופיו החילוני של הצבא, תוך רמיסת רגשותיהם של החיילים הדתיים לאומיים, ואילוצם להשתתף בפעילויות בעייתיות ביותר. מאחורי המהלכים האחרונים של הצבא עומדים מספר מחקרים שפורסמו על ידי חוקרי חברה וצבא, הטוענים כי הציבור הדתי לאומי זומם להשתלט על הצבא.

הרס עצמי בצה"ל - החוברת המלאה

לקראת השבת הקרובה תפיץ התנועה למדינה יהודית חוברת הגות ומחשבה מפי נשיא ישיבת הר המור, הרב צבי ישראל טאו.



עוזי ברק, י"ז באדר תשע"ז 09:50 15/03/17



גורמים בציונות הדתית מקוננים מרות על החורבן שממית הצבא על צעירי המגזר

עומד בראש מעיניהם, ולא שותפות בשוק העבודה. מה שמדיר שינה מעיניהם היא רק עובדה אחת, ודמוגרפיה חרדית שמה, המובילה אותם אל הרצון והשאפה לחלץ, כן - לחלץ, את ציבור היראים, וגם את הציבור הדתי לאומי. הממסד החילוני איננו מפחד רק מהמציאות של רוב חרדי, אלא מפחד גם מפני מציאות של רוב דתי לאומי במדינת ישראל.

היחס הממשלתי לציבור הדתי לאומי מלמד אותנו מסר נוסף. בל נחשוב כי הממסד החילוני יבוא על סיפוקו אם רק נבוא לקראתו בכמה נקודות כאלה ואחרות. לא ולא!!!

אפילו אם נתנהג בדיוק כמו הציבור הדתי לאומי, זה שהפך מזמן לבשר מבשרה של החברה הישראלית על כל תועבותיה. גם מצב שכזה איננו עתיד לספק את יצר ההשחחה והקלקול של הממסד החילוני. המאבק הזה הוא מאבק של שני קצוות מגודים שלא יפגשו לעולם. האמת התורתית הטהורה, מול מבקשי נפשה ואויביה המרים של היהדות הנאמנה.

ממשיכים לרקוד מה פית לפני הפריץ

אוניברסיטת בר אילן של הציבור הדתי לאומי, שהוקמה על מנת לשמש כ"מרכז דתי עולמי ואור לגוים - שההלכה נר לרגליו", מתנגדת נחרצות להפרדה המגדרית במוסדות האקדמיה לחרדים, ובשלשונם: "ההפרדה המבוקשת פוגעת בערכי היסוד של האקדמיה".

שמוביל הרמטכ"ל בני אייזיקנס. להלן מסמך של אגודת "מרכז ליבה" המפרט את עקרונות "פקודת השירות המשותף" שהוציא הרמטכ"ל בנושא שרות הנשים - לקרא - ולא להאמין: העובדה שרשויות המדינה לקחו לעצמם את התפקיד והשליחות לחנך מחדש גם את הציבור הדתי לאומי, מוכיחה כאלף עדים על המניעים האמיתיים של מקבלי ההחלטות במדינה. לא שיוון בנטל

הודעה למעורבים במעורבות

הודעה זו מפרטת את ההחלטות של הוועדה המייעצת, שהוקמה על ידי הרמטכ"ל, בנוגע לשינוי המבנה של שירות הנשים. ההחלטות הן:

- 1. שירות הנשים ימשיך להיות חלק מהשירות המשותף.
- 2. שירות הנשים ימשיך להיות חלק מהשירות המשותף.
- 3. שירות הנשים ימשיך להיות חלק מהשירות המשותף.

החלטות אלו הן חלק מההחלטות של הוועדה המייעצת, שהוקמה על ידי הרמטכ"ל, בנוגע לשינוי המבנה של שירות הנשים.

"ההפרדה המבוקשת פוגעת בערכי היסוד של האקדמיה"

המטרה האמתית של גיוס החרדים לצה"ל - מפיהם של חוקרי החרדים

שימוש בשירות צבאי כמנוף לכניסה לחברה הנו מהלך שבוצע במדיניות רבות. הדוגמא המלטת היא, כמובן, ארה"ב, שבה השירות הצבאי – באמצעות "מענק החיל המשוחרר" (המוקר בשם "G.I. Bill")²⁹ – הינו הדרך הטובה ביותר ליוצאי השכבות החלשות להיכנס ללימודים אקדמיים וכך להתקדם כלכלית וחברתית.³⁰

מלכתחילה לא התכוונו "ועדת טל" (או בשמה הרשמי "הועדה לגיבוש ההסדר הראוי בנושא גיוס בני הישיבות") לפתור את הבעיה התעסוקתית של החברה החרדית. היא לא שאפה גם לחגוג לפיתרון מוחלט של בעיית חוסר השוויון מצד הקהילה החרדית. המטרה שהועדה שמה לפניו לתוך פרשת של כתב מינויה הרשמי היו:

1. מציאת פתרון ישים ומעשי לבעיית גיוס בני הישיבות) -- ולא תיאורטי.

2. יצירת מגמה של צמצום הניכור והקיסוב הקיים בין חילונים לחרדים.³¹ (החדשות של;

הג)

לא צורך בטחוני, לא שויון בנטל, אלא "צמצום הקיסוב" בין חרדים לחלונים, ו"כניסה והחשפות לחברה החילונית". הורדת כיפות וגזיזת הפאות, בשפה קצת יותר עמומה ומכובסת. מתוך תחקיר אודות חוק הגיוס המבוטל, שנערך על ידי חוקרי מוסד שמואל נאמן.

<-

ההנחה שליוותה את חברי ועדת טל בעבודתם הייתה שיישום החוק יוביל בהדרגה ליציאה מתרחבת של בני ישיבות לשירות צבאי או אזרחי ובעקבות כך תיפתח בפניהם האפשרות להשתלב בשוק העבודה ואף להיחשף ולהשתלב יותר בחברה הישראלית הרחבה. מודעים לעובדה שהמלצותיהם הפשרניות לא עומדות במבחן השוויוניות והצדק המוחלט, ציינו חברי

"הם אפילו לא מסתירים את זה..."

לפנינו מקבץ ציטוטים ועדויות גלויות על כוונתם האמיתית של ראשי השלטון בכל גזירותיהם כלפי המגזר החרדי

בתאריך כ"ו אלול תשע"ו, מספר חבר הכנסת הדתי לאומי מיכאל בן ארי (בקה הסקופים) על הדברים החמורים ששמע ב'ועדת חוץ ובטחון' מדובר בדברים שגרמו לו, כנציג הציונות הדתית (!!!) להזדעזע עמוקות מ"גזירת החילוניות" על הציבור החרדי, בנושא האקדמיה והצבא, והנה ציטוט דבריו: **"...יש פה אמירה אידיאולוגית שנאמרת בפה מלא בועדת חוץ ובטחון, זה אפילו לא במסתרים, הם אומרים את זה בגלוי: הציבור החרדי הוא ציבור גדול, הוא הולך וגדל, והוא מאיים על האופי של המדינה. עוד לפני ה"רוב" במדינה, הוא מאיים על האופי של המדינה. אז איך עוצרים את זה? הם רוצים להשתמש בצבא ובמכללות, הם משתמשים בביטוי "כור היתוך", זאת אומרת, אני מכניס אותך במצב אחד ומוציא אותך במצב אחר. זו המטרה שלהם בגיוס חרדים ובשליחת החרדים למכללות.** זה נאמר בועדת חוץ ובטחון!! אפילו לא בדיון חסוי. זה היה דיון שהיה פתוח לתקשורת. אני

אפילו מחזיק את הפרוטוקול שלו, שבו נאמרו דברים, על ידי דוקטור אורן אדמין, פרופיסור ידידיה שטרן, ואחרים, כולם אומרים במפורש:

"סטודנט חרדי שנכנס למכללה, נכנס מצד אחד ככה, ויוצא מצד שני אחרת, וככה נעשה את השינוי, וגם על ידי הצבא נשנה אותם. הם נכנסים חרדים אבל יוצאים אחרת..."

אני אדם ציוני, שרתתי בצבא, ילדי בצבא, נפצתי במארב בשכם, אבל אני מבין היטב שלגבי הציבור החרדי זה ממש גזירת שמד. אני מבין את המילים גזירת שמד... הילדים שלי קצת יותר מחוסנים, כי יש להם ביום יום את החשיפה לכל זה, ולמען האמת גם להם אין תעודת ביטוח, אני כל הזמן אומר להם להזהר...

אבל לקחת בחור חרדי בגיל שבע עשרה ולהכניס אותו לכל זה!? אני יכול לפרט באוזניים של חרדים מה הולך שם, כמה פיתויים זמינים בהישג יד... אתה לא מבין באיזה נסיגות מעמידים שם את החיילים הדתיים..."

העיתונאי ירון לונדון: "השאלה הנכונה איננה איך לגייס חרדים ואיך למושכם לשוק העבודה. אלא מה יש לעשות כדי לצמצם את שיעור החרדים בחברה הישראלית?! התחזקותה של החרדיות היא ערובה להיחלשותה של החברה הישראלית. את המאמץ המחשבתי יש להקדיש לאתגר הגדול - כיוון החרדיות". **העיתונאי סבר פלוצקר** ב'ידיעות אחרונות': "המהפכה אינה מוגבלת רק לגיוס החרדים לצבא או לשירות אזרחי. היא עמוקה יותר!. היא תשחרר את הצעיר החרדי מהתלות המנוונת של ראשי הישיבות ושל העסקונה החרדית. היא תפתח בפני רבבות צעירים בני 18-24 אופק חדש של השלכות הדרגתיות בשוק העבודה הישראלי המעורב. בסופו של תהליך המגזר החרדי יהיה למגזר ישראלי מסורתי וחילוני".

העיתונאי נחום ברנע: "חייבים לסלול לחרדים דרך אל מיחוך לחומות הגטו האידיאולוגי - בהשכלה ובהכשרה. במקביל חייבים לצמצם את מימון הישיבות! ולהכניס למוסדות שלהם את לימודי הליב"ה...". **שר הביטחון יצחק מרדכי** ב'ידיעות אחרונות': "היום לומדים במערכות החינוך החרדיות רבבות ילדים המנותקים מהצינונות והישראליות. אין הם מכירים דבר זולת ראייה דתית. לכן בהגיעם לגיל הגיוס הם מעדיפים להישאר במסגרות החרדיות, בישיבות ובכוללים. חייבים להגיע למצב שבכל כיתות הלימוד בישראל ישתתפו התלמידים בשיעורי אזרחות וצינונות בעלי תוכן ומסר זהים. הדבר ישנה את גישתו של הדור הבא של תלמידי הישיבות לאהבת המולדת ולצה"ל. לאט לאט יתחולל שינוי ערכי אידיאולוגי שבסופו יהפוך את השירות לאומה והגיוס לצבא - לערך חשוב גם בעיני הנוער החרדי".

עירית לינור ובמבי שלג במעריב: "צה"ל הוא מרכז ההווה הישראלית. אנו רוצים לראות גם את החרדים מתבשלים בכור ההיתוך הזה... האמת היא שגם שוק העבודה והרחוב הם כור היתוך אמיתי. היותר לחרדים על גיוס חובה ופתיחת הדלת לפניהם לשוק העבודה, בכוחם למוטט את חומות החברה החרדית ולייצר חרדי חדש אשר חי לצד חילוניים ונתון להשפעתם. באופן זה כל מוסדות הרבנים יחלשו ויזדעזעו. החרדים יעבדו בקרבנות ונעמיק את ההיכרות עמם עד ליצירת ערכים משותפים. משם יהיה אפשרות לחשוב על שירות צבאי מלא. מסקנות ועדת טל מהוות מפנה ומסמנות את ראשית התפוררותו הגלויה של הציבור החרדי. כאשר ישתלבו צעירים חרדים רבים בשוק העבודה, הגטו התרבותי והחברתי שגזרו על עצמם ילך ויפרם. המפגש המשותף במקומות העבודה ינצח אותם".

שר שלום גרבי (מנכ"ל השירות האזרחי): "כשנכנסתי לתפקיד חשבתי שכל המגזר החרדי צריך להיות בסירת גולני. כשלמדתי להכיר אותם הבנתי שתהליך גיוסם לשירות צריך להיבנות לאט לאט. אין לי ספק שילדיהם של אלו שעושים היום שירות לאומי - עוד ישרתו בצה"ל. השירות האזרחי לאומי הוא כור היתוך של מדינת ישראל. במסגרת השירות נמצאים בני כל העדות דתיים וחילוניים, כל אחד מהם שונה, אך כולם דומים ברצונם לתרום מזמנם ולהתנדב לשיפור פני החברה שלנו. השירות מגשר על פני הבדלים תרבותיים ופוליטיים, ומקטין באופן משמעותי פערים בין קבוצות אוכלוסיה שונות ומביא לאיחוד דעות ביניהם".

פרק שלישי

החזקת חורבן התורה

מבט אל סכומי הכסף העצומים המושקעים במפעלי ההרס של עולם התורה וציבור היראים

הכלכלה נפתלי בנט, אשר הפיק את ההצהרה הבאה, שנאמרה על ידו בישיבת וועדת ביקורת המדינה, בתאריך ל' באב התשע"ג (06 באוגוסט 2013):

"ההוראה שלי.. לא להימנע בגלל כסף מעוד איזושהי פעולה שיכולה להביא חרדים" (פרוטוקול מס' 42 מישיבת הוועדה לענייני ביקורת המדינה יום שלישי, ל' באב התשע"ג (06 באוגוסט 2013), שעה 10:30)

ההצהרה החריגה הזו, בנוסח "קחו כסף ככל שתחפצו" אולי נשמעת קצת מוגזמת, אך היא משתלבת היטב בתמונת המצב העולה מבחינת פעולות הממשלה והרשויות בנושא זה.

אם רוצים אנחנו לקבל תמונת מבט בהירה על המוטיבציה הבלתי נגמרת של המדינה לחילון החברה החרדית, יכולים לנו לקבל את המימד הנכון, על ידי שנביט ונראה את סכומי הכסף הבלתי נתפסים שרשויות המדינה מוכנות לשפוך ביד נדיבה על כל תוכנית שהיא לשילוב חרדים בכורי ההיתוך של החברה הישראלית. כמה כסף מוכנה המדינה להשקיע בחילון החברה החרדית?

מדובר בשאלה שאין לה תשובה. התשובה האמתית - ללא גבול. המדינה מוכנה להשקיע בנושא מהותי זה ("גרעין איראני"... כל סכום שרק יידרש. הגדרה זו לא הומצאה על ידנו. היא נאמרה מפורשות על ידי אחד מגדולי אויבנו ומשטיננו, שר

4 מיליארד ש"ח - לגיוס החרדים, פי שלושה וחצי מתקציב הישיבות!

תקציב עולם הישיבות והחינוך החרדי עומד כיום על מיליארד ומאתיים מליון שקלים.

לעומת זאת, מוכנה הממשלה להשקיע סכום גדול פי שלושה וחצי בגיוס בני הישיבות:

"גיוס החרדים יגדיל את הגרעון בעוד 4 מיליארד ש"ח"

(הכלכלה האמיתית", 11 בפברואר 2013 ערן הלדסהיים, על פי

מחקר שפרסם מרכז המחקר והמידע של הכנסת)

שלוש מאות מליון בשנה - עלות מסלולי שילוב החרדים

במערך לא קטן של מאות גייסים, יועצי תקשורת, פסיכולוגים, החזקת מבנים, תשלומי יח"צ לכלי התקשורת הפסולה המשווקים את מסלולי הגיוס, כרדיו 'חרדי' וכאתרי אינטרנט חרדיים (כבחדרי חרדים וכיכר השבת) המלאים בסרטונים ופרסומים מושקעים ביותר המשכנעים לצאת לגיוס ועוד ועוד. מדובר אכן ללא כל ספק בנתון מדהים וקשה לעיכול.

קשה להבין כיצד ניתן לבזבז סכום שכזה על פרויקט כל שהוא, אך נשאיר לעת עתה את השאלה 'להיכן הולך הכסף' כשאלה פתוחה. איך אמרו פעם? עדיף שלא נדע.

כמה כסף משקיע כיום הצבא בשילוב החרדים? להלן תחקיר של העיתון הכלכלי דה מרקר, לפיו חייל חרדי עולה לצבא 9,500 ש"ח בחודש, שהם 5,500 ש"ח יותר מאשר החייל החילוני.

אם נכפיל את הסכום האמור (של ההפרש בלבד) כפול חמשת אלפים חיילים חרדים שנמצאים כיום בצבא, כפול 12 חדשים בשנה, נגיע לסכום האגדי של =

300,000,000 ש"ח בשנה, - הוצאת רשויות הצבא על פרויקט שילוב החרדים.

יש להדגיש, כי תקציב עתק זה איננו כולל בתוכו את התקציב העצום של מערך גיוס החרדים. מדובר

מדורים

פרשנות

חייל חרדי עולה לצבא 9,500 שקל בחודש - חייל רגיל רק 4,000 שקל

חייל חרדי שמתגייס בגיל 22 לאחר לימודים בישיבה ומקבל תשלומי משפחה עולה לצה"ל כפול מחייל רגיל ■ גיוס של אלפי חרדים בגיל מבוגר יגדיל את המעמסה הכלכלית על הקופה הציבורית

שמור 120 127

סמי פרץ | התראות במייל
07:02 14.02.2013

זירת הדעות

רוצים שהחרדים ייצאו לעבוד? חלקו להם גזרים

יש שתי דרכים פוזיטיביות להגדלת המוטיבציה של חרדים לצאת לעבודה: האחת טמונה בהגדלת הכדאיות לעבודה גם בשכר נמוך, והשנייה היא הגדלת התמריצים לכניסה ללימודים אקדמיים

גלעד מלאך |
18:46 23.05.2017

מליארד ש"ח לעידוד מסלולי אקדמיה לחרדים

שכאלו. חשוב להבין שהמדינה מצד עצמה לא עשתה שום פעולה ב'קום ועשה' להקמת המוסדות הללו, חוץ מאשר פעולה אחת ויחידה - **הקצאת תקציבית כבדים למטרות אלו**, כפי שנכתב בהמלצות דו"ח שהוכן על ידי המכון הישראלי לדמוקרטיה ואומץ על ידי משרד הכלכלה כבסיס לפעילותו מול המגזר החרדי - וזה לשונו:

"יש להעניק תמיכה ייעודית לישיבות תיכוניות חרדיות".

סעיף זה אולי נראה לנו סעיף יבש ומשעמם בדו"ח משמים ומלא סעיפים לאקוניים, אך מרגע שהמלצות אלו אומצו על ידי משרדי הממשלה, והפכו לחלק ממדיניות ממשלתית של העדפה תקציבית של מוסדות אלו, הרי שבתוך כמה שנים ה'סעיף' המשעמם' תרגם את עצמו לשורה ארוכה של מוסדות כלאיים הרסניים, פעילים ושוקקי חיים (שוקקי מוות, ליתר דיוק). להלן רשימה של ישיבות תיכוניות ומכינות קדם צבאיות לציבור החרדי שהוקמו בעקבות תקציבים אלו: **דרך חיים, חכמי לב, חדרות התורה, המדרשה החסידית לצעירים, 'מאורות' בבית שמש, דרך אמונה - תירוש, כפר סיטרין, מתיבתא בית שמש, הישיבה בכרמיאל, חלקת יעקב, מנורת המאור, אורייתא, שערי רחמים ועוד.** כמו כן הוקמו חמש מכינות קדם צבאיות: בני בינה - מבשרת ציון, טל חרמון, תפארת ארזים, הררי ציון וגבורת ארי.

בתכנית החומש של המועצה להשכלה גבוהה, הקצה הות"ת (הזרוע התקציבית של המל"ג, גוף החולש על תקציבי מערכת ההשכלה הגבוהה ומוערכים על ידי מומחים שונים בסדר גודל של ארבעה משרדי ממשלה!!) תקציב חסר תקדים של מיליארד שקלים לצורך שילוב החרדים במוסדות האקדמיה.

כדי להבין את המשמעות הנוראה של סכומי הכסף הללו, כדאי לזכור את העובדה שכל עשרות מוסדות האקדמיה שקמו בשנים האחרונות לציבור החרדי, הינם תוצאה של סכומי כסף קטנים בהרבה שהוקצו על ידי הות"ת בשנים הקודמות. האם יכולים אנו לתאר את גודל החורבן שעלול להיווצר כאשר אותם מיליארד שקלים יתחילו לחלחל אל השטח?

בנוסף, העמיד משרד הכלכלה בשנים האחרונות תקציב של חצי מיליארד שקלים להקמת מרכזי ההכוין התעסוקתי, שמטרתם להפנות את ציבור העובדים החרדיים לעבר שוק העבודה החילוני.

בישיבת הוועדה לביקורת המדינה שצוטטה לעיל, הבהיר שר הכלכלה כי חצי מיליארד השקלים שהוקצו על ידי המשרד הם רק הסכום הראשוני, והסכום הזה יוכל לגדול בהמשך הדרך ככל שיידרש, על מנת ש"לא תמנע כל פעולה שהיא להוצאת חרדים בגלל כסף".

בשנים האחרונות קבלה הממשלה החלטות רבות לעודד הקמת מסגרות כלאיים המכוונות 'ישיבות תיכוניות' עבור הציבור החרדי.

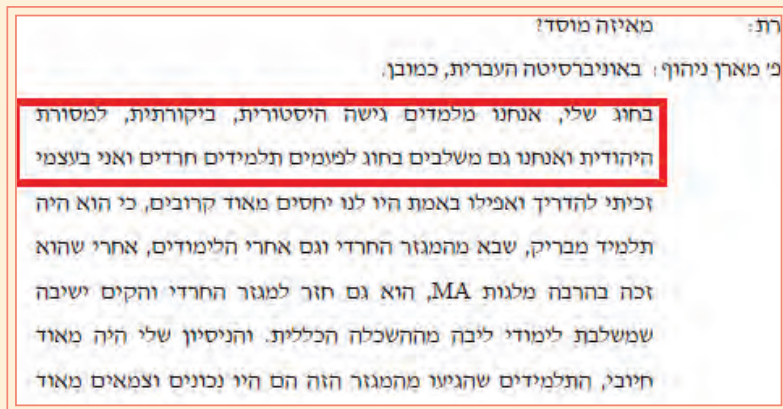
על ידי החלטות אלו קמו שורה של מוסדות

פירות הביאושים

תלמידי הישיבה התיכונית 'חכמי לב', משוטטים בדוכני שבוע הספר בתל אביב, מפגינים את התלהבותם ה'נאורה' מספרי הכותבים הישראליים, ה'עמוקים ומלאי התוכן'...



"עלי רגשת מחרפיה, בתוך משכן חצריה"



מביקורת המקרא רח"ל ועד להקמת 'ישיבה' לנוער חרדי. המחנכים החדשים של הציבור החרדי. תיאור משעשע ועצוב במיוחד אודות הדור החדש של הישיבות התיכוניות החרדיות, אנו מוצאים בדוחות של המועצה להשכלה גבוהה. שם מתאר פרופסור באוניברסיטה חילונית את

אותו "תלמיד חרדי" שלמד אצלו את דברי ההבל המטופשים והאפיקורסיים של "ביקורת המקרא", ולאחר מכן 'חזר לציבור החרדי' ופתח... "ישיבה" תיכונית לחרדים...

"לא מכיר כזאת פילנתרופיה"

משרדי הממשלה במצבם הכלכלי הדחוק של הישיבות, כאשר תקציב הישיבות הזעום הופך לכלי שרת בידי מגמות הגיוס לצבא, על גבם השחוח של ראשי הישיבות. בנושא זה עושה השלטון שימוש אכזרי וציני בקושי הכלכלי העצום של עולם הישיבות. עולם הישיבות, מאז ומעולם לא סבל מבעיה של 'עודף כסף'. הקושי העצום של החזקת הישיבות הוא קושי שהיה קיים מאז ומעולם, כאשר כל שקל נוסף שמגיע לקופת הישיבות מהוה משוב של חיים לחייהם העמוסים של מנהלי וראשי הישיבות.

והנה, בשנים האחרונות החלה המדינה לקדם מדיניות של תוספת תקציבית בעבור 'ישיבות מעודדות גיוס', וזאת באמצעות שני מישורים:

קודם כל, התקציב הבסיסי של ישיבה 'מעודדת גיוס' הוא תקציב גבוה לעין ערוך מאלו של הישיבות הרגילות. עקרון זה מופיע בין היתר גם בהסכם הקואליציוני של הממשלה הנוכחית, מיום 10/05/2015

בנוסף לסכומים הנ"ל, ישנם כספים נוספים שמגיעים כתרומות מאת אישים ודמויות מפוקפקות מקרב ציבור החרדים המודרנים שמעבר לים. להלן ציטוט מאלף מדברי מנכ"ל קרן קמ"ח שנאמרו ביום עיון שנערך באוניברסיטה הפתוחה (בתאריך 2.3.2015) -

"זה יפה מאוד שיש פילנתרופיה כ"כ חשובה וכ"כ גדולה... ואני לא מכיר עוד פילנתרופיה כזאת, עם כל כך הרבה כסף".

אכן כן, גם אנו איננו מכירים פילנתרופיה שכזאת. ואולם, לא רק תקציבים יעודיים הם אלו שמשמשים את הממשלה לעידוד מגמות חילון החברה החרדית. גם התקציבים הרגילים של עולם הישיבות והחינוך החרדי, אותם תקציבים המגיעים לציבור החרדי בצדק ויושר, הפכו בשנים האחרונות לכלי שרת בידי כוונות הזדון של גופי הממשלה.

נושא חמור במיוחד הוא הניצול הציני שעושים

"נוכח ההכרה בחשיבות לימוד התורה ומתוך הכרה בחשיבות השירות הצבאי בצה"ל... מוסדות תורניים המקיימים מסלול שירות משולב (הסדר) ומוסדות תורניים מעודדי גיוס... יתוקצבו באופן שלא יפחת מערך של שישים וחמישה אחוזים משווי תקציב תלמיד במכינה קדם צבאית".

ננסה לתאר לעצמנו את אותו ראש ישיבה, החוזר לישיבתו עיף ומותש מעוד מסע גיוס תרומות לא מוצלח במיוחד מעבר לים. והנה הוא מגלה, ששלושה בחורים משיבתו עלולים בכל רגע ליפול לידי הצבא. ראש הישיבה יודע היטב כי כל בחור שכזה מהוה "מכרה של זהב" עבור הישיבה הכורעת תחת הנטל הכלכלי. אותו ראש ישיבה צריך להיות 'מוסר נפש' ענק בכדי לצאת למלחמת עולם כנגד גיוסם של אותם שלושה בחורים אומללים, בפרט אם הם שייכים לאותם בחורים שנוכחותם בישיבה איננה מוסיפה לראש הישיבה שלווה נפש וקורת רוח מרובה... גם מאיר שמעוני, מייסד המחוז החרדי, הוא מאמין אדוק בכוחו העצום של הכסף הממשלתי -

"אני מאלה שמאמינים שצריך לתת מקל וצריך לתת גזר. לתת הרבה גזר וקצת מקל. אבל הרבה גזר. תתן גזר - יהיה יותר טוב. לצד זה צריך גם לדרוש. צריך לדרוש את מה שצריך לדרוש".

(מאיר שמעוני, מייסד המחוז החרדי בכנס התפתחויות ומגמות בציבור החרדי)

ובנוסף לאמור, עבור כל נפש שנכנסת למסגרת צבאית או קדם צבאית מקבל המוסד תגמול הגון. משרדי הממשלה נוקטים במדיניות מתוחכמת ביותר, שבה כל בחור שנופל למסלולי הצבא, ממשיך להיות רשום במשרד הדתות בישיבה שבה הוא למד, אשר ממשיכה לקבל עליו את אותם תקציבים בדיוק כפי שהיה בחובשו את ספסלי בית המדרש, כאילו לא אירע דבר.

מציאות זו יוצרת לחץ עצום על ראשי הישיבות לנושרים והישיבות החלשות מהפריפריה, לבל ילחמו כנגד הנסיונות לגייס בחורים מהישיבות שבראשותם.

כוחו של מטבע - השימוש בכלים תקציביים ככלי המרכזי למימוש יוזמות ממשלתיות

מלחמות ציבור היראים מול תנועת הציונות החילונית, נוכל לראות בקלות רבה כי ההישגים הגדולים ביותר של הציונות החילונית מול הציבור החרדי, בחילון העולים מאירופה ומעדות המזרח, וכן בהשתלטות הציבורית על הישוב הארץ - ישראלי בעשורים שלפני הקמת המדינה, הושגו בעיקר על ידי השימוש בכוחו העצום של הכסף, שעמד לרשותה של הציונות החילונית על ידי הקרנות הציוניות שלפני הקמת המדינה, וכן על ידי תקציבי המדינה שבאו לאחריהן. לא על ידי רובים ומקלות, אלא על ידי סעיפים תקציביים כאלו ואחרים. גם כיום, יכולים אנו לראות כיצד מניעה המדינה תהליכים חברתיים וכלכליים רבי עוצמה והשפעה

כאשר אנו מתבוננים בתקציבי העתק של מפעלי חורבן הציבור החרדי, אסור לנו בשום אופן להתפס לשאננות ולזלזול בכוחו העצום של הכסף הממשלתי. לעיתים עלולים אנו לדמות כי עיקר כוח ההשפעה של מדינה ושלטון על חיי האזרחים נעוץ בכוח הפיזי, של ניידות משטרה, אלות ואקדחים. ואולם, בבחינה מדוקדקת נוכל לראות, כי דווקא השימוש בכלים התקציביים הגדולים העומדים לרשותה של מדינה, הוא זה שמהווה את הכוח היותר יעיל ואפקטיבי שעומד לרשותם של מדינות בכלל ומדינות דמוקרטיות - מערביות בפרט.

אם נתבונן - לדוגמא - בהיסטוריה המדממת של

תקציבית למגמות אלו, ותוך כמה שנים הסעיפים המשעממים' בספר התקציב ממשים את עצמם למציאות מוחשית של אלפי דירות ובניינים חדשים ההולכים וצומחים אל על.

ארוכת טווח, אך ורק על ידי משחקים תקציביים לכאן או לשם. אם המדינה רוצה, למשל, לחזק את ההתישבות של צעירים באזורי עדיפות מסוימים, כל מה שהיא צריכה לעשות זה לתת איזו שהיא העדפה

כוחו של סעיף בספר התקציב

לצאת במיזם חדש, של המודל המשולב. אם במודל הישן הוקמו מוסדות שבהם ההפרדה בין גברים לנשים ובין חרדים לחילונים הייתה הפרדה מלאה, הרי שכעת מחליטה המועצה לעודד הקמה של מוסדות מטיפוס חדש, שבו ההפרדה הולכת ומצטמצמת -

גם המהלך החדש, כמו המהלך הקודם, נעשים כמובן על ידי השימוש בנשק היעיל ביותר - השימוש בכלים התקציביים. אם תמהים אנו להיכן עומדים ללכת אותם מיליארד שקלים שהעמיד המל"ג לשילוב חרדים בתכנית החומש הבאה - הרי לנו התשובה.

גם לגבי הקמת מפעלי ההרס והחורבן של ציבור היראים אנו יכולים לראות בצורה מאד מוחשית את כוחם העצום של הסעיפים התקציביים. כל סעיף שכזה, מתרגם את עצמו במהירות למציאות מוחשית בעולם המעשה. המועצה להשכלה גבוהה מתחילה להעניק תקציב מועדף למוסדות אקדמאיים חילוניים שפותחים סניפים לציבור החרדי במסגרת 'תכנית המחירים' - (= מחלקה חרדית) ותוך שנים ספורות אנו פוגשים עשרות מוסדות חדשים מהסוג הזה, שנפתחים כפטריות אחר הגשם -

חולפות להם מספר שנים, ושוב מחליטה המועצה

תוכנית החומש של מל"ג - ות"ת לאוכלוסיה החרדית | מחקר הערכה

תכנית החומש הקיימת: יעד מבני

	עד תשע"ב
	תשע"ג ואילך

☐ פלטפורמות
 ☐ ותיקות
 ☐ מח"רים

כלי המדיניות: מח"רים: אחריות מקצועית וניהולית אחת תוך סמיכות גיאוגרפית למוסד האם, מעבר הדרגתי של הפלטפורמות לאחריות אקדמית וניהולית אחת
עמידה ביעדים: הוקמו 14 מח"רים, משקל הסטודנטים באחריות ניהולית ואקדמית אחת עלה מ-70% ל-83%
 נוסח נמצא מחבר מכתב לפלטפורמות

תרשים מחקרי של המועצה להשכלה גבוהה מציג בגאווה את ההישגים של תכנית המחירים. מדובר ברשימה קצת ישנה ולא מעודכנת, שאיננה כוללת חלק מהמוסדות.

כיוונים לתכנית החומש החדש איכות ומבנה אירגוני

המודל המשתלב

מכינה ולימודים משולבים
בקמפוס, או מכינה וכיתות
נפרדות בתוך הקמפוס

30%

המודל השמרני

לימודים מחוץ לקמפוס
האקדמי הכללי

70%

דיאגרמה של המועצה להשכלה גבוהה, מציגה את התפתחות מוסדות האקדמיה לחרדים. **בצד ימין** - מופיעים המוסדות הותיקים, שבהם ישנה הפרדה כמעט מוחלטת בין גברים לנשים ובין חרדים לחילונים. לעומת צד שמאל - המוסדות מהסוג החדש - "המודל המשתלב" - שאותם רוצה המל"ג לקדם על חשבון המוסדות היחסית שמרניים - שגם בהם תכנית הלימודים היא התכנית הרגילה של המל"ג על כל תועבותיה!! - אלא שלימודים אלו נעשים תחת הפרדה מגדרית (= בין גברים לנשים) - **המהווה את הסממן הדתי היחיד של מוסדות אלו.**

המלחמה על עצמאות החינוך החרדי וקדושת בנות ישראל

ממשאו של הגאון הגדול רבי משה הלל הירש שליט"א - ראש ישיבת סלבודקא

"הננו פונים בקריאה למנהלי רשתות הגנים לעמוד על משמר עצמאות החינוך הטהור ולא לפחד! המטרה של משרד החינוך היא לשנות אותנו! זו מלחמה עכשיו, מלחמת תרבות! הם רוצים לגרום שכל הציבור החרדי יהפכו להיות קרוב למזרחי. משרד החינוך אומרים תהיו כמונו עם אותם רעיונות וערכים. יש להם תכניות מפורטות איך להגיע למבוקשם. ואנו צריכים ללחום נגד זה! והמלחמה מתחילה בגנים, בחיידר".

(נאמר באסיפה על משמר עצמאות החינוך הטהור, פורסם בעיתון יום שלישי כ' אייר תשע"ז.)

"...מטעם זה גם אסרו גדולי ישראל 'לימודי בגרות' בסמינרים של בית יעקב. כי לימודי הבגרות פותחים את השער לערכים ולתרבות שלהם, וזה מביא חורבן ממש. הבגרות מביאה שייכות לאוניברסיטה ולאקדמיה, ועצם השייכות של בת ישראל לאקדמיה מוריד לגמרי את הרוחניות שלה ושל כל משפחתה בכל התחומים: בתפילה, בצניעות, בדקדוק במצוות ובאהבת תורה. כל זה בדוק ומנוסה.

מלבד עצם היציאה של בת סמינר לשוק העבודה בחוץ, אשר שם נפגשת עם גברים או נשים שכבר נפגמו מרוח הרחוב, ויש יצר הרע גדול מאד להיראות טוב במחיצתן... ויש חורבנות וסכנות נוראות. רואים בחוש בנות ישראל יקרות לאחר שיצאו לשוק העבודה בחוץ, צורת לבושן משתנה, צורת הדיבור משתנה... צריכים להיות מובדלים מהם ומהמונםם..."

(נאמר בכינוס הגדול נגד לימודי האקדמיה)

כמו עכברים במעבדה

מכוני המחקר וחוקרי החרדים
במפעלי חיסול החברה החרדית



צייד הנשמות - ד"ר ראובן גל - חוקר שנים רבות כיצד להפיל חרדים לזרועות הכפירה והחילוניות

מקום מרכזי ביותר בעיצוב התכנית הממשלתית לחיסול החברה החרדית, נוטלים מכוני המחקר לחקר ציבור החרדים.

בשנים האחרונות התפתחה במדינת ישראל תעשייה מחקרית חדשה. ענף חדש בתחום מדעי החברה האנושית - חקר החברה החרדית. מדובר בדרך כלל בחוקרי חברה שהחליטו להקדיש את חייהם לחקר החברה החרדית. המחקרים הללו - כמו כל מחקר אחר - אינם נעשים על ידי אנשים הפועלים שלא על מנת לקבל פרס. מדובר בשורה ארוכה של חוקרים המועסקים על ידי גופים שונים בתשלום מלא, על מנת להפיק דוחות ומחקרים שונים אודות החברה החרדית, ולספק לגורמי הממשל בישראל המלצות ועצות שונות ומשונות לקביעת מדיניות הממשלתית ביחס לנושאים שונים בציבור החרדי.

הכר את האויב האמיתי

שינויים עמוקים ביותר של דפוסי הפעולה של גופי השלטונות בישראל ובעולם המערבי כולו.

אם בתקופות הקודמות של שנות השישים, השבעים, והשמונים של המאה הקודמת, ראש הממשלה או שרי הבטחון והאוצר היו יכולים לקבל החלטות הוות גורל בהחלטות חפוזות או במספר שיחות טלפון אקראיות, הרי שכיום נורמות ההתנהלות של הממשלות במערב הפכו לממוסדות ומסורבלות בהרבה.

אנחנו חיים כיום ב'עידן המדע'. העולם המערבי המודרני נתפס למין השקפת עולם מקובעת הרואה כל נושא וענין מבעד לדוחות ומחקרים מדעיים. מאחורי כל נושא וענין ישנם ועדות של מומחים, דוחות וניירות, טבלאות וברברת מחקרית בלתי נגמרת. לשיטה זו ישנם מעלות וחסרונות.

בכל נושא וסוגיא שלטונית שגורמי השלטון מעוניינים לגבש אודותיה מדיניות ארוכת טווח, ישנם גופי מחקר שבהם יושבים חוקרי אקדמיה מסוגים שונים, העורכים עבור מקבלי ההחלטות מחקרי

הפנים והשמות של ראשי חוקרי החרדים, (שני הבולטים, מתוך עשרות). אלו האנשים המקדישים את כל חייהם לפיקוד על תוכניות ההרס של החברה החרדית. הם, ולא אף אחד אחר, האשמים בכל.

ד"ר ראובן גל, פסיכולוג קליני בהכשרתו, שירת בעבר כפסיכולוג הצבאי הראשי, כיו"ר מנהלת השירות הלאומי, ותפקידים בכירים נוספים. כיום משמש גל כמנהל 'פרויקט שילוב חרדים' במוסד שמואל נאמן לחקר מדיניות לאומית, מופיע רבות בפני ועדות ופורמים שונים של משרדי הממשלה העוסקים בנושאי שילוב וחילון החברה החרדית. כתב עד היום שישה ספרים ועשרות מחקרים אקדמאיים. אחרי גלעד מלאך שממלא ללא ספק את המקום הראשון בקהיליית חוקרי החרדים, ניתן מן הסתם להציב את ד"ר ראובן גל. גם הוא, כגלעד מלאך, מתרוצץ מפורום לפורום ומועדה לועדה, ומלמד את מקבלי ההחלטות פרק או שניים בענייני חרדים.

חשוב להבין, כי בעשרות השנים האחרונות חלו

מומחה החרדים הפופולארי ביותר, הד"ר גלעד מלאך, ראש תוכנית חרדים לישראל במכון הישראלי לדמוקרטיה ומרצה באוניברסיטת בר אילן. ד"ר מלאך נוהג להופיע בפני מקבלי ההחלטות במדינת ישראל, כשבדבריו ניתן לראות בבירור כיצד חוקר אקדמי זה הצליח לפצח את הקודים הרגישים ביותר של החברה החרדית. בתמונה נראה ד"ר מלאך כשהוא מרצה בהתלהבות יתרה בכנס העוסק במגמות שילוב החרדים.



עומק מקיפים, המכילים בדרך כלל סקירות ונתונים שונים, אך בנוסף אליהם הינם מכילים כמוכן המלצות מעשיות. מחקרים אלו משתרעים על כל נושא ותחום מתחומי החיים, החל בנושאי חברה וערכים, איכות סביבה וחינוך, וכלה בסוגיות ביטחוניות.

זהו ידיעון מחקרי - אקדמי קבוע היוצא על ידי אחד ממכוני המחקר לחקר הציבור החרדי. בגליון זה אנו מוצאים ניתוחי עומק מעיטם של טובי החוקרים, המציעים בפני רשויות השלטון דרכים שונות לשינוי פני החברה החרדית. גליון זה, כמו כל פרסומי מכוני

המחקר, נשלח באופן קבוע אל שולחנם של מקבלי ההחלטות הרלוונטיות ברשויות השלטון. למחקרים אלו ישנה השפעה עצומה על מקבלי ההחלטות. בקרב החברה החילונית והמערבית ישנה הערצה עיוורת, הגובלת לעיתים בגיחוך של ממש, לכל מה שריח מחקר אקדמי נודף ממנו.

חשיבות מיוחדת במינה נודעת למחקרים אלו בכל הנוגע לסוגיא מורכבת וקשה כמו מזימות החילון של החברה החרדית. לפקיד הממשלתי הממוצע, או לשר הממונה עליו, אין שמץ של מושג על הנעשה בתוככי

מחקר של צמרת חוקרי החרדים עבור המועצה להשכלה גבוהה, המוגש כיעוץ מקצועי מטעם חוקרים אלו למומחי המל"ג. במחקרים אלו מלמדים חוקרי החרדים את בכירי האקדמיה הישראלית, את כל שיטות הפעולה המתוחכמות מול הציבור החרדי - כיצד לחבר ולשלב את החרדים בהווי החיים החילוני, במושגיו, שאיפותיו והשקפותיו.

תוכנית החומש של מל"ג-ות"ת לאוכלוסיה החרדית לשנים תשע"ב-תשע"ו

מחקר הערכה והמלצות
לחומש הבא (תשע"ז-
תשפ"א)

ד"ר גלעד מלאך, ד"ר לי כהנר,
מר איתן רגב



ידיעון

מוסד שמואל נאמן
למחקר מדיניות לאומית



מאמינים בשילוב

פרויקט שילוב האוכלוסייה החרדית בכלכלה הישראלית

גליון מס' 10

חשון תשע"ג
נובמבר 2012

נקודות מעניינות:

חוקי פרקש

"פעילויותיו
למען הכלל, הן
כנראה חלק
מהדי-אן-איי
של האיש"

פתיחה

הגיליון הקודם של ידיעון "מאמינים בשילוב" יצא לאור לפני כ- 5 חודשים. אז היינו בניצוחו של המאבק התקשורתי-פוליטי סביב נושא גיוס חרדים וביטול יחוק טל' ע"י בג"צ. מטבע הדברים, הגיליון התרכז פחות בסיפורי השילוב ויותר בניסיון להרגיע את הרוחות ולהפוך את הדין המתלהם לענייני וסובלני.

בינתיים -- הנחנין האירני, הבחירות בארה"ב, התקציב, הילנה בצפון והקרי בדרום השכיחו את גיוס החרדים, או לפחות הרחיקו אותו מעיני המצלמות. והפלא ופלא: נראה שהאווירה הקשה נמוגה, מנהיגים משני הצדדים החלו לעשות צעדים אחד לכיוון השני, שילוב החרדים בתעסוקה ובהכשרה שוב עומד על הפרק ושוב ניתן לכבד את מי שחושב אחרת בלי להסתכן בגינוי צעקני – ודוגמאות לכך תראו בתוך הגיליון.

ידיעון "מאמינים בשילוב", גליון מספר עשר.

החברה החרדית. אין להם שום כלים וידע הדרוש על מנת לספל בציבור זה, הרחוק מרחק שנות אור מעולם ההשגות בו הם חיים.

רק חוקר אשר מקדיש את חייו למטרה זו, יכול במשך הזמן להבין היטב את כל הניואנסים הדקים של החברה החרדית. ניתן לומר בודאות כמעט מוחלטת, כי ללא העזרה והסיוע של חוקרי החרדים, רשויות המדינה לא היו יכולים בכוחות עצמם לפעול מאומה על הציבור החרדי.

האם אכן חוקרי החרדים הצליחו לפענח את שיטות הפעולה בתוך המגזר החרדי, או משא הינם מגששים באפילה המוחלטת?

כדי לענות על שאלה זו, ננסה לסקור את אחד המחקרים המושקעים והגדולים שנערכו על ידי חוקר החרדים המפורסם גלעד מלאך, החוקר את כל נושא הקמת מסלולי האקדמיה לחרדים, אשר מלאך עצמו הינו שותף מרכזי ביעוץ והכוונה של תהליכים אלו.

הבה ונראה מהם ההמלצות והתובנות המרכזיות שמופיעים בסוף המחקר. מדובר בסדרה של המלצות קבועות אשר חוקרי החרדים נוטים לחזור עליהם בכל מחקריהם והופעותיהם שוב ושוב, כמו הצורך בפעילות הדרגתית, עמימות תקשורתית נמוכה, תחושת חיבוק

גלעד מלאך

על טהרת התואר

לימודים אקדמיים במגזר החרדי



מחקרי פורסט'ס
האוניברסיטה העברית בירושלים

אותו מוסד בדיוק, המוכר, הותיק, שדמויות תורניות עודדו את הקמתו. עכשיו לך תנסה להסביר לאנשים שזה ממש לא אותו מוסד. פעם זה היה סתם מכון להכשרה מקצועית, היום זו אקדמיה לכל דבר, סניף של אוניברסיטת תל אביב. המרצים מהאוניברסיטה,

לציבור החרדי, ועוד ועוד. לאחר שנראה את סדרת ההמלצות המלומדות של החוקר גלעד מלאך, לא נתחבט עוד בשאלה האם חוקרי החרדים אכן עושים את עבודתם נאמנה.

להלן צילומים של קטעים מתוך מחקרו של מלאך:

העצה הראשונה מבית

היוצר של החוקר, לעבוד תחת פרופיל תקשורתי נמוך.

העצה השנייה של מלאך

הינה - "הדרגתיות". כל תהליך חברתי בציבור החרדי,

איננו יכול להתחיל לעולם מהחלקים הקשים והבוטים, שעלולים להעיר את הציבור החרדי מתרדמתו: ↓ חומר הלימודים של המל"ג, ולומדים שם כל דבר אסור ומכוער.

עצה נוספת של החוקר - יש

להעלים עין באופן זמני מסטיות מסוימות מדרישות הממסד, בכדי לאפשר למסלולים אלו להפתח, אולם לאחר מספר שנים יש לטפל ולסיים את אותם העלמות עין זמניות - ואולם - מדגיש

א. חדרגתיות: המוסדות האקדמיים שהצליחו להתבסס תחילה, היו אלו שנשענו על הכשרה מקצועית שהתקיימה זה מכבר במוסד המלמד ואשר פנו לאוכלוסיות שנמצאות בפריפריה של המגזר החרדי. על אף ההתפתחות האיטית של המסלולים לחרדים בשנים הראשונות, וייתכן שבגינה, משנת 2005 ואילך זינק מספרם של הסטודנטים החרדים באקדמיה.

החוקר - סטיות אלו הם הוראת שעה זמנית ומוגבלת בלבד. הממסד החילוני איננו מתכוין לוותר על כלום

משאיפותיו ותוכניותיו. ↓

אגב, הרעיון של החוקר גלעד מלאך מצביע עליו בקטע זה, בהביאו את הדוגמא מהמהלך של הסבת המכון להכשרה מקצועית למכללה אקדמית, הוא

רעיון ארסי ומסוכן במיוחד.

מדובר בצורה שבה ניתן להערים בקלות רבה על כל מנגנוני ההגנה הציבוריים של הציבור החרדי בכל

ז. רגולציה בהשחיה: כדי לעודד את צמיחת המסלולים ביכרה המל"ג "להעלים עין" מתנאי הסף לקבלה לתוכניות חשונות, מרמת לימודים לא גבוהה בחלק מן התוכניות ומנוכחות גבוהה של אוכלוסייה דתית וחרד"לית בהן. העלמת עין זו סייעה לגידול המספרי של המסלולים גם אם פגעה באיכותם או בהתמקדותם בקהל היעד.

כל הויתורים והפשרות נעשים באופן זמני ביותר, כאשר מתוקף נסיבות ההתחלה נאלץ הממסד החילוני לפעול בצורה זהירה ומדורגת -

"צעדים הדרגתיים לאורך זמן ודינמיות בעיצוב

המדיניות". כל התורה כולה על רגל אחת... ↓

נושא וענין. במקום לפתוח מוסד חדש, לוקחים מוסד ותיק, שכבר קנה לעצמו שם של מוסד כשר למהדרין, ומבצעים בו שינויים פנימיים, אשר אינם ניכרים כלל מבחינה חיצונית. אדם שרואה את המוסד בצורה שטחית, איננו רואה שום שינוי. הבנין עומד

בדיוק באותו רחוב, השלט בכניסה מוצב בדיוק באותה זווית בה היה מוצב כל השנים, ואפילו המאבטח בכניסה הוא בדיוק אותו מאבטח.

כניסת חרדים לאקדמיה הינה חלק מתהליך השתלבות האוכלוסייה החרדית באוכלוסייה הכללית בישראל, תוך שמירה על ייחודה. עיצוב מדיניות בתחום זה מהלך מטבעו על החבל הדק שבין שינויים קלים ואיטיים לבין שינויים דרמטיים שעשויים לעורר התנגדות עד כדי פגיעה במגמת השילוב. עם זאת מסקנת המחקר היא שצעדים הדרגתיים לאורך זמן ודינמיות בעיצוב המדיניות עשויים לחולל שינויים חברתיים גדולים ומתבקשים.

עצה נוספת –

מבית היוצר של חוקרי החרדים - שמירה על עמימות אידיאולוגית...

כלומר - יש להסתיר ולעמעם את הכוונות האידאולוגיות שמאחורי התהליכים, ולהתמקד בחלק היותר מעשי. בהמשך הדברים מביא מלאך דוגמא קונקרטי לשיטת ה"עמימות האידאולוגית", כאשר מסלולי האקדמיה משווקים בציבור החרדי תחת מסווה של "מקדמי פרנסה בלבד".

אם נתבונן לרגע מהי המשמעות של צמד המילים הלא ברור "עמימות אידאולוגית", נגלה כי מאחורי צמד

המילים הללו מסתתרים להם כל ההאשמות החמורות הכלולות בחוברת זו.

מה פירוש המילים "עמימות אידאולוגית"?

מאחורי כל מהלך ציבורי עומדת אידיאולוגיה מסויימת. גם מאחורי המהלכים לשילוב החרדים עומדת אידאולוגיה מאד ברורה ומסויימת.

מגיע ד"ר מלאך וכותב -

בואו נסתיר את האידאולוגיה הזאת!

בואו ונחביא אותה, נעמעם אותה!!

ולזה קורה ד"ר מלאך "עמימות אידאולוגית", בשפתו הפתלתלה, שנועדה לעקוף את אוזנם הרגישה של החרדים שלא כל כך מבינים, כביכול, את המילים המסובכות של החוקר. זהו חלק מאותה "עמימות אידאולוגית".

↓ **עצה נוספת** ומחוכמת במיוחד מבית מדרשו של

ה. עמימות אידאולוגית ותיחום ההסדריות: מעצבי המסלולים לחרדים עיצבו שפה פרקטית בפנייתם לאוכלוסייה החרדית. המיצוב של המסלולים כמקדמי פרנסה והכנסה

מלאך - **אסור להלחם בצורה חזיתית בעולם התורה הישן.** במקום לפגוע בישיבות, דבר שיקומם את הציבור החרדי, תעזבו את הישיבות ותתעסקו בבניה של עולם מקביל לעולם הישיבות - עולם החורבן של מפעלי ההתבוללות החברתית -

פרקטית בפנייתם לאוכלוסייה החרדית. המיצוב של המסלולים כמקדמי פרנסה והכנסה מובטחת ולא כמקדמי קריירה והשכלה חיזקו את הרושם הפנים-חרדי שאין מדובר בניסיון לשנות את דמותה של החברה החרדית.

חשוב להדגיש, שגלעד מלאך וחבריו הם האנשים האחרונים עלי אדמות המעוניינים 'להזהר בפגיעה בהיכלי התורה'. כל מהותם, תפקידם וחזונם של דמויות אלו מתחיל ונגמר בנושא צמצום עולם התורה וציבור היראים. הרעיון שגלעד מלאך מציע כאן, וחוזר עליו בפורומים נוספים, הוא רעיון שבנוי על טקטיקה פשוטה.

במהלך השנים למדו חוקרי החרדים שאסור להילחם עם הציבור החרדי ראש בראש. המלחמה בציבור החרדי חייבת להתנהל מתוך מתק שפתיים וחיבוקי דוב. לכן מסביר מלאך - לא כדאי להילחם ולפגוע באופן ישיר בישיבות, אלא להתמקד בעיקר בבניה של מסלולים מקבילים לעולם התורה והחסידות. כמו כן, יש להפנות משאבים כלכליים ותמריצים כספיים למסלולים אלו -

כמדומה ששורת ההמלצות המובאת לעיל, מוכיחה בעליל עד כמה חוקרי החרדים הלכו והתמקצעו במהלך השנים. גם אילו היינו אנו עצמנו מתכננים ועורכים את אותן המלצות, מסתבר שלא היינו מוצאים המלצות טובות ויעילות יותר מאלו של חוקרי החרדים. המלצות "מצוינות", כל מילה פניה.

ג. **מסלולים חדשים** לצד ההסדריות הקלסית: תקצוב המסלולים הייעודיים לא קיפה את תקצוב הישיבות והכוללים. מרבית המוסדות פנו לקהל יעד של גברים מבוגרים או נשים שלימודיהן באקדמיה יכלו לאפשר דווקא את הישארותם של בני זוגם בכולל.

ו. **תמריצים מבניים וכלכליים** להסדריות: לצורך הקמת המסלולים לחרדים פיתחה המל"ג את מודל ה"פלטפורמות" להוראה אקדמית מרחוק, אף כי צעד זה היה כרוך בהורדת רמת הלימודים. בשל הרצון להניע את התהליך המורכב של כניסת חרדים לאקדמיה, העניקה המל"ג תמיכה ייעודית נרחבת למוסדות האקדמיים, למוסדות ה"פלטפורמות" ולסטודנטים עצמם.

חוקרי החרדים ממליצים למשרד השיכון - אל תבנו ערים חרדיות

דמויות מוכרות מראשי חוגי ה'חרדים' החדשים' כמו אלי פלאי מו"ל עיתון משפחה ועוד.

כבר בפתח החוברת מבהיר מנכ"ל משרד החינוך את הקו המנחה את מדיניות משרד השיכון, התובע מן הציבור החרדי - "חיים שיש בהם סובלנות והכלת האחר".

לכל אורך המחקר מבהירים הכותבים את עמדתם, כי תוכניות הבניה לציבור החרדי צריכים להיות כאלו שיעודדו את שילוב החרדים בחיים הישראליים. הדו"ח מתייחס בהסתייגות רבה לרעיון של הקמת ערים חרדיות חדשות, שעלולות ליצור גטאות של הסתגרות חרדית. כמו כן טוענים החוקרים כי הקמת ערים שכאלו עלולה לעלות כסף רב לקופת המדינה (מדובר כמובן בטיעון מקומם ומחוצף במיוחד. זהו בדיוק תפקידה של מדינה - לעשות פעולות שעולות 'כסף רב' לטובת אזרחיה המשלמים גם הם 'כסף רב' עבור מיסים שונים ומשונים. גם משחקי כדורגל ושאר הבלים עולים למדינה 'כסף רב', והם נעשים באין פוצה פה ומצפצף).

המסר המרכזי העולה מן הדו"ח, של הסתייגות עקרונית מהקמת ערים חרדיות נוספות, הפך כיום למדיניות רשמית של משרד השיכון.

מדובר בעוול משווע, גזירה כלכלית איומה ונוראה, הניתכת על ראשו של הציבור החרדי. כידוע לכל, ראשי הערים החילוניות עושים כיום ככל שביכולתם על מנת למנוע בניה לציבור החרדי בתחומי הישובים החילוניים. הפתרון הריאלי היחידי עבור מצוקת הדיור של הציבור החרדי הוא הקמת ערים חרדיות נפרדות. בו בזמן שהמדינה בנתה עבור הצעירים החילוניים עשרות אלפי יחידות דיור, הציבור החרדי איננו זכאי לפיסת קרקע מתחת לרגליו, וכל זאת מחמת איזה תיאוריה דמיונית של כמה חוקרי חרדים אכולי שנאה.

יש לציין, כי מאחורי המחקר עומדת 'חוקרת

חוקרי האקדמיה הרבים העוסקים כיום בנושאי חקר החברה החרדית אינם מותירים סנטימטר אחד בציבור החרדי אשר איננו מסוקר על ידם.

מי שרוצה לקבל דוגמא טובה כיצד משפיעים חוקרי החרדים על החלטות משרדי הממשלה, מוזמן לראות את המסמך הבא. זהו מחקר ארוך העוסק בנושא תכניות הבינוי של משרד השיכון לציבור החרדי.

דו"ח זה, מכיל בקרבו המלצות הרות אסון, אשר עלולות להכביד בצורה אכזרית ומרושעת על מצוקת הדיור הנוראה של הציבור החרדי, ולעשוק ממנו את פיסות הקרקע המינימליות הדרושות לזוגות הצעירים של ציבור היראים.

מדובר במחקר שהוזמן על ידי משרד השיכון ונערך על ידי 'המכון החרדי לחקר מדיניות'. מאחורי הדו"ח עומדים - כרגיל - שורה של חוקרי חרדים, וכן



קשה להעריך את עוצמת הנזק האכזרי שדו"ח מסוג זה ממיט על הציבור החרדי, ואין לנו אלא להביע את הכאב העצום מול אותם בוגדים חסרי אחריות מקרב חוגי ה'חרדים החדשים' אשר שיתפו פעולה עם הפקתו של דו"ח הרסני זה.

יש לציין, כי בכל המחקרים הללו משתדלת אותה חוקרת להציג את שאיפותיה תחת מילים מכובסות בסגנון "יצירת שכבה של מעמד בינים של חרדיות משתלבת" על ידי מגורים משותפים בתוך שכונות חילוניות.

חרדים' ד"ר לי כהנר אשר הפכה את נושא הדיור החרדי לפרויקט הדגל של הקריירה המקצועית שלה. מחקר זה הוא רק גולת הכותרת במפעל חייה ההרסני של אותה חוקרת מרושעת, אשר החליטה להקדיש את החייה לפרסום מחקרים ומאמרים בלי סוף אודות נקודה אחת ויחידה - אין לאפשר בניה ייעודית עבור הציבור החרדי!!!.

קשה לעכל את עוצמות הרשעות והאטימות המחרידה של אותה מרשעת. אלפי זוגות צעירים נחנקים ונמקים בתוך מרתפים אפלים, בתנאים לא

תנאים. מחירי הדירות המאמירים מעיקים על משפחות הציבור החרדי בזמן שממשלת ישראל משיקה רכבות יחידות דיור לציבור החילוני, עומדת אותה אשה חסרת מצפון, ומטרפדת ברשעות

העיר החרדית החדשה

שילוב או בידוד? // ד"ר לי כהנר

הצעתו של השר דרעי לבנות אלפי דירות לחרדים בקרית גת ראויה, אך עשויה לפגוע בחרדים המודרנים אותם יש לשלב בערים חילוניות (דעות)

ד"ר לי כהנר | י"ט בשבט תשע"ז 22:37 15.02.17

ואולם, בראיונות לתקשורת מלפני מספר שנים, בעת שחוקרת זו טרם טיפסה למעמדה הנוכחי, באותם ראיונות הרגישה היא חופשיה יותר לשפוך את דעותיה האמתיות אודות הציבור החרדי. כאן אנו כבר לא פוגשים את המילים המקצועיות על "חרדיות משתלבת", אלא סתם כך במילים פשוטות וקליטות, תפסיקו להיות כאלה דוסיים, שמתעלפים כשרואים כלב. המשפטים האלו יכולים להעלות חיוך מזלזל על דל שפתינו, אולם החיוכים הללו ימחקו מהר אם נזכור את המציאות הכאובה שהמדיניות הממשלתית של משרד השיכון נשענים על הגיגיה של אותה דוקטור המוטרדת מילדי קרית ספר שמפחדים מכלבים¹.

בלתי נתפסת כל נסיון שהוא להקל ולו במעט על מצוקת הדיור המסוכנת המעיקה על ציבור היראים. לא רק בניה של ערים חרדיות חדשות מטרפדת אותה מפלצת, אלא אפילו בניה של שכונה חרדית בעיר קרית גת צריכה להיהרס בדיה האכזריות -

חוקרת החרדים ד"ר לי כהנר מתמקדת באופן סדרתי בנושא הבניה לציבור החרדי. קשה להעריך את גודל הנזק האכזרי שממיטה מרשעת זו על ציבור היראים, כאשר מלבד ההשפעה המכרעת על מקבלי ההחלטות, נוהגת אשה זו לעסוק בהסתה תקשורתית כנגד כל פיסת קרקע המיועדת לציבור החרדי הנאנק תחת מצוקת הדיור המסוכנת.

1. אפרופו כלבים. נתאר לעצמנו מצב הפוך שבו הציבור החרדי היה נוהג לגדל כלבים, והחילונים - לא. כלבי החרדים היו מטילים את חיתתם על החילונים, שהיו בורחים מפחד למדרכה השניה. הם היו מרעישים בלילות ומעירים קשישים ממנוחתם, מטנפים את המרחב הציבורי ומדי פעם אפילו נושכים.

איוז הסתה תקשורתית הייתה מתפתחת סביב הנושא? התקשורת החילונית הייתה מסיתה ללא הרף, נגד ה'חרדים המלוכלכים', קשישים עצבניים היו עולים לכלי התקשורת בסיפורי זוועה על הנביחות באמצע הלילה, בתי המשפט היו מוציאים פסקי דין מחמירים, פרופסורים היו מגלים במחקרים מעמיקים על הנזקים הסביבתיים והבריאותיים של גידול הכלבים, וכל אירוע של נשיכה או כלבת היה מרעיש את כל המדינה. "פיקוח נפש"!!! היו הללו מטיפים מוסר.

החרדים החדשים היו מתבכיינים בכלי התקשורת על משקעי הילדות הקשים ועל הנזקים הנפשיים הבלתי נשכחים כתוצאה משנות ילדותם בין כלבי השכונות החרדיות. ואילו עכשיו, כאשר המנהג המשונה של גידול כלבים הינו נחלתם של החילונים, מוצאים לעצמם חוגי הדעות האקדמאיים את הזכות והחוצפה לעמוד ולהטיף מוסר לילדי מודיעין עילית המפחדים מכל כלב...

חכמים להרע

טכניקות הפעולה של מפעלי ההרס, ועצותיהם המתוחכמות של חוקרי החרדים

"חינוך לדמוקרטיה מאד תלוי איך נקרא לו. זה עניין סמנטי. נקרא לזה 'הליכות'. אם אנחנו נקרא לזה דמוקרטיה וכל מיני מילים שהתפתחו בז'רגון החילוני, זה לא יעבור. 'הליכות' זה טוב. נקרא לזה שותפות ואחריות - וזה כבר מתחיל לקרות, עדיין בשוליים, רק צריך שלא להפריע וזה יגיע מהר מאד גם למרכז"

(מנהל תחום חרדים בגוינט, בדו"ח של מכון דב לאוטמן)

מלבד עיסוקם של חוקרי החרדים בתחומי הדיוור, הרי שהמאמץ המרכזי של חוקרים אלו מופנה כמובן לנושא החשוב באמת - בניית מפעלי החורבן וההרס של הציבור החרדי.

וכך אנו פוגשים פעם אחר פעם את חוקרי החרדים הבכירים, כשהם עומדים מול מקבלי ההחלטות בזרועות השלטון, ומבארים להם בטוב טעם ודעת, בהרצאות בנויות לתלפיות, את כל נבכי נבכיו המפותלים של הציבור החרדי. הם מסבירים להם בדיוק מה הם מנגנוני ההגנה של הציבור החרדי, וכיצד ניתן לעקוף אותם בזהירות ובתחכום רב.

כך למשל מוצאים אנו בדו"ח של 'מכון דב לאוטמן' הדרכה מעשית מפורטת כיצד ניתן להחזיר לימודי דמוקרטיה (כפירה בסגנון 'כל אחד והאמת שלו') למערכת החינוך החרדית מבלי לעורר את חוש הביקורת החרדי, על ידי עריכת "שינוי השם". אל תזכירו את המילה 'דמוקרטיה', תקראו לזה 'הליכות', תקראו לזה 'שותפות ואחריות', רק אל תדברו על הדמוקרטיה בשמה המקורי.

רשימת מחקרי עומק של מכון פלורסהיימר אודות הציבור החרדי. שימו לב לרשימה המשותפת של חוקרי החרדים וראשי החרדים החדשים כמו בצלאל כהן ועוד. פקיד ממשלתי שמקבל את הפרסומים הללו לידיו הופך ל"מיני פרופסור" לענייני הרס הציבור החרדי.

- מחקרי פלורסהיימר
המכון ללימודים עירוניים ואזוריים האוניברסיטה העברית בירושלים
- פרסומים בנושא יחסי דת חברה ומדינה**
- שלמה חסון, המאבק על ציונות התרבותית של ירושלים, 1996
 - אליעזר דן-יחיא, הפוליטיקה של ההסדרה: יישוב סכסוכים בנושאי דת בישראל, 1996
 - שלמה חסון ועמרים גונן, המתח התרבותי בין יהודים בירושלים, 1997
 - בנימין נויברגר, דת ודמוקרטיה בישראל, 1997
 - יוסף טלהב, מינהל וממשל בעיר חרדית, 1997
 - ורדה שיפר, מערכת החינוך החרדי בישראל: תקצוב, פיקוח ובקרה, 1998
 - שמעון שטרית, בין שלוש רשויות: מאון זכויות האזרח בענייני דת בישראל, 1999
 - שלמה חסון, חרדים וחילונים בירושלים בעתיד - תסריטים ואסטרטגיות, 1999
 - יסחר אילן, דחיית הגיוס של בחורי ישיבות - הצעת מדיניות, 1999
 - אמנון דה-הרטוך, תמיכת המדינה במוסדות ציבור - חקיקה מול מציאות, 1999
 - עמרים גונן, מהישיבה למעגל העבודה - הניסיון האמריקני ולקחים לישראל, 2001
 - שלמה חסון, המאבק על ההגמוניה בירושלים: חילונים וחרדים בפוליטיקה העירונית, 2001
 - לורה דומבסקי, השטח הדתי-חילוני בעיני מנהיגים ומעצבי דעת קהל בישראל, 2002
 - שלמה חסון, יחסי דת חברה ומדינה - תסריטים לישראל, 2002
 - ניר הורוביץ, יהודים העירה בוערב - יחזות התורה בין בחירות 1999 לבחירות 2001, 2002
 - יוחאי חקק, מאוהלה של תורה למאהל טיורונים: מפגש בין מודלים תרבותיים, 2003
 - יעקב לופר, מפנה בחברה החרדית: הכשרה מקצועית ולימודים אקדמיים, 2003
 - יוחאי חקק, בין קודש לתכלית: גברים חרדיים לומדים מקצוע, 2004
 - יעקב לופר, האם תחזיר שיש עטרה ליושנה?, 2004
 - יוחאי חקק, רוחניות מול גשמיות בישיבות הליטאיות, 2005
 - נאב דדורי, בין אמונה לצבא: גורו הנדל החרדי, סכונים וסיכויים, 2005
 - אהבה (לורה) דומבסקי, היבטים של המתח הדתי-חילוני בישראל, 2005
 - בצלאל כהן, מצוקה ותעסוקה בחברה החרדית: מבט מבפנים, 2005
 - עמרים גונן, בין לימוד תורה לפרנסה: חברת לומדים ומתפרנסים בלונדון, 2005
 - יעקב לופר, ההתנגדות החרדית לשיבות תיכונית חרדית, 2007
 - אנשיל פפר, בין תורה לדרך ארץ: כיצד צמחה ההקלה החרדית-לאומית ולאן מועדות פניה, 2007
 - גליעד מילאך, על טהרת התואר: לימודים אקדמיים במגזר החרדי, 2014

אל תתחילו עם בחורי הישיבות - אומר מלאך - תתחילו קודם כל עם נשים, אחר כך עם גברים מבוגרים, ורק בסוף תגיעו ללב הקונצנזוס של החברה החרדית - אל בחורי הישיבות.

ציטוטים אלו ממחישים בפנינו כיצד הצליחו חוקרי האקדמיה להבין ולפענח היטב את החברה החרדית ואת דרכי הפעולה מולה, כאשר את כל התובנות ההרסניות הללו הם אינם שומרים לעצמם, אלא חולקים אותם עם כל אנשי הממסד והמערכת הישראלית.


עצה ערמומית שכזאת, היא עצה שרק אדם שלמד להכיר את הציבור החרדי במשך תקופות ארוכות על ידי תחקירי עומק ושיחות אינסופיות עם משתפי פעולה משולי הציבור החרדי, יכול להעניק. שום פקיד או נושא משרה ממשלתית לא יוכל מעצמו להגיע לתובנות דקות אלו.

בצילום שלפנינו נראה ד"ר מלאך כשהוא ממחיש לשומעי הרצאתו כיצד ניתן להחדיר את לימודי האקדמיה לציבור החרדי, בשיטת 'מן הקל אל הכבד'.

שינוי תהליכי (ניסוי וטעייה)

- מן הענף אל השורש:
- מתעסוקת נשים לתעסוקת גברים
- מתעסוקה להכשרה
- מן הגיל המאוחר לגיל המוקדם
- השתלבות ברפורמה כללית במשק
- מעבר מ"רווחה לעבודה" ואקדמיזציה

תהליך השינוי



"נופת תיטופנה שפתי זרה"

גדול המחטיאו מההורגו - אל תתנו להם!

בישיבת פוניבז' ובחצרות החסידות אינם מרגשים במיוחד את החוקר, הממשיך ללא לאות לחפור מנהרות. מוות הרסנית מתחת לעולם התורה ולציבור היראים.

ביד אחת ממיטים חורבן רוחני וכלכלי על הציבור החרדי, וביד השניה - מופיעים עם כיפה בהיכלי התורה ובהיכלי החסידות. וכמובן שהביקורים המרגשים

בתמונות ד"ר ראובן גל ואנשי צוותו, על ספסלי ישיבת פוניבז', וכן בעריכת השוה"ט באחת מחצרות הקודש.



ראובן גל בפגישות
יעוץ עם ראשי
המועצה להשכלה
גבוהה, מייעץ
להם כיצד להפיל
עוד ועוד צעירים
חרדיים למסלולי
האפיקורסות
והזימה של מוסדות
האקדמיה.



הדורות הקודמים מסרו נפשם כדי למנוע את כניסתה
לתלמודי התורה.

המלצת הדו"ח - הקמת מערכת נפרדת של לימודים
מחוץ למסגרות ולשעות הלימודים הרגילות, וכתיבת
ספרי לימוד חדשים למגזר החרדי הכפופות להנחיות
ברורות ממשרד החינוך. פתרון ברוח של 'היתר מכירה
מודרני' לבעיות הזמן והתקופה...

גם מערכת החינוך ובתי הת"ת אינם ניצלים
מפגיעתו הרעה של "אוהב [שונא] ישראל" - בדמותו
של ראובן גל.

לפנינו דו"ח של ראובן גל ואנשי צוותו המציעים
למשרד החינוך דרכים מקוריות כיצד להטמיע
במערכת החינוך החרדית את הווי החיים החילוני
במעטפת של לימודי הליב"ה החילוניים - אשר גדולי



בתמונת השער של
הדו"ח נראים המלמד
המסורתי עם ילדי
החמד עטורי הפיאות
המתבדרות, כשהם
הוגים בחרדת קודש
במשוואה פיזיקלית
מורכבת הממזה
את יסודות הפיזיקה
האיינשטיינית, **תמונה**
המשקפת היטב את
חזון אחרית הימים של
עירוב חול וקודש.

פרק חמישי

שותפים לפשע

חוגי החרדים החדשים ותפקידם המרכזי במזימות החיסול של הציבור החרדי

בשמחה רבה, הינם אנשי חוגי ה'חרדים החדשים'. אשר מאיישים בגופם מאות ואלפי תפקידי מפתח במערכות והגופים הרבים של הישיבות התיכוניות לחרדים, מערך גיוס החרדים לצבא, מערך השיווק של מסלולי האקדמיה לחרדים, מערך הפיקוח של המחוז החרדי, ארגונים חברתיים שונים ומשונים, ועוד ועוד¹.

עם כל הכבוד לחוקרי החרדים ומומחי החברה השונים, בכדי להוציא אל הפועל את תוכניות הפתרון הסופי של ציבור היראים, זקוקה המדינה לא רק למומחים ומחקרים, אלא לדבר נוסף - **לכוח אדם של מאות ואלפי סוכני שטח, שיאיישו בגופם את התפקידים הרבים בגופי החורבן השונים.** מי שממלא עבור המדינה את התפקידים הללו

הזרז והעורב

והנופה במחקריהם השונים, כשהם מכנים אותם בכינויים שונים, כמו מעמד הביניים החרדי, חרדיות משתלבת, ועוד.

בשנים האחרונות הפכו ראשי החרדים החדשים לידידיהם הקרובים ביותר של חוקרי החרדים, המשלמים להם כגמולם בתיאורים נודפי הערכה

1. יש לציין, כי מלבד התופעות המרכזיות המתוארות בפרקים אלו, התפתחו בשנים האחרונות כמות עצומה של גידולי פרא מסוכנים, שפע של רעיונות עיוצים ההולכים ומתפתחים באזור הדמדומים שבשולי הציבור החרדי, בעזרתם הנדיבה של גורמי השלטון הנדיבים, כמו ארגוני פמיניזם חרדי, ארגוני תרבות של סטודנטים חרדיים, ועוד ועוד. מקוצר היריעה אנו נאלצים לחסוך מן הקורא את ההיכרות עם אותם עולמות אפלים, מלאי תכנים אפיקורסיים ורעיונות עיוועים מדאיבי נפש. הצד השווה שבכל מפעלי חורבן אלו, הוא שיתוף הפעולה ההדוק מצד חוגי החרדים החדשים מצד אחד, לבין התקציבים הנדיבים של גופי השלטון לכל מה שקשור איך שהוא למפעלי חורבן אלו.

להלן תיאורים נלהבים של חוקרי החרדים אודות חוגי החרדים החדשים.

חשוב עד מאוד להדגיש, כי כאשר אנו מדברים אודות חוגי החרדים החדשים, איננו מתכוונים בשום אופן לכל יהודי חרדי שנפל למסלולי הצבא, לאקדמיה, או מחזיק ברשותו את כלי התקשורת הפסולים. ישנם יהודים חרדים רבים אשר לא עמדו בנסיגות הזמן, ונפלו בחשכת נפתולי התקופה לכל מיני בורות ופחתים שונים ומשונים. האנשים הללו במקרים רבים מאוד מבכים בסתר לבם על גורלם ומצבם העגום, ומייחלים כי יוצאי חלציהם יזכו לחזור

וללכת בדרך ההלכה הצרופה, ועליהם ועל כל כיוצא בהם נאמר כי 'ישראל אף על פי שחטא - ישראל הוא'. עלינו לקרבם לאביהם שבשמים בעבותות אהבה. לעומת זאת, קבוצת ה'חרדים החדשים' הם קבוצה ששונה לחלוטין מאותו טיפוס המתואר לעיל.

החרדי המודרני חי בהיברידיות תרבותית. הוא מזהה את עצמו עם הציבור החרדי ומרגיש חלק ממנו, אך הוא בעל מאפיינים מערכיים מובהקים: חברי הקבוצה צורכים את התרבות המערבית על בסיס קבוע, הם ניזונים מכלי התקשורת הכללית ולא מזו החרדית, והם משתמשים באינטרנט. התפיסה המודרנית של מעמד הביניים החרדי אינה פוסחת גם על מעמד האיש. לימודים אקדמיים, משרה ייצוגית וקריירה משגשגת, רישיון נהיגה ומכונית צמודה, ירידה בשיעור הילודה, בילוי נשי ומודעות לטיפוח עצמי – כל אלה הם חלק ממהפכה תפיסתית של שכבה גדולה בציבור החרדי, המתרחשת מתוך שמירה על כללי צניעות והפרדה מגדרית.

מאידאולוגיה חריגנית של "או או", שעליה מתבססת החרדיות הקלאסית, פונה מעמד הביניים המודרני לתפיסה אקלקטית של "גם וגם". קבוצה זו חיה על קו התפר שבין שני העולמות ויונקת הן מן ההווה החרדית הן מן ההווה הישראלית. בה בעת חבריה מגדירים עצמם חרדים ומרגישים כשור מבשרה של החברה החרדית. במובחן מהתפיסה החרדית המסורתית, חברי מעמד הביניים החרדי אינם פוחדים מהמודרנה אלא מעורים בה. ואולם הם סבורים כי התערות ברשות הרבים הישראלית, גם אם היא מחייבת להסיר את חומת הבדלנות

החרדים החדשים הם קבוצה אידאולוגית מגובשת. לא מדובר באוסף של פרטים שנסחפו לשולי הדרך, אלא בקבוצה מסודרת ומגובשת, של דמויות משולי הציבור החרדי, ששמו לעצמם השקפה ותכלית ברורה ומסודרת של שינוי פני החברה החרדית. מדובר באנשים שמטיפים באופן שיטתי, גלוי ומוצהר, בעד שינוי ערכים עמוק ויסודי בכל ענפי החיים של החברה החרדית. יש להם כלי תקשורת, רדיו ואינטרנט והוגי דעות - חלקם מוכשרים וחלקם פחות - שמטיפים השכם והערב בעד רפורמות אלו, ואף פועלים לשם כך במרץ רב.

דיאגרמות החורבן

בשנים האחרונות נעשה שינוי הרסני וקטלני. מדינת ישראל גילתה את הפוטנציאל הגלום בקבוצת החרדים החדשים. אותם אנשים שעד לפני שנים ספורות הסתובבו חסרי מעש בשולי הציבור החרדי, נעשו לפתע אנשים חשובים, עסוקים עד למעלה מראשם. פלוני פותח מכללה, אלמוני מנהל ישיבה תיכונית לחרדים, השלישי יועץ לענייני

הם חברי מעמד הביניים החרדי, אולם הציורוף של השירות הצבאי והאזרחי הפותח פתח לשוק העבודה הישראלי, ושל המסלול האקדמי המאפשר השתלבות בקריירה מקצועית המחייבת התערות תרבותית מינימלית בתרבות הישראלית החילונית, יחד עם מוסדות חינוך ייחודיים לקבוצה המעניקים לילדים לימודי ליבה ותעודות בגרות, מהווה את הגרעין של קבוצת מעמד הביניים החרדי המודרני. ניתן לסרטט את הגרעין הקבוצתי כך:



תרשים מתוך מחקר בשם "חרדיות מודרנית" שנערך במוסד שמואל נאמן על ידי קבוצה של חוקרי חרדים, מציג את אופייה וסגנון חייה של קבוצת ה'חרדים החדשים' המכונים בפיהם משום מה "מעמד הביניים החרדי"

על מנהלי המוסדות, וכולם כמובן בעלי "תארים אקדמאיים".

חרדים באחד ממכוני המחקר, הרביעי מפקח על תוכניות חינוכיות במחוז החרדי ומטיל את חיתתו

מפיהם ומפי כתבם - החרדים החדשים פורסים את להגיהם

צבא, אקדמיה, ושוק העבודה. ואילו לימוד התורה תישאר רק למעוניינים בכך.

ההשקפה העולה משורות אלו, חוזרת על עצמה לכל אורך ורוחב דבריהם, ספריהם, וכמובן - מעשיהם של החרדים החדשים.

למעשה ניתן לומר, שבשורות אלו מקבל הכותב פחות או יותר את השיטה האידאולוגית של הציונות הדתית הפשרנית, הלכה למעשה. החרדים החדשים הם בעצם קבוצה של חרדים לשעבר שאמצו לעצמם את כל שיטת החיים של הציבור הדתי לאומי הרדוד ביותר, חוץ מאשר כמה עניינים טקסיים וחיצוניים.

שבעים שנה נלחמו גדולי האומה על עצמאות החינוך החרדי - ואילו אותו חרדי חוקק על דגלו את הפיקוח על מוסדות החינוך כמשאת נפשו. לא כויתור של חוסר ברירה, לא כהשלמה מיואשת עם מציאות כואבת, אלא כערך עליון, שאיפה מקודשת של מסירת החינוך החרדי לידי הכפרניות של משרד החינוך.

במשך עשרות שנים ישבו גדולי התורה בהנהלת החינוך העצמאי, וחוקקו לדורות שורה ארוכה של סייגים ותקנות על מנת למנוע זליגה של לימודי אקדמיה לתוככי הציבור החרדי - ואילו כותב מחוצף זה רואה את מטרתו האידאולוגית בהחדרת אותם לימודים כפרניים לתוככי ציבור היראים. ושלא לדבר כמובן על הערך העליון של גיוס לצבא ולימודי ליב"ה.

כפי שצוין לעיל, קבוצת החרדים החדשים הם אנשים בעלי משנה אידאולוגית סדורה ומערכתית. הם יודעים בדיוק מה הם רוצים, יש להם הוגי דעות, כותבי ספרים, ובלי סוף עורכי טורים ותכניות בעיתונות ה'חרדית' ובתקשורת הפסולה. במסגרת הכלים הללו מעמידים אנשי ה'חרדים החדשים' את משנתם האידאולוגית בצורה מאד ברורה שאיננה משתמעת לשני פנים.

חשוב להבין, כי ביכולת המזרח' של חוגי החרדים החדשים נמצאים דמויות שבאו מתוככי שכבות העידית של עולם התורה והחסידות. לא מדובר בהכרח בנוער שוליים ששוטט כל ימיו באזור הדמדומים של עולם התורה. יש ביניהם למדנים ויודעי ספר, אשר מהווים את הדמויות המסוכנות ביותר בקבוצה זו. אותם "למדנים לשעבר" ניגשים לנושאים הללו עם כל העוצמות של הלמדנות הישיבתית. הם אינם מוכנים בשום אופן להציג את עצמם בתור נחשלים שנשרו לשולי הדרך בנפתולי החיים, אצלם כל דבר חייב להיות "בשיטה", עם "מהלך" רחב ושורשי.

בקטע שלפנינו כותב אחד מהוגי הדעות של חוגי החרדים החדשים, אלי אדלר, את משנתו המוצהרת כיצד צריך הציבור החרדי להראות, לשיטתו הפסולה. ↓ במשפטים הספורים הללו מביע הכותב, מראשי קבוצת החרדים החדשים, את תפיסת עולמו כמעט בכל שטחי החיים המרכזיים של הציבור החרדי. חינוך,

התנהלות קפדנית לפי דרך התורה. לימוד תורה למעוניינים בכך. השתלבות בעבודה, בצבא, בלימודים אקדמאיים וקביעת עיתים לתורה למעוניינים בכך. לימודי ליב"ה במוסדות החינוך. "חנך לנער על פי דרכו". שלילת הגזענות במוסדות החינוך. פיקוח על מוסדות החינוך. שקיפות. יושר. מתינות. ועוד.

(מקור - "תורה עם דרך ארץ", אלי אדלר, ארגון 'אגודה אחת' - אגודה לקידום אחריות חברתית תורנית)

בצלאל כהן הנאור, ו"אוזו ומוזו מכפר הקאקוזו"

"יש סיפור נחמד של אפרים סידון, 'אוזו ומוזו מכפר קאקארוז', על כפר שבאמצעו נבנתה חומה. האנשים בכל אחד מהצדדים חשבו שבעבר השני יש מפלצות, ורק כשמישהו העז לעשות בחומה חור, הוא הופתע לגלות מציאות אחת. כשחילונים וחרדים נפגשים – בצבא, בלימודים, בעבודה – הם רואים שבצר השני אין מפלצות, ושתמיד יש מה ללמוד מהאחר."

לבצלאל כהן, מראשי החרדים החדשים, ישנם "כתבי קודש" חדשים, שעל פיהם הוא מנהל את עולמו הרוחני.

בראיון לעיתון הארץ מסביר האיש את משנתו אודות פריצת החומות בין הציבור החרדי לבין עולמם של פורקי עול תורה ומצוות, כשהוא מביא ראיות ברורות ומוחצות למשנתו

הפילוסופית מה"סיפור הנחמד" של כותב חילוני או גוי כלשהו בשם אפרים סידון או משהו כזה, על "אוזו ומוזו מכפר קאקארוז", אשר פרצו את החומות שהבדילו ביניהם, וגילו חברים מאד נחמדים מאחורי החומות. ומה עם הצווי הנצחי של "אל תתחבר לרשע",

ו"בהתחברך עם אחוהו פרץ ה' את מעשיך"?

על כך ישיב בצלאל כהן: טוב, נו, מה אתם רוצים, פנאטים שכמותכם!! אנחנו אנשים חדשים. אנחנו אוהבים לעיין במקורות אחרים. עזוב אותנו מהספרים שלכם, לנו יש את מוזו וקאקוזו מארץ הנאנאוזו.

דובר זה איננו מבין. מדוע בוגרי הצבא והאוניברסיטאות ובעלי האייפונים אינם מוכנים להקדיש נתח מזמנם לטובת שיעור תורני כל שהו? מדוע מתעקשים הם להיות כל כך בורים ועמי ארצות?

מה ההבדל בינם לבין ה"בעלי בתים" הערלאכעריס של פעם?

לכו תסבירו לאותו מסכן, שהבעלי בתים הפרומערס שהגיעו מהונגריה לא עברו בכור ההיתוך של צה"ל, הם לא למדו

מפי מרצים חילוניים, ולא עברו סדנאות כפרניות בימכון מנדל. הם לא הרעילו את נשמתם היהודית, הם בסך הכל רצו פרנסה, והלכו לעבודה. לכן, ורק לכן, - הם נשארו אוהבי תורה ואנשי ספר.

אחד הדוברים הקולניים והארסיים של החרדיות החדשה הוא "אביגדור רבינוביץ". דובר זה נוהג באורח קבע לפרסם דברי שטנה והסתה חמורים ביותר כנגד היהדות החרדית הישנה, המוצגת בדבריו כאוסף של מאובנים ארכאיים, אנשים קפואים ומיושנים החונקים את עצמם לדעת.

ואולם, באחד מאמריו המרובים אנו מוצאים אותו כשהוא מקונן מרות על הסירוב המוחלט של החרדים החדשים לקביעות עיתים לתורה - ↓

אני כותב את זה מכאב. בשכונה בה אני מתגורר יש עשרות חרדים-צעירים-עובדים, שבלילות ניתן להגדירם 'חישניקים'. הם לבושים בד"כ צבעוני, יש להם בד"כ אייפון, חלקם משרתים בצה"ל וכו' וכו'. לפני תקופה ניסיתי לארגן שיעור כלשהו בערב לקבוצה הזאת (אני חבר קרוב של חלקם), ואז התחילו התינוצים: זה לא יכול מסיבה זאת וזה לא יכול מסיבה אחרת. אני לא חושב שאלו תינוצים מומצאים. קיים באמת קושי להתארגן לשיעור תורה באופן קבוע. אבל אני זוכר את ה"בעלי-בתים" בימי ילדותי, אנשים שעבדו במקצועות חופשיים, אנשים בהחלט עסוקים, שישבו כל ערב לשיעור של שעתיים וחצי. למה זה לא קורה אצל רבים מה'חישניקים'?

אשר שנאת אהבתי - החרדים החדשים וישיבות תיכוניות

בחינוך – חשבנו שהמוסדות החרדיים יישארו באותו קו לעד, אז חשבנו. כפטריות אחר הגשם קמות ישיבות לצעירים חרדים המשלבים לימוד תורה עם לימודי חול והצעירים מצביעים ברגליים ומגיעים ללמוד במוסדות שם.

באקדמיה – ב-2006 היו אולי כמה עשרות סטודנטים שנראו כמו חיצורים בעולם האקדמי, והיום אנו עדים לאלפי סטודנטים חרדים ששוטפים את מסדרונות האוניברסיטאות והמכללות.

פעמים רבות אנו יכולים לראות את אותם דמויות בדיוקן, כשהם ממלאים במקביל מספר תפקידי מפתח במפעלי ההרס של החברה החרדית.

כך למשל בצלאל כהן, ממנהיגי קבוצת החרדים החדשים. הוא עצמו מנהל ישיבה תיכונית (חכמי לב), אשתו מפקחת מרכזית מטעם המחוז החרדי ומנהלת יוזמות רבות ומשונות לשינוי פני החינוך החרדי. בנוסף לזה אנו גם מוצאים אותו יחד עם ראש חוקרי החרדים ד"ר גלעד מלאך, כשהם עורכים במשותף תחקיר עומק אודות גיוס חרדים לצה"ל, בו מציעים השנים פתרונות מסוימים כיצד ניתן להגדיל את כמות המתגייסים מקרב הציבור החרדי למסלולי הצבא ("חרדים וצה"ל - הילכו שניהם יחדיו?" מאת גלעד מלאך ובצלאל כהן).

לפנינו קטע נוסף, בו אותו דובר מרכזי מביע את שמחתו העצומה לרגל הקמת ישיבות חרדיות תיכוניות - חרדת חייהם של רבותינו זי"ע"א - כפטריות אחר הגשם - חבל עד מאד שהדובר וחבריו לדעה אינם מכירים במציאות הטופחת על פניהם. המוסדות התיכוניים, האוניברסיטאות

ומסלולי הצבא אינם מוציאים מקרבם את ה'בעלי בתים' של פעם, אלא דור שלם של צעירים המנותקים מכל לחלוחית של יהדות חרדית שורשית, אשר אפם תחוב באיפיוניהם, ולא בדפי הגמרא.

קבוצת החרדים החדשים האידאולוגים, הם אמנם קבוצה קטנה, אך בשנים האחרונות הם השתלטו על עמדות מפתח איסטרטגיות. כל היוזמות הממשלתיות לשינוי פני החברה החרדית מבוצעים על ידי קבוצה מאורגנת זו.

כל דמויות המפתח של מקימי מסגרות האקדמיה לחרדים, מפקחי ומפקחות המחוז החרדי, המערך העצום של גיוס החרדים לצה"ל, וכן תפקידים מרכזיים במרכזי ההכוין התעסוקתי, מאוישים על ידי חוגים אלו והנספחים אליהם.

"פרודיה אנטישמית במיוחד על הבטלנות החרדית..."

החרדית, שכנראה חש מאוכזב משום מה מידידים אלו, והחליט לשפוך על פניהם ביב של שופכין -

אחד מחוקרי החרדים מקבל תחושת קבס, לנוכח האנטישמיות הארסית של החרדים החדשים מתאר את הדברים אדם חילוני, אחד מחוקרי החברה

"כיום החרדים החדשים מאכלסים קבוצות לימוד ומחקר בכמעט כל הקרנות ומכוני המחקר הידועים - המכון הישראלי לדמוקרטיה, קרן תקווה, מכון הרטמן, מכון מנדל, מכון ון - ליר, מכון שחרית..."

אותם פרצופים מוכרים משמשים "חרדים להשכרה" ומיטלטלים רצוא ושוב מסמינר על "חרדיות וסוציאליזם" במכון ון - ליר לסמינר על "חרדיות וקפיטליזם" בקרן תקווה. מתפללים שחרית בכולל בוקר במכון מנדל, מנחה בכולל צהריים של מכון הרטמן וערבית בכולל ערב של מכון שחרית, שחקנים בפרודיה אנטישמית במיוחד על הבטלנות החרדית..."

(חוקר החרדים אהרון רוז. פורסם בירחון השילוח 5.03.2017)

איננו יודעים איזה חתול שחור עבר בין חוקר זה לבין חוגי החרדים החדשים, הגורם לו לצאת נגדם בשצף קצף. במשפט המתאר את אותה "פרודיה אנטישמית במיוחד" נוגע רזו בנקודה כאובה במיוחד.

"דוברי החרדים החדשים הם כיום הגורמים הכמעט יחידים במרחב הציבורי הישראלי, שמעידים לדבר בצורה בוטה ואנטישמית כנגד הציבור החרדי".

בדרך כלל, קשה למצוא במדינת ישראל איש ציבור שיפער את פיו בצורה גסה ומשפילה כנגד הציבור החרדי בכלל, ועולם הישיבות בפרט. אפילו אויביו הרבים והמסוכנים ביותר של הציבור החרדי ועולם התורה, משתדלים להתעטף באורח קבע בדיבורים מתקתקים אודות ה"חשיבות העליונה" שבה רואים הם ברוב טובם את אותם "קבוצת עילויים נבחרים" ההוגים בתורה יומם וליל, ואת הערכתם לציבור החרדי.

לעומת זאת, החרדים החדשים (כמו בצלאל כהן, מנחם בומבך, אלי פלאי, יהושע פפר, מיכאל נכטיילר ואחרים) בכל במה בה הם מופיעים מקפידים לבזות ולהשפיל את כל הקדוש והיקר.

כך למשל אנו מוצאים את אחד מדוברי הקבוצה כשהוא מתאר בצורה לגלגית את אותם "אברכים שעומדים בתור בשביל לקבל כמה עופות לפסח", או דובר אחר המתאר במצגת של חוקרי החרדים את בורות המופלגת של בוגרי החינוך החרדי.

אפילו תופעת הגמ"חים החרדיים, פאר יצירת החד החרדית שאין לה אח ורע בעולם כולו, גם היא זוכה לבקורת המשכילית של ראשי החרדים החדשים, ודווקא מעל גבי העיתונות החילונית. **בצלאל כהן בראיון לעיתון הארץ, מוציא שם רע על מפעל החדס העצום שמאפשר ליהודים לחתן את בניהם, על ידי הענקת אשראי ללא עלות.**

אותם אנשים שעונים אמן אחרי כל גחמה של הממסד החילוני, אינם יכולים לראות נקודה אחת טובה בציבור היראים. ניתוק רגשי עמוק ותהומי.

המרכז לחקר החברה החרדית

"אחד מחברי המכון הוא אדם המכהן בתפקיד בכיר בפוליטיקה החרדית, המוגדר כ'עמית ומנהל פרויקט' במכון, כאשר על תפקידו זה קיבל האיש שכר שנתי של 100,000 ש"ח!! למרות שלא מדובר בעיסוקו המרכזי של האיש, הממלא - כאמור - תפקיד בכיר מאד באחת המפלגות החרדיות..."

בראשות המכון עומדים **אלי פלאי** מו"ל עיתון משפחה, **בצלאל כהן** מראשי חוגי החרדים החדשים ומנהל הישיבה התיכונית חכמי לב, ומנחם בומבך, מייסד מוסד הכלאיים 'המדרשה החסידית ביתר עילית'.

מטרתו של המכון היא כדברי מייסדו **אלי פלאי** 'ליצור שיח ולהניע תהליכים חברתיים', על ידי יצירת השפעה על קשת רחבה של גורמים ואישים

מתוך כל רשימת מכוני המחקר, ישנו מכון אחד שהוקם באופן רשמי על ידי חוגי החרדים החדשים - המרכז לחקר החברה החרדית שעל ידי 'מכון ירושלים לחקר ישראל'. מכון זה, שממומן באופן נדיב במיוחד על ידי רשויות המדינה, מהווה קן צרעות אדיר מימדים, שבו מבליים ראשי חוגי החרדים את זמנם ב'פעילות מחקרית' אודות החברה החרדית, פעילות אשר 'מתן שכרה בצידה'.

אם רוצים אנחנו לקבל תמונת מבט על סכומי הכסף הגדולים שזורמים במכון, די אם נסתפק בשני הנתונים הבאים, הלקוחים מתוך דוחות המכון -

"מתוך עשרות המחקרים שהפיק המכון, ישנו מחקר אחד שהופק עבור משרד השיכון. עבור מחקר זה בלבד, קיבל המכון תקציב של... 175,000 ש"ח, טבין ותקילין... כאמור, מדובר במחקר אחד מתוך עשרות..."

שותפים אליהם, החל מעידוד גיוס חרדים לצה"ל, דרך אקדמיה, לימודי ליב"ה, ישיבות תיכוניות, ועוד. יש להדגיש את המובן האליו, כי נתונים אלו כמו כל הנתונים המופיעים בפרקים אלו, אינם יותר מאשר דוגמאות בודדות על קצה המזלג בלבד. אם היינו רוצים לסקר בצורה יסודית את כל פעילויות ההרס למיניהם, היינו יכולים למלא כרכים שלמים, שהיו מסבירים לנו היטב להיכן נעלמו מליארדי השקלים שהוקצו על ידי הרשויות למטרת השמדת ההשקפה התורנית של החברה החרדית והחלפתה ברוח ההשכלה.

שפעילותם נוגעת לחברה החרדית, מושפעת ממנה, קובעי ומבצעי מדיניות ברמה הארצית והמקומית, גופים הפועלים בקרב האוכלוסייה החרדית, מעסיקים הבוחנים אפשרות להעסקת חרדים, חוקרים המבקשים להרחיב דעת על החברה החרדית וכלי - תקשורת המבקשים להסתייע בידע מחקרי על האוכלוסייה החרדית בישראל. איננו יכולים במסגרת זו להרחיב על כל שלל פעילויותיו של המכון, אשר אין להם קץ וגבול, אולם די אם נציין כי אין תחום מתחומי תעשיית ההרס והחורבן של ציבור היראים שאנשי המכון אינם

החרדים החדשים, מכוני המחקר, ובנק ישראל, במלחמה משותפת כנגד מפעלי הגמ"חים

המטרה - קריסה כלכלית של הציבור החרדי

אותם אימפריות חסד נפלאות. תחת זאת עומדים הללו ומחפשים ללא הרף להטיל מום בקדשי שמים. כאשר אליהם גלויים, איך לא, **משנאי התורה - מראשי החרדים החדשים**, אשר אינם מהססים לגרום נזק בלתי הפיך לציבור החרדי, ולו בכדי לזכות לעוד רגע קטן של מה שנקרא בשפת הרחוב 'צומי' מהפריץ החילוני. התרוץ הרשמי של מסכת רדיפות אלו, הוא החשש השלטוני מפני העלמות מס.

בפרק זה ראינו כיצד אחד מראשי החרדים החדשים הותיקים משתלח בצורה תמוהה במפעל החסד העצום של הגמ"חים החרדיים. והנה, בשנים האחרונות החלו שלטונות המדינה בסדרת התנכלויות למוסדות הגמ"חים. התנכלויות אלו לוו לא אחת בהסתה תקשורתית חמורה כנגד מוסדות אלו. כמה מקומם הדבר, אשר אותם גורמים חילוניים אשר כל שאיפת חייהם בנויה על הסיסמה 'אכול ושתו כי מחר נמות', במקום לעמוד מבויישים ונכלמים מול

מחקר: הגמ"חים החרדיים ממלאים תפקיד מרכזי בהלבנות הון בינלאומיות

על פי מחקר שנערך במכון טאוב, המינוס במשקי הבית החרדיים הוא הגבוה בישראל • כדי לגמור את החודש הם פונים לגמ"ח - מוסד של הלוואות ללא ריבית • מאחורי הגמ"ח יש מנגנון: כסף שחור של חרדים עשירים מגיע מחו"ל במסווה של תרומה, ולאחר גביית ההלוואה חוזר לחו"ל כתרומה

האם לשמור על המדינה-בתוך-מדינה של החרדים?

מאות הגמ"חים - מוסדות גמילות חסדים - הם החמצן הפיננסי של החברה החרדית: מרביתם זעירים, אבל יש גם כאלה המספקים הלוואות במאות מיליוני שקלים בשנה - רובם ככולם בלי פיקוח ■ במשרדי הממשלה דורשים פיקוח - מה שעלול להביא לקריסתם

כמובן שהקורא הישר עומד ומשפשף את עיניו בתהדמה. רגע, מה קורה פה, איך הגיעו מהלבנת הון להוצאת חרדים למסלולי האקדמיה?

המחקר המקורי שנמסר לידי בנק ישראל איננו תחת ידנו. מה שמצוי אצלנו הם רק פרסומים גלויים של אותו מכון מחקר, אשר ממנו עולה תמונה ברורה

הסכנה הקיומית של הגמ"חים המניעים את החברה החרדית

המנגנון הכלכלי שתחזק עד היום חלק גדול מאורח החיים החרדי נמצא בסכנה, כאשר הגידול הטבעי, יוקר המחיה והמשבר העולמי מזנבים בו. התוצאה: יותר ויותר חרדים רוכשים השכלה ומצטרפים לשוק העבודה

עמ' מילמן 06.06.16 06:40

(מתוך - כלכליסט 06.06.16)

- אחרי שכל הקיצוצים העמוקים בקצבאות הילדים לא הצליחו למוטט כלכלית את הציבור החרדי, מחפשים חוקרי החרדים פתרונות חדשים לשאלת השאלות - איך הציבור החרדי מצליח לשרוד?

משאלתם הברורה הינה פגיעה חמורה בעולם התורה על ידי ירידה לחייהם של מנהלי הגמ"חים, "גורמים בעולם החרדי" מתראיינים לעיתון הכלכלי "כלכליסט", כשהם מביעים את תקוותם כי הרס הגמ"חים יביא עתיד טוב יותר, שבו הזוגות הצעירים יאלצו חלילה וחס לנטוש את בתי המדרשות.

מי הם אותם "גורמים מקרב החברה החרדית" הרואים בהרס עולם התורה "משהו טוב"? לא קשה לנחש. החרדים החדשים כבצאלל כהן וחבריו. נתקיים בנו: מהרסייך ומחריבייך - ממך יצאו.

ואולם, כאשר אנו מפשפשים היטב במטרותיהם האמתיות של **אויבי הגמ"חים**, אנו מגלים לפתע זמירות חדשות, מסוג שונה לחלוטין... כאשר בנק ישראל החל לבחון את נושא הגמ"חים, הוא פנה כמובן וכרגיל לאחד מ"מכוני המחקר לחקר חרדים" בבקשה לקבל לידי מחקר מקיף בסוגיית הגמ"חים. והנה, במסגרת הפרסומים של "מרכז טאוב", אותו מחקר אשר בהשראתו ביצע בנק ישראל את המהלכים האחרונים של רדיפת הגמ"חים, אנו פוגשים דברים מאד מעניינים... פתאום כל נושא הגמ"חים הופך ל... **כלי שרת להוצאת חרדים למסלולי האקדמיה לשוק העבודה החילוני...**

וכמובן, גם התקשורת הכלכלית מצטרפת לחגיגה - הכה בגמ"חים, ותוציא את החרדים לאקדמיה ולשוק העבודה החילוני

<-

פעילות הגמ"חים נמצאת בסכנה המכשולים בהם נחקלים הגמ"חים וההשפעות שיש להם על החברה החרדית

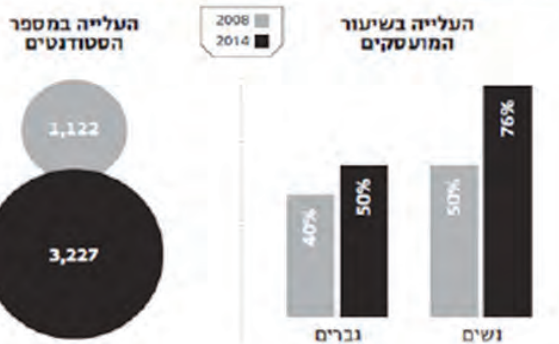
המצב הביקוש להלוואות מגמ"חים עולה הסיבות לענייה

- גידול אוכלוסייה טבעי**
האוכלוסייה החרדית גדלה בקצב של 4.0%-4.5% בשנה
- יוקר המחיה משפיע בצורה חדה על סל הצריכה החודשי של המשפחה החרדית**
- קיצוץ קצבאות הילדים ב-2003**
- ירידה בתשלומי הרנטות הפיצויים לניצולי שואה מגרמניה**

הבעיה קושי בגיוס תרומות

המשבר העולמי נותן את אותותיו ומונהלי הגמ"חים מדרווחים על ירידה בגיוס תרומות

התוצאה חיזוק תהליכי שינוי המתרחשים בחברה החרדית



מקור: מרכז טאוב

ארגוני הרפורמים וחוגי האורטודוקסיה המודרנית בקנדה, ארה"ב, ואירופה בוחשים בקדירה

לצנינים בעיניהם של הללו, וגורמת להם לצאת לעיתים בהכרזות ומעשים בוטים כנגד מציאות זו. לא נביא במסגרת זו ציטוטים בשם אמרם, מסיבות מובנות, אולם די אם נציין לדוגמא את שני הקרנות המרכזיות המממנות את מפעלי החורבן של הציבור החרדי - קרן "ידידות טורנטו", הגדולה והמסוכנת שבין הקרנות, תומכת בצורה חזקה ביותר במפעלי גיוס חרדים לצבא, בהקמת ומימון לימודי אקדמיה (בעיקר לימודים במוסדות חילוניים לחלוטין), ובכל מה שקשור איך שהוא למגמה הכללית של החינוך מחדש של ציבור היראים. אחותה הקטנה של קרן זו היא "קרן קמח", אך גם היא שותפה לחלק גדול מאותם מפעלי הרס.

שני הקרנות הללו, הוקמו על ידי גבירים מבריטניה ומקנדה. שני הגבירים הללו התבטאו בעבר בראיונות שונים לתקשורת הישראלית כשהם מחרפים ומגדפים במילים קשות ביותר את עולם התורה הפורח. כך למשל מביע התורם הראשי של קרן קמ"ח בראיון לעיתון הכלכלי גלובס (16/4/10), את משנתו ויחסו לעולם התורה וציבור היראים:

"בישראל נוצרו דורות של חרדים שלא תורמים לחברה... בשום מקום בהיסטוריה היהודית לא היה כל כך הרבה לימוד עם כל כך מעט תועלת... אני לא אומר שלא צריך רבנים ודיינים, אבל חמישים אלף איש יושבים בכולל? מי צריך את זה?... שתיים מהבנות שלי גרות ברמת בית שמש, אבל לא בחלק של המשגנענערס, תודה לא-ל".

בכל העולם כולו מסתובבים יהודים רבים המנסים ללא הרף להשפיע על צבינה ומהותה של מדינת ישראל. ביניהם נמנים יהודים מתבוללים לחלוטין, אפיקורסים גמורים מהגרוצים שברפורמים, שאינם שייכים לשום ענין שבקדושה, לא שבת, לא כשרות, כלום. הקשר היחידי שיש לאותם מתבוללים לאומה הישראלית, הוא רצונם העז להשפיע על המתרחש במדינת היהודים. והיהודים הללו מוטרדים מאד מתופעת "ההתחדדות" של מדינת ישראל. בשנים האחרונות הבינו אותם רפורמים כי הצעד החשוב ביותר לעצירת תופעת ההתחדדות של מדינת ישראל, היא התמיכה במפעלי ההרס הפנימי של החברה החרדית.

ואולם, הקרנות החילוניות והרפורמיות אינם הגורמים היחידים מעבר לים השותפים למפעלי החורבן של הציבור החרדי. יחד עמם ישנם גורמים נוספים, מסוכנים ועילים הרבה יותר. הכוונה היא לקבוצה של עשירים מקרב חוגי ה"אורטודוקסיה המודרנית" בארה"ב ובאירופה.

בניגוד מוחלט להרכב חברתי של חוגי החרדים החדשים בארץ, המורכבים בעיקר מצעירים בתחילת דרכם שבקושי גומרים את החודש, הרי שחוגי ה'חרדים' המודרניים בגולה מכילים בקרבם משפחות מבוססות, ביניהם ניתן למצוא אנשים מבוגרים בעלי ממון רב, שאוהבים עד מאד להשפיע על המתחולל בארץ האבות באמצעות כוחם הרב.

בקרב אותם עשירי עולם ישנם לא מעטים, אשר לדאבוננו ואסוננו הפכו לישונאי עולם התורה מושבעים במלוא מובן המילה. פריחתו העצומה של עולם התורה, וקיומו של ציבור חרדי אמיתי המנותק לחלוטין מכל מפגעי העולם המערבי עומדת

פרק ששי

"כתועבות הגויים ההם"

פריצת חומות הקדושה בכורי ההיתוך של החברה הישראלית

ואולם, ישנו חשש אחד המעיב עד מאד על שמחתם המוקדמת של גורמים אלו.

תסריט האימים של הממסד הישראלי הוא התסריט שבו תהליך שילוב החרדים בכורי ההיתוך של החברה הישראלית יצור דווקא מצב הפוך, שבו החרדים יצליחו להשפיע על מערכות אלו ו'לחרד' אותם. על פי תסריטים אלו, במקום שהצעירים החרדים ישתלבו באקדמיה החילונית, הרי שבמשך הזמן הם יצליחו לייצר לעצמם 'אקדמיה חרדית' בפקיח רבני, 'צבא חרדי', ואפילו שוק תעסוקה חרדי.

בכדי לסתום את הגולל על מחשבות אלו, יצרו אנשי הממסד שורה ארוכה של מגננוני הגנה שאחד מהם הוא 'הדרת נשים' - שתפקידם להנציח באופן בלתי ניתן לשינוי את הצביון והאווירה החילונית של מרכזי החיים של החברה החילונית בישראל.

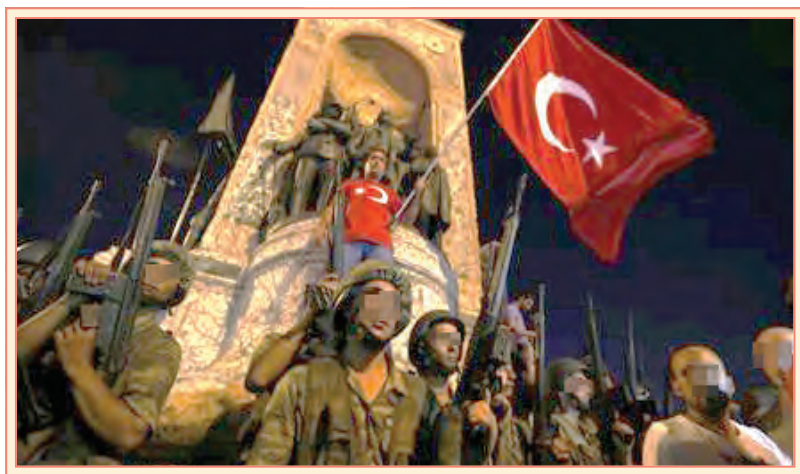
האמת היא, שברוב המקרים החשש של הממסד הישראלי מפני תופעות שכאלו הוא חשש שוא. בדרך כלל, יכולים אנו לראות כי במקרים שכאלו התוצאה היא תהליך של 'קמא קמא בטיל', כאשר כל מי שנופל

מהו הקשר שבין הקמפיין התקשורתי והמשפטי בנושא הדרת נשים, לבין מזימות השלטון לחילון החברה החרדית? שאלה זו עלולה לעורר גיחוך אצל המתבונן מן הצד. הסערות התקשורתיות והמשפטיות סביב נושא הדרת הנשים נתפס לכאורה כעוד גימיק תקשורתי חסר משמעות, הנועד למלא את זמנם של משנאי הציבור החרדי בעוד כמה דקות של נחת והסתה תקשורתית כנגד ציבור היראים. ואולם, כאשר נחשפים לנושא במלוא עומקו, מגלים אנו לפתע כי דווקא נושא זה משמש כאחד הכלים המרכזיים של הממסד החילוני בחילון החברה החרדית.

הא כיצד? בשנים האחרונות החלו אנשי השלטון והממסד העוסקים במלאכת ההרס של ציבור היראים לראות 'ברכה' בעמלם. הנתונים הגרפיים הרבים הזורמים אל שולחנם באדיבות מכוני המחקר מראים ללא כל ספק על עליה ניכרת של כמות הסטודנטים במוסדות האקדמיה לחרדים, ובמסלולי הגיוס. רפורמת הקמת המחוז החרדי הצליחה לעבור את כל המשוכות, והעתיד מבחינתם נראה מבטיח.

זה ניתן לראות במקומות רבים, כמו שופטים במערכת המשפט שבאו מרקע דתי וימני והתאימו את עצמם למערכת הקיימת. גם במדינות כמו טורקיה ומצרים, שהעם הפך עם השנים לימני ושמרן, מערכות הצבא והמשפט המשיכו לשמור בקנאות על צביון החילוני - שמאלני. ראה לדוגמא בתמונה ובכיתוב המצורפים.

לכורי ההיתוך הללו הופך תוך תקופה קצרה לבשר מבשרם, ומתאים את עצמו לסולם הערכים המקובל במערכות החילוניות הרגילות. סטודנטים וחיילים שנמצאים מספר שנים בתוך המערכות החילוניות כבר אינם מנסים לשנות את אותם מערכות חילוניות, אלא עושים הכל כדי להשתלב במוסד הקיים כמות שהוא. דוגמאות מסוג



גם לאחר המהפכות הצבאיות במדינות ערב. הצבא, האקדמיה, ובתי המשפט נותרו חילוניים שנים רבות לאחר שהעם חזר לדת ולמסורת

"השומרוני הטוב"

חומר הלימודים זהה לחלוטין לזה שבכל אוניברסיטה אחרת, כולל כל התועבות הנוראות של הגרועים שבאומות העולם. קיימים תחת ידנו דוגמאות מסמרות שיער, של חומרי תועבה נוראים, הנלמדים במכללות ה'חרדיות' השונות. מדובר בחומרים מזעזעים שאין הנייר סובלם.

בצילום שלפנינו נמצא קטע הלקוח מתוך מחברת סיכומים של נערה צעירה חרדית באחת המכללות החרדיות ה'שמרניות' כביכול שבעיר בני ברק. מדובר בחלק מקורס אודות 'המוסר החברתי של מדינה', שבו לומדות הבנות על 'מוסר חברתי' מתוך קטע של 'כתבי הקודש' הנוצריים.

הקטע "השומרוני הטוב" הוא קטע אנטישמי ארסי במיוחד, אשר שימש את המטיפים הנוצריים בכל הדורות על מנת להסית כנגד ה"יהודים המושחתים". הרי לנו חינוך יהודי שורשי - בנות ה"משפחות

גם בנוגע למסד האקדמי, החששות מפני השתלטות חרדית הם חששות לא מציאותיות. מוסדות האקדמיה בכל העולם פועלים תחת מערכת אדוקה של כללים נוקשים. הכללים הללו אינם מאפשרים התאמה של חומר הלימודים האקדמי לציבור ספציפי כל שהוא, ובודאי שלא לאוכלוסיה דתית.

אחד ממעשי ההונאה הגדולים, הוא השיווק של מוסדות האקדמיה הפונים לציבור החרדי, כביכול מדובר ב'מוסדות חרדיים'.

מהלך שיווקי מרושע זה הוא מעשה הונאה גמור, אשר העומדים מאחוריו היו צריכים לעמוד לפני תביעה משפטית חמורה. כל המוסדות הללו ללא יוצא מן הכלל, הינן שלוחות של מוסדות חילוניים, צוות המרצים הוא צוות חילוני או לפחות מעורב - חוקי האקדמיה אינם מאפשרים סינון של מרצים או תלמידים על פי שיקולי דת וכדומה!!!

לימוד חכמה חיצונית מביא לכפירה

"הגאון מוילנא אומר במשלי: מי שקרוב לחכמות חיצוניות קרוב לכפירה, עיקר תרבות יון היתה כפירה שהחלה מחכמות חיצוניות. משרד החינוך רוצים שהחרדים ידברו על 'מדע' ובזה להעמיד יסודות חיצוניות ולהביא את החרדים לכפירה ולעקור את האמונה. הם רוצים לעקור את האמונה כבר מהגיל הצעיר וגוזרים לא לספר לילדים בגנים על עקידת יצחק. המלחמה שלנו היא על החיים שלנו. לחיים ולמוות. אם נהיה מאוחדים וכל גננת תדע שכל גדולי ישראל מחזקים אותה, ויש לה את כל הגיבוי, לא יהיה שום כח שיוכל נגדנו, והעיקר לדעת שאנו הולכים עם בורא עולם - ובזה אנו חזקים יותר מכולם".

(מדברי הגאון הגדול רבי דוד כהן שליט"א
נאמר בכנס גדולי ישראל, פורסם בעיתון, כ' אייר תשע"ז)

הבנות החרדיות
"מהבתים הטובים
של בני ברק" -
לומדות את כתבי
הנצרות הקלאסית
במכללה החרדית
בבני ברק.
לפניהם צילום
אוטנטי מתוך
חוברת סיכומים
פנימית של אחת
התלמידות.

השומרוני הטוב

"והוא חפץ להצטרך ואמר על ישוע: 'זמי הו' רעני'. ויען ישוע ואמר: 'איש אחד יר מירושלים ליריחו ונפל בידי שורדים והו הפשיטוהו וגם פצעוהו ויעזבו אותו בין חיי למוות ויילכו להם. ויקר המקרה כי ירד כזה אחד בדרך ההוא וירא אותו ויעבור מעליו. וכ גם איש לוי פגע במקום ויגש וירא אתה ויעבור מעליו. ואיש שומרוני הולך בדרך ויבו עליו וירא אותו והמו רחמיו. ויגש אליו ויחבק את פצעיו ויסוכם בשמן ויין ויעלהו על בהמת ויוליכהו אל המלון ויכלכלהו. ולמחרת כנסע הוציא שני דינרים ויתנם לבעל המלון ויאמרו 'לכלל אותו ואת אשר תוסיף עוד להוציא עלי אני בשוכי אשלמנו לך. ועתה, מי מאלו השלושה היה בעיניך הרץ לנפול ביד השורדים? ואמר: 'העושה עמו את החסד'. ואמר ישוע: 'לך ועשה כן גם אתה'. (הבשורה על-פי לוקס י' 30-37. תרגום פניקס דליטש).

תחת ידנו, וכאמור, אנו מנועים מסיבות מובנות להעלותם על הכתב.

ואולם, למרות תמונת מצב חמורה זו, הממסד החילוני עדין לא רגוע, וגוזר עוד חוקים נגד החרדים.

הטובות" של בני ברק, יושבות ולומדות על 'מוסר חברתי', מתוך כתבי הנוצרים.

יש להדגיש, כי צילום זה הינו החלק היותר עדין ואנושי מהחומרים המזעזעים הנמצאים בנושא זה

מה עומד מאחרי המילים "הדרת נשים"

תרבות אנשים חטאים של החברה החילונית, הוא ההפרדה בין גברים לנשים.

למעשה ניתן לומר, שבמקום שאסור על פי חוק לקיים הפרדה בין גברים לנשים, הרי שבמקום שכזה לעולם לא תיווצר מציאות של חיי תורה ואוירה חרדית. זהו מחסום ברזל בלתי עביר.

בשנים האחרונות מערכת המשפט ושאר רשויות המדינה, קבעו תקנות שונות המגבילות עד מאד את האפשרות ליצירת מקומות שבהם תהיה הפרדה בין גברים לנשים. רבים נוטים לזלזל בתקנות אלו, שהרי ברור לכל שאין למדינה שום אפשרות למנוע הפרדה באירועים פנימיים שמתרחשים בתוך חיי הציבור החרדי פנימה, כמו חתונות ואירועים של מוסדות תורה וכדומה. ואולם, בכל מה שנוגע למקומות כמו הצבא, שוק התעסוקה, והאקדמיה, הרי שבמקומות

בעיני הציבור החילוני, החרדים נתפסים לפעמים כאנשים מאד מתוחכמים, שיודעים לרמות ולשטות בעולם כולו, על ידי כל מיני התחכמויות, (מה שנקרא בלשון העם "פויילישיטקעס"...), ולכן, חוששים הללו כי שוב יצליחו החרדים הערמומיים לשטות ולהתל בממסד החילוני התמים.

בכדי למנוע לחלוטין אפשרות שכזו, יצאו אנשי הממסד החילוני במספר צעדים מתוחכמים במיוחד על מנת להבטיח באופן נצחי את צביונם החילוני של מערכות החיים החילוניות.

אחד הצעדים המחוכמים ביותר שנקטו על ידי שורה של גורמים במערכות הממסדיות של המדינה, הוא השימוש בטענה המשוונה של הדרת נשים.

אחד מהסממנים הבולטים ביותר שמבדילים בין צורת החיים של שומרי התורה וההלכה, לעומת

הללו התקנות השונות בענין הדרת נשים הם תקנות מחייבות שאכן פועלות את פעולתן בשטח במלוא היקפן ומשמעותן. התקנות הללו סותמות את הגולל

באופן סופי ובטוח על החלומות האחרונים ליצירת צבא או אקדמיה חרדיים.

כך למשל, בחוק הגיוס שחוקק על ידי ממשלת לפיד ובנט מופיע הסעיף דלהלן, המבהיר כי "לא ייפגע מעמדה ושילובה של יוצא צבא אשה" על ידי גיוס בני ישיבות. סעיף זה נותר על כנו גם במסגרת השינויים שנעשו בחוק בהמשך, וכך הוא גם בהצעת החוק החדשה (תיקון 23 - ראה בצילום המצורף).

נושא הדרת נשים במסגרת הצבא הוא נושא חמור וקריטי באופן מיוחד, וזאת מכמה סיבות. קודם כל, ציבור המשרתים באופן טבעי הוא ציבור של צעירים בשנות 'רתיחת הדמים' אשר כל פירצה בחומות הקדושה מהווה עבורם חורבן רוחני עצום.

מניעת פגיעה 26כח. לא ייפגע מעמדה ושילובה של יוצא צבא אישה במעמדה של יוצא בשירות ביטחון בשל שירותם של בוגרי ישיבות ומוסדות חינוך חרדיים בשירות ביטחון לפי פרק זה.

בנוסף לזאת, אדם שעובד בחברה כל שהיא בשוק העבודה, יכול לקום ולהתפטר בכל רגע נתון, אם וכאשר תנאי העסקתו אינם עונים על ציפיותיו הרוחניות. אפילו סטודנט במוסד אקדמי יכול באופן תיאורטי לפחות ליטוש את ספסל הלימודים (אם כי מדובר בדרך כלל בצעד כמעט בלתי אפשרי, עקב הכספים ושעות הלימודים שמתבזזים למפרע על ידי הנשירה ממוסד הלימודים).

לעומת זאת, חייל בשירות צבאי נמצא בסוג של 'עבדות' מבובנים רבים. הוא איננו יכול בשום אופן למלט את עצמו, והוא נתון לשבט ולחסד בידם הקשוחה של מפקדיו.

החלטת היועץ המשפטי - הפיכת ההפרדה לעבירה פלילית

אירוע סליחות מרכזי, כל עוד החזנים המופיעים בו יהיו גברים בלבד. האירוע לא התקיים. באותו חודש, הונחתה עיריית ירושלים על ידי גורמים במערכת המשפט שלא לקיים אירוע סליחות שכזה, אלא אם כן יופיעו בו "פייטניות". במוצאי שמחת תורה תשע"ז ביקשה המשטרה **למנוע אירוע הקפות שניות בירושלים**, עקב מחיצת הפרדה בין איזור ריקודי הגברים לריקודי הנשים.

בשנת תשע"ג קיבלה ועדה של משרד המשפטים שורה של המלצות האוסרות על קיום הפרדה באירועים ציבוריים שאינם בעלי אופי דתי, ואף הגדירו פעולה זו כעבירה פלילית. המלצות אלו אומצו על ידי היועץ המשפטי לממשלה, וכך הפכו למצאות חיה וקיימת. החלטה משפטית זו לא נותרה כהחלטה מופשטת, אלא באה מהר מאד לידי התגשמות בעולם המעשה. בחודש אלול תשע"ו אסרה עריית תל אביב על

ינשטיין ממליץ: הדרת נשים - עבירה פלילית

היועמ"ש אימץ דו"ח של צוות במשרד המשפטים, שגיבש שורת המלצות לצמצום תופעת הדרת הנשים מהמרחב הציבורי. הצוות ממליץ למנוע הפרדה באוטובוסים, למנוע הצבת שילוט להתלבש בצניעות ולאסור הפרדה בין נשים לגברים בטקסי המדינה

Recommend 281

12:49, 08.05.13 פורסם: **אביאל מגנזי**



ינשטיין
צילום: גיל יוחנן

הדרת נשים תיחשב לאיסור פלילי, כך ממליץ היועץ המשפטי לממשלה יהודה ינשטיין. היועץ פנה

במסיבת סיום שנערכה בשנה האחרונה באוניברסיטה העברית, ביקשו מספר בנות דתיות להקצות לעצמן רחבת ריקודים נפרדת. הבקשה נדחתה מטעמי הדרת נשים, למרות העובדה שהבקשה

הוגשה על ידי הבנות בעצמן!!! דוגמא קיצונית של צביעות חילונית מתחסדת... האוסרת על בנות דתיות להדיר את עצמן' חלילה מהמרחב הציבורי...

להלן קטע מתוך מסמך של ה'מרכז הרפורמי' שבו מביעים אנשי המרכז את שביעות רצונן מתוצאות ההחלטה הממשלתית, וכן מפרטים את ההלכות המעשיות של צעדים אלו:

ההפרדה המגדרית בתחבורה הציבורית בוטלה. נאסרה ההפרדה בקופות החולים, ונשים חרדיות החלו לשדר ברדיו 'קול ברמה' (למרות התנגדות הרבנים הגר"ש בעדני ושאר רבני הרדיו).

פסקו פרטיקות אלה ברובן. ההפרדה המגדרית בתחבורה הציבורית בוטלה בעקבות בג"ץ 746/07 רגן נ' משרד התחבורה. ההפרדה המגדרית בקופות החולים בוטלה בעקבות פרוסום חוזר סמנכ"ל משרד הבריאות בנושא. ההפרדה בבתי עלמין בוטלה בעקבות פרוסום חוזר סמנכ"ל המשרד לשרותי דת. ואף בתחנת הרדיו החרדית "קול ברמה" ניתן לשמוע נשים ושעורי ההאזנה בקרב הציבור החרדי רק על, זאת בעקבות תובענה ייצוגית שהוגשה כנגד התחנה (רע"א 6897/14 קול ברמה נ' קולך).

מציאות זו יוצרת מצב שבו כל אחד יכול לדון מעצמו "קל וחומר, בן בנו של קל וחומר" - אם אירועים דתיים כמו סליחות והקפות שניות נאסרים בעקבות הפרדה מגדרית, ואם בתחנת רדיו הפונה לציבור החרדי עולות שדרניות, ובנות דתיות אינן מורשות להקצות לעצמן רחבת ריקודים - קל וחומר בן בנו של קל וחומר - שבמצב משפטי שכזה איש איננו מעלה על קצה דעתו ליצור הפרדה מגדרית במקומות שהינם חילוניים מעצם טבעם, כמו הצבא, שרות לאומי, מקומות עבודה ציבוריים, וחברות בשוק העבודה.

הפרדה מגדרית במוסדות האקדמיה

וכפי שמתארת את הדברים מנהלת המכללה בירושלים, הגב' עדינה בר שלום, בהופעה בפני הפורום להשכלה גבוהה -

"אין שום תוכנית לימודית שמוכנה במיוחד בשביל הציבור החרדי!. התכניות זהות למגוון הכללי - ורק ההפרדה בין גברים לנשים היא זו שמפתה את החרדים לבוא". (עדינה בר שלום, הפורום להשכלה גבוהה, פגישה מס' 20)

למרבה הפלא, ישנו מקום אחד בלבד שבו הממסד החילוני מעונין לאפשר את אותה ההפרדה מגדרית - במוסדות לימודי האקדמיה לחרדים'.

ציון, כי מדובר בתופעה חריגה במיוחד, מאחר והאקדמיה מהווה את אחד ממעוזי החילוניות הבוטה והמוצהרת ביותר. הסיבה להתגמשות זו נובעת בעיקר מההבנה של הממסד האקדמי כי הציבור החרדי לא יבוא למוסדות אלו ללא שתקיים הפרדה מגדרית בכיתות הלימודים. מאחר וזהו הפתיון היחידי להבאת החרדים ללימודי האקדמיה. למעשה, ניתן

לקבוע כי ההפרדה המגדרית היא בעצם הסממן החרדי היחידי של מוסדות האקדמיה הפונים למגזר החרדי. חוץ מהפרדה זו, כל יתר מאפייני המוסדות הינם חילוניים לגמרי - הנהלת המוסדות, צוות המרצים, ותכני הלימודים, כולם חילוניים על טהרת החילוניות,

מדברי הגאון רבי אביעזר פילץ ראש ישיבת תפרח

(בבית הכנסת לדרכן, מוצש"ק פרשת צו תשע"ט)

"היום רואים מה קורה לאותה מלכות שנתייסדה על ידי אותה התנועה הצינונית: אסור לנסוע באוטובוסים נפרדים של גברים ונשים, יש בעולם כזה מקום שיש כוז גזירה? יש מדינה אחת בעולם שאוסרת לאנשים להתארגן לנסוע בנפרד? אסור ללמד לילדים 'בריאת העולם' בתואנה כי זה דברים מופשטים, עקידת יצחק אסור ללמד לילדים! את י"ג עקרי האמונה אסור ללמד! ברוך ה' יש שעומדים בפרץ, שמתנגדים! דבקם במסורת אבותינו".

- (1) הקמת תכניות לעידוד ותמרון קליטת סטודנטים בכותלי הקמפוסים הרגילים
 - בכיתות נפרדות או משותפות בכותלי הקמפוס
 - בניית מודלים שיעודדו לימוד שנים מתקדמות לתואר במוסדות האם
 - חידוד אמות מידה והקפדה על הפרדה מותרת ואסורה במסגרות החרדיות

- (2) ההפרדה המגדרית תוגבל לכיתות הלימוד בלבד ולא תותר כל הפרדה מחוץ לתחומי הכיתות

- לא יינתנו הנחיות בנוגע ללבוש או דרישות צניעות אחרות
- לא תופלנה סטודנטים/ות או מרצים/ות בשל מינם/ן
- יתוודדו ויפורסמו הנחיות בהתייחס לאיסורים וכן קו פניות ציבור - תתוגבר האכיפה והפיקוח בנושא

בכדי לשווק את מסלולי האקדמיה הללו כמסלולים שנועדו עבור הציבור החרדי, הואילו בטובם אנשי האקדמיה **להתיר באופן זמני ומוגבל** את קיומם של מוסדות שבהם תתנהל הפרדה מלאה או חלקית בין גברים לנשים. על ידי הפרדה זו, מציגים

בנוסף להחלטות אלו, החליט המל"ג על השקת של "מודל חדשני" של לימודים אקדמיים לצעירים חרדיים, בשם "המודל המשולב", שבו גרדי ההפרדה יצומצמו עד למינימום, כאשר הלימודים יימסרו בכיתות נפרדות בתוככי הקמפוסים החילוניים, כך שההפרדה המגדרית והמגזרית תצומצם עד למינימום. המועצה להשכלה גבוהה אף העמידה לעצמה "יעדים", אשר לפיהם כמות הסטודנטים החרדיים במוסדות ה"מודל המשולב" אמורה להגיע לעשרות אחוזים מתוך כלל הסטודנטים החרדיים.

אנשי האקדמיה את אותם מוסדות כ"מוסדות לחרדים", ומצליחים למשוך אליהם רבבות צעירים חרדיים. ואולם, לכל אורך הדרך חוזרים אנשי המועצה להשכלה גבוהה ומדגישים בכל צורה ואופן, כי הפרדה זו הינה בבחינת 'הוראת שעה' של בדיעבד, וכי מדובר במצב זמני שיש לצמצמו במידת האפשר. וכך אנו מוצאים במסגרת המלצות המל"ג לחומש הבא, שורה של המלצות שמטרתן לצמצם למינימום את ההפרדה המגדרית במוסדות האקדמיה לחרדים -

להלן סיכום היעדים, מתוך מחקר של חוקרי החרדים גלעד מלאך, לי כהנר, ואיתן רגב, על תכנית החומש הבאה

טבלה מספר 4 - סיכום יעדים כמותיים - שנת תשפ"א

תשפ"א	תשע"ד	
19,000	9,483	כלל הסטודנטים החרדים
7,000 (37%)	3,090 (32.5%)	סטודנטים חרדים גברים
12,730 (63%)	6,393 (67.5%)	סטודנטיות חרדיות נשים
12,000 (63%)	6,500 (68.5%)	סטודנטים במודל השמרני
1,900 (10%)	1,230 (13%)	סטודנטים באוני' המתוחה
5,100 (27%)	1,730 (18.5%)	סטודנטים במודל המשתלב

סדום ועמורה בצבא הישראלי על רפורמות הפריצות במסגרות הצבאיות

אחת ההשלכות המחרידות של פקודות הרמטכ"ל באה לידי ביטוי בתופעה הזוועתית, שבה בחלק מבסיסי צה"ל החלו לבטל את חדרי הנוחיות והרחצה הנפרדים לגברים ולנשים. התמונות המחרידות של שלטי החדרים המשותפים נפוצו בכלי התקשורת של הציבור הדתי לאומי, והביאו לסערת רוחות ולעימות חזיתי בלתי נמנע בין המנהיגים הרוחניים של הציבור הדתי לאומי וישיבות ההסדר, לבין הקצונה הבכירה בצה"ל.

ואולם, עם כל הכבוד לשיגעון הדרת הנשים שתקף את מערכות השילטון במדינת ישראל, הרי שהשיאים ההזויים ביותר של רפורמות אלו הם המהלכים השערורייתיים שבהם נקטו מפקדי הצבא, בראשותו של הרמטכ"ל אייזיקוט, המוביל בשנים האחרונות קו אנטי דתי קיצוני בשורות הצבא. ראה לעיל תרשים בעמוד 21 המסכם את עיקרי ההמלצות (הגזרות) המחרידות העולות מפקודותיו השערוריות של הרמטכ"ל בשנים האחרונות.

להלן מספר כותרות בכלי התקשורת, המבטאים את סערת הרוחות בקרב הציבור הדתי לאומי

מצב שהוא להתגייס ולמלא את שורות הצבא, כשהם נאלצים לבלוע בהכנעה את כל המסמרים והמפגעים הרוחניים אשר ישיתו עליהם מפקדי הצבא.

כמובן מאליה שמחאות נמרצות אלו לא הועילו במאומה להניא את ראשי הצבא מעמדתם הנחושה. הקצונה הצבאית יודעת היטב את האמת המרה, על כך שצעירי המגזר הדתי לאומי יוסיפו בכל

צבא וביטחון

ראש המכינה בעלי השווה פקודות צה"ל לחטאי סדום: "על כאלה בא המבול"

הרב יגאל לוינשטיין תקף בחריפות את פקודת השירות המשותף לנשים ולגברים. בהקלטה

"הרמטכ"ל הכריז מלחמה על עולם התורה"

רבנים בצינות הדתית מטיחים ביקורת קשה באיזנקוט בעקבות פקודת השירות המשותף. ומה קרה לשירותים במחנה ג'וליס?

חדשות מדיני ביטחוני

צה"ל מגדיל את מספר הלוחמות: יגייס שיא של 2,500 נשים לתפקיד

נשים מהוות את רוב החיילים ביחידות מעורבות. בצבא נוחנים היריבים שונים של השילוב. רודקים את אחוזי

ראשי « חדשות » צבא וביטחון

הרב יגאל לוינשטיין הודיע על יציאה לחופשת לימודים

הרב שעורר את סערת גיוס הנשים לצה"ל הודיע לתלמידיו שהוא יוצא לחופשה. במכינה מכחישים כי יש קשר למאבק שהתפתח עם משרד הביטחון בעקבות ההתבטאויות החריגות של הרב

אסף גולן | 14:08 3/5/2017

סמוטריץ' קרא לא להתגייס במחאה על שילוב נשים – ועורר סערה

חבר הכנסת מהבית היהודי פרסם בעיתון הדתי "בשבע" מאמר שבו טען כי "צה"ל צריך להבין שלא יעבוד לו יותר לרמוס כל דבר שבקדושה". בנט: "אין לנו את הזכות ללמד את צה"ל איך להתנהג". ח"כ שפיר קראה להדיח את סמוטריץ' מוועדת החוץ והביטחון

ארגוני הרפורמים וקורסי החינוך בצה"ל - כך שומר צה"ל על חילוניותה של המערכת הצבאית

צה"ל המתירני והמופקר. והנה, כחלק מרפורמות ההתחלנות של הצבא בשנים האחרונות, מסר הצבא את הניהול והפיקוח של קורסים אלו לידיהם של גופים המזוהים עם התנועות הרפורמיות בארה"ב. (הנתונים דלהלן על פי תחקיר ערוץ שבע, ד' בתשרי תשע"ז 06/10/16) וכך אנו מוצאים בין הארגונים הללו גופים המזוהים עם התנועות הריפורמיות, כמו ארגון "בינה" אשר הינו הנו ארגון שמאלני המקורב ל"זרם הרפורמי ביהדות" כהגדרתם, וכן את מכון הרטמן הפועל ל"השגת פלורליזם דתי" (פלורליזם דתי - שם נרדף ידוע למשנתם ההרסנית של הזרמים הרפורמיים) בישראל. (ראש המכון דניאל הרטמן צוטט בכלי התקשורת בשנת תשע"א כאשר הציע לכלול בלוח השנה הרשמי בישראל חלק מהחגים המוסלמיים "על מנת שנחגוג אותם יחד עם המוסלמים")

שני הגופים הללו ממומנים בין היתר על ידי ה"קרן החדשה לישראל" (new Israel fund), הידועה כזרוע הארוכה של ארגוני הרפורמים מעבר לים, ופועלת בין היתר ל"קידום יהודים לא אורתודוקסיים" בישראל, תומכת נלהבת של קהילות הסוטים, ועוד.

גופים אלו זכו במרכזי הצבא לניהול של תוכניות לימוד, הכשרות, קורסים, הדרכות ועיצוב ערכי ותודעתי במסגרת קורסי הקצינים של הצבא.

מפקדת הקורסים הזו צוטטה באומרה: המשתתפים בקורס "הם סוכני השינוי בצה"ל - רעננים, צעירים וניתנים יותר לשינוי, לכן אנו מתמקדים בהם". כדוגמא נציין את אחד הקורסים: "תוכנית לפיתוח מנהיגות חינוכית" - מיועדת לקצינים שעוסקים בתחום החינוך ובהכשרת החיילים בצה"ל.

התוכנית הזו מועברת על ידי מכון מנדל (במסגרת קרן מנדל העולמית) המחויבת לערך הפלורליזם ופועלת ליצירת "סוכני שינוי" בחברה הישראלית בדגש על החברה הדתית לאומית והחברה והחרדית.

(ההגדרות - של תחקירי ערוץ 7).

בדרך כלל מקובל בציבור החרדי להסתכל על הצבא כגוף שמטרתו הרשמית היא בסך הכל ענין טכני ומעשי - הגנה על בטחון אזרחי המדינה. נכון אמנם שהצבא היה מוגדר מאז ומעולם כ"כור ההיתוך" של החברה הישראלית, אולם נדמה לעיתים כי הגדרה זו היא הגדרה בלתי פורמאלית שנמצאת "מתחת לשולחן". באופן רשמי, הצבא איננו מוסד חינוכי. הצבא, בדיוק כמו רשויות אחרות כמו מכבי אש ומשרד התחבורה, הוא גוף בעל אופי ומטרה מעשית בלבד.

ואולם, תפיסה זו נובעת מחוסר הכרה של המערכת הצבאית. צה"ל, בניגוד מוחלט לכל המתואר לעיל, הוא גוף הרואה את עצמו באופן רשמי ומעשי כגוף בעל תפקיד חינוכי מרכזי בעיצוב החברה הישראלית. לשם כך מחזיק הצבא זרוע גדולה ורבת ענפים העונה לשם "חיל החינוך". תחת כותרת זו מחזיק הצבא אנשי חינוך רבים אשר מתפקדים לפקח על חינוכם של חיילי הצבא - לא רק למשמעת, אלא ובעיקר לציונות ע"פ חזון המדינה החילונית. מיותר לציין כי זרוע שכזו איננה קיימת בשום ארגון אחר. לא תמצאו אנשי חינוך במשרד התחבורה, אשר מתפקדים לחנך את עובדי המשרד. גם בחברות מסחריות לא תמצאו "אגף חינוך" שאנשיו מופקדים על עיצוב עולמם הרוחני של עובדי החברה. אנשי חינוך נמצאים אך ורק במערכת החינוך, וכן בצבא הישראלי הרואה את עצמו כאמור כחלק ממערכת החינוך הישראלית.

אחד התפקידים המרכזיים של חיל החינוך בצה"ל הינו, החינוך של הקצונה הצבאית. צה"ל רוצה לראות בצמרת הפיקוד הצה"לית מפקדים הספוגים היטב ב"רוח צה"ל" ובערכים השונים שהממסד הצבאי מעונין להנחיל בקרב אנשי הצבא. לשם כך משתמש הצבא במה שנקרא "קורס קצינים" שבמסגרתו מכשיר הצבא את הדור הבא של מפקדי המערכת הצבאית. במסגרת קורסים אלו עוברים עתודות הקצונה של הצבא קורסים שונים, אשר רבים מהם מושאים אופי חינוכי - ערכי, שבו סופגים הללו אל קרבם את 'ערכי

פרק שביעי

על פי פחת

מרכזי ההכוון התעסוקתי - חורבן כלכלי ורוחני



פני שאנו ניגשים לבחון את החורבן הרוחני הטמון במרכזי ההכוון התעסוקתי שצצו בשנים האחרונות כפטריות אחר הגשם... וזאת לאחר גשמי הנדבה שהרעיפו עליהם משרדי הממשלה, אנו מעוניינים לעסוק בסוגיה זו מהפן הכלכלי.

האם אכן מפעלי ההכוון התעסוקתי והמדיניות הממשלתית בנוגע לשוק העבודה החרדי, הם צעדים שנועדו להיטיב עם מעמדו הכלכלי של הציבור החרדי, או שמא להפך?

האם הצעדים הללו אכן משפרים את מצבנו, או שמא הינם ממיטים **אסון כלכלי** (בנוסף לאסון הרוחני) על ציבור היראים?

מרכזי ההכוון התעסוקתי. גלגל הצלה, או אסון כלכלי?

בשכר נמוך. הסיבה למציאות זו נובעת בעיקר מחוסר השכלה של לימודי יסוד ואנגלית בראשם, וכן של לימודים אקדמיים. הפתרון המתבקש לבעיה זו, לדעתם, היא הפניית רבבות צעירים חרדים למסלולי האקדמיה על ידי מרכזי ההכוון התעסוקתי. זוהי תמונת המצב כפי שהיא מוצגת על ידי חוקרי

התיאוריה הכלכלית הבסיסית שעל גביה נבנו כל התוכניות הממשלתיות עבור ציבור היראים, בנויה על סדרה של הנחות יסוד שקריות ומוטות בכוונה תחילה.

הנחת היסוד הראשונה קובעת כי העובד החרדי שרוצה לצאת לשוק העבודה, מתקשה מאוד להשתלב בשוק העבודה הכללי, ולכן נאלץ להסתפק בעבודות

החרדים, ועל ידי כל מנהלי תעשיית החילון הענקית של ציבור היראים.

ואולם, תמונת המצב האמיתית, זו שעולה מניתוח מעמיק של הנתונים האמיתיים שיובאו להלן, מעלה תמונה הפוכה לחלוטין. אנו מציגים כאן את עיקרי הדברים, ובהמשך הפרק יובאו מקורות הנתונים -

א. הגישה הממשלתית לשוק העבודה החרדי, יוצרת תלות כלכלית מסוכנת ובלתי יעילה של העובד החרדי בשוק התעסוקה החילונית. במקום ליצור מקומות עבודה המתאימים לאופיו ולדרכו של ציבור היראים, מה שהממשלה יכולה לעשות בקלות רבה, מעדיפה הממשלה להפנות בצורה עיוורת רבבות צעירים חרדים לעבר שוק העבודה החילונית, **על מנת לאלצם לפנות למסלולי הצבא והאקדמיה, ובכך לכפות לימודים פסולים על הציבור החרדי.**

ב. "קשיי ההשתלבות" של העובד החרדי הם הרבה פחות משמעותיים ממה שמקובל לחשוב. הפער בין השכר השעתי של העובד החרדי לזה של העובד מהציבור הכללי הוא פער לא גדול, של כעשרה אחוזים בלבד.

ג. בהתחשב בעובדה שחלק מהפער הזה נובע מסיבות אחרות, כמו הרתיעה של מעסיק חילוני מהעסקת חרדים באשר הם, חופשות לידה של נשים חרדיות, מחויבויות משפחתיות, ועוד, הרי שבניכוי של כל הנ"ל רק פער קטן וזניח קשור להיעדר השכלה כללית.

ד. הסיבה העיקרית לשכר הנמוך של העובד החרדי, היא משום שרבים מהעובדים במשק - מכל מגזר שהוא - משתכרים משכורות רעב נמוכות ושדופות.

ה. העובד החילוני הממוצע משתכר הרבה פחות ממה שמקובל לחשוב בציבור החרדי. הנתון של השכר הממוצע במשק המתפרסם מדי פעם, הוא נתון מעוות המתייחס לשכר ממוצע על ידי חלוקה שווה, ולא לשכר החציוני, העומד על סכום נמוך באלפי שקלים ממה שנתפס בטעות כשכר הממוצע.

ו. מדוע בכל זאת קיים פער עצום בין ההכנסה הממוצעת לנפש בציבור החרדי, לבין

ההכנסה הממוצעת לנפש בציבור הכללי, אם השכר השעתי כמעט זהה בין העובדים משני המגזרים? לשאלה זו יש שלוש תשובות פשוטות, שאינן קשורות כלל ועיקר ל"בעיות" הדמיוניות של האפורופוסים החדשים של הציבור החרדי: 1. ברבות מן המשפחות החרדיות אין שני בני זוג העובדים במקביל; 2. העובד החרדי עובד פחות שעות מהעובד החילוני; 3. העובד החילוני מפרנס במשכורתו משפחה של שלושה ילדים, והחרדי - בלי עין רעה. שלוש הסיבות הללו אינן קשורות בשום צורה שהיא ללימודים אקדמיים וללימודי ליבה ובוודאי שלא לשירות צבאי, אלא לכך שהציבור החרדי בחר לעצמו דרך חיים משלו, דרך שאינה רואה בכיכר הלחם את חזות הכול, ויש בה ערכים קצת יותר גבוהים מאשר חשבון החשמל ותלוש המשכורת.

א. בניגוד למקובל לחשוב, **לימודים אקדמיים אינם מהווים ערובה כל שהיא לשכר גבוה.** הפרש השכר בין בוגרי האקדמיה לבוגרי ההכשרה המקצועית, הוא הפרש זניח של אחוזים בודדים, שאינם מצדיקים את ההשקעה הכלכלית העצומה של לימודי האקדמיה המתישים והיקרים.

ב. כללו של דבר, הציבור החרדי זקוק לעידוד ולעזרה ממשלתית או פרטית, כדי לעודד יזמות חרדית והקמת אזורי תעשייה חרדיים, בסגנון פרויקט מטריקס המפורסם, ובוודאי שלא לנהירה חסרת תועלת של רבבות צעירים חרדיים לשוק העבדים הישראלי.

ג. הסיבה שמומחי הכלכלה של מדינת ישראל אינם פונים לדרך זו, אינה נעוצה בטעות ובחוסר הבנה של תהליכים כלכליים. מומחים אלו מבינים היטב את אשר לפניהם. הסיבה האמתית העומדת מאחורי מדיניות מעוותת זו, היא העובדה שרשויות השלטון מעוניינות לנצל את המצוקה הכלכלית של הציבור החרדי לצורך מטרה שונה לחלוטין, והיא - חילון הציבור החרדי. נושא ה'עוני החרדי' משמש ככלי שרת בלבד, למען מטרה מקודשת זו.

במאמר מוסגר יש להדגיש, כי כל ההתעסקות וההתבטאות בסגנון של 'תוכניות מאקרו כלכליות לטווח ארוך', על מנת 'להבטיח' כביכול את עתידו של ציבור היראים, הן רק לשיטתם של קטני אמנה המבקשים 'לעזור' כביכול לבורא כל העולמים, לפרנס את אהוביו לומדי תורתו. רוצים אנו להראות כי גם לשיטתם קצרת הרואי, תועים ומתעים הם את דרכם על הארץ.

לאמיתו של דבר, ה'תוכנית המאקרו כלכלית' האמתית לציבור היראים היא התוכנית העתיקה של "כל המקבל עליו עול תורה מעבירים ממנו עול..." וכי, "בזמן שישראל עושים רצונו של מקום וכו'". זוהי התוכנית הכלכלית הנכונה והאמתית ביותר. כל הניתוחים הכלכליים המופיעים בפרק זה, אינם אלא לשיטתם של אלו השוגים לחשוב כי מתפקידו של ציבור היראים או של "דואגי טובתו" לחפש "פתרונות כלכליים ארוכי טווח".

אך אם כבר מחפשים פתרונות, עדיף לחפש אותם בכיוון נכון שיועיל לציבור החרדי ולא בכיוון שיחריב אותו חלילה, כלכלית ורוחנית.

הנתונים שלא רוצים שתדעו

הללו אינם רלוונטיים כלל ועיקר. הנתון הרלוונטי היחיד הינו השכר השעתי, המשקף היחיד של 'כושר ההשתכרות' האמתי של העובד החרדי, מול העובד החילוני. ולפיכך, גם בטבלה זו עלינו להתמקד אך ורק

בסעיף הרלוונטי היחיד של נתוני השכר השעתי.

על פי הנתונים הללו, הפער בין שתי האוכלוסיות אינו גדול במיוחד ועומד על עשר אחוז בלבד. לפער הזה יש סיבות רבות וטובות מעבר לרכישת תואר אקדמי אשר כרוך בהוצאות מרובות וסכנות עצומות. ברור ומובן מאליו שמעסיק החילוני יעדיף תמיד להעסיק נשים חילוניות על פני החרדיות, מסיבות שונות כמו מחויבות האישה החרדית לביתה, יציאות תכופות לחופשות לידה וסיבות נוספות.

כעת ניגש 'בדחילו ורחימו' לנפץ את המיתוסים המפורסמים על ה'חרדים הפרימיטיביים' שאינם יודעים אנגלית ואינם מצליחים להשתלב בשוק העבדים החילוני.

להלן טבלה המסקרת את הפרשי השכר השעתי בין נשים חרדיות לחילוניות. הטבלה לקוחה מתוך "תכנית אב לתעסוקת חרדים" שאומצה על ידי משרד הכלכלה.

יש להדגיש שוב ושוב, כי מכונת התעמולה הבלתי פוסקת של מפעלי שילוב החרדים, נוהגת להדגיש כל העת את הנותנים הסופיים הנוגעים לרמת ההכנסה לנפש, או לרמת השכר הסופי התלוי במספר שעות העבודה שאותו עובד בחר לעבוד. שני הנתונים

הממוצע במשק, 2013	חרדים, 2014-2013	י' 2017	י' 2020	י' 2025
45.9	41.1	42	43	44
שעות עבודה בשבוע				
87%	23% (2011)	92%	96%	100%
שכר שעתי ליומית השכר הממוצע במשק				
34%	23% (2011)	28%	31%	34%
גיוון ענפי התעסוקה (תעשייה ושירותים עסקיים, באחוזים מכלל ענפי התעסוקה)				
72%		80%	88%	96%
סך הכול שכר חודשי ממוצע לחרדים כשיעור מהשכר הממוצע במשק				

מקור: עיבודי המחברים לנתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

לוח 6 יעדי שכר (באחוזים מנשים יהודיות לא חרדיות) ויעדי שעות עבודה לנשים חרדיות

י' 2025	י' 2020	י' 2017	יהודיות חרדיות, 2014-2013	כלל הנשים בישראל	
34	32	30	29	36	שעות עבודה בשבוע
100%	96%	93%	90%		שכר שעתי ליומית השכר הממוצע במשק
21%	18%	15%	13% (2011)	21% (2011)	גיוון ענפי התעסוקה (תעשייה ושירותים עסקיים, באחוזים מכלל ענפי התעסוקה)
94%	85%	77%	71%		שכר חודשי ממוצע לחרדיות ליומית הממוצע במשק

מקור: עיבודי המחברים לנתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

המפורסם על החילוני המשתכר 'עשרים אלף' בחודש, מול העובד החרדי האומלל עם שכר המינימום - גם התמונה המשתקפת מטבלה זו איננה רחוקה בהרבה מזו של נתוני הנשים החרדיות. המציאות המשתקפת מטבלאות אלו מוכיחה, כי הטענה כאילו העובד החרדי משתכר הרבה פחות מהעובד החילוני, אינה נכונה.

אם כך ברור כי כל הטענות כי כביכול שורש מצבו הכלכלי הרעוע של ציבור היראים, נעוץ בהיעדר לימודי ליב"ה או השכלה אקדמית, נובעות ממיתוסים שגויים ולא מקריאה נכונה של המציאות בשטח.

בתחתית הטבלה יכולים אנו לראות את הפרשי השכר החודשי הגדולים בהרבה. הסיבה להפרש זה נובעת מסיבות אחרות לגמרי - האישה החרדית עובדת פחות שעות מאשר החילונית, ולפיכך השכר הסופי שלה הינו נמוך בצורה משמעותית, אולם מציאות זו איננה קשורה כלל ועיקר ללימודי אנגלית או ללימודים אקדמיים, אלא לבחירתן העצמית של נשות הציבור החרדי שאינן מעוניינות לחזור לילדיהן בשעה שש אחרי הצהריים.

בנתונים לגבי עבודתם של גברים חרדיים, יכולים אנו לראות פער גדול מעט בכמה אחוזים בודדים, אך עדיין, תמונת המצב רחוקה עד מאוד מהמיתוס

פרנסה בכבוד? על הבלוף העצום של התארים האקדמיים

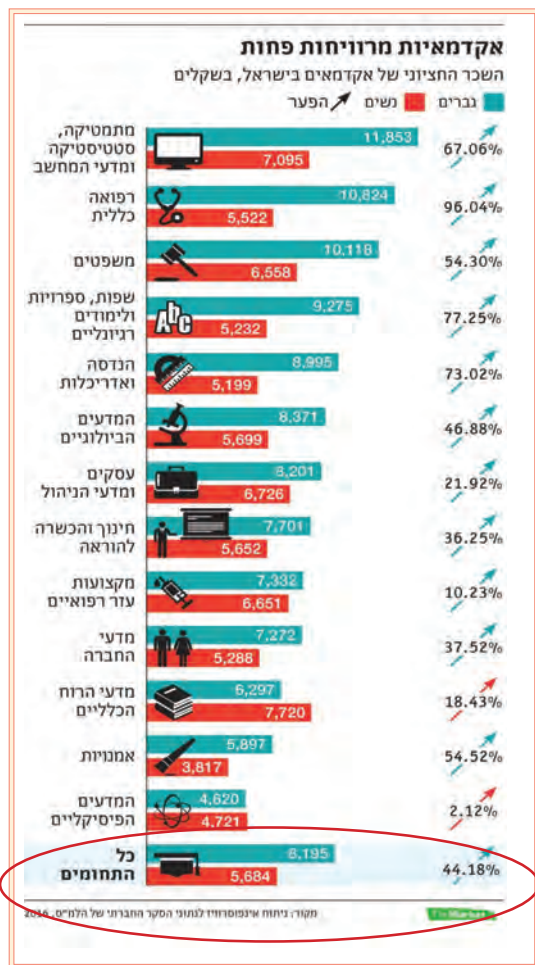
כעת נעבור לנתונים החושפים את השגיאה הבאה בתור - האם אכן לימודים אקדמיים מהווים ערובה לשכר גבוה?

אם השאלה הזו הייתה נשאלת לפני שלושים שנה, אין ספק כי התשובה הייתה באופן חד משמעי - "כן". באותם ימים המוסדות האקדמיים היו מעטים, ותואר אקדמי היה דבר יקר ערך ובעל משקל רב בשוק העבודה. כיום לעומת זאת, קיימת תופעה עולמית של עודף אקדמיזציה וירידת ערך התארים, בעקבות הקמת כמות עצומה של מוסדות אקדמיים הפונים לציבור העממי.

כיום ישנה הכרה עמוקה בקרב מומחי התעסוקה במדינות המערב, כי תופעת עודף האקדמיזציה במדינות אלו מטילה ספקות רציניים באשר לכדאיות הכלכלית של לימודים אקדמיים.

משמאל מצורפת טבלה הבנויה על פי נתוני הלמ"ס (הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה), המוכיחה את האמת המרה, **אותה אמת שאנשי השיווק של האקדמיה האפיקורסית רוצים שלא תדעו לעולם.** על פי נתונים אלו, השכר הממוצע של בעלי התארים האקדמיים כמעט זהה לזה של כלל העובדים במשק - פחות מ-7000 שקלים בחודש, למשרה מלאה של תשע שעות עבודה ביום!!!

שימו לב לנתונים הסופיים בשורה האחרונה - 8,195 לגברים, 5,684 לנשים. הממוצע הכללי לפיכך הוא פחות מ-7,555 ש"ח, קרוב מאוד לשכר החציוני במשק.



כותבי הטורים בעיתונות הכלכלית בישראל, מתחילים בשנים האחרונות להטיל ספקות בכדאיות הכלכלית של לימודי התואר

קרן "קמח", יכולים אנו לראות היטב עד כמה הפער בין עובדים חרדים בעלי תואר אקדמי לאלו שלמדו לתעודה מקצועית רגילה, הוא פער עלוב העומד על...

שלושה שקלים לשעה...

שימו לב לפער הגדול יותר בנוגע לשכר הסופי, הנובע - כמובן - מכמות שעות העבודה הנמוכה יותר בקרב בוגרי ההכשרות, הנמנים בדרך כלל על קהילות וזרמים יותר שמרניים, המתנגדים לשעות עבודה מרובות הפוגעות בתפקוד המשפחה.

להלן נתונים מדהימים מתוך מחקר של קרן קמח. מדובר בסוג של 'הודאת בעל דין' כמאה עדים דמי'.

נתונים אלו מתפרסמים על ידי גוף המעודד לימודים אקדמיים במגזר החרדי, והם מצביעים על הפרש זניח ולא משמעותי בין השכר השעתי של חרדים בעלי תארים, לבין אלו שהסתפקו בתעודות מקצועיות רגילות -

טבלה שלפנינו, המתפרסמת במסגרת מחקר של

סה"כ	לימודי תעודה גברים ³⁹	נשים אקדמאיות	גברים אקדמאיים	
N=362	116	77	169	סה"כ מרואיינים
90.2	86.2%	90.9%	92.3%	שיעור מועסקים לאחר הלימודים
38	36	36	41	ממוצע שעות עבודה שבועיות אחר הלימודים
₪ 8,330	₪ 7,088	₪ 8,050	₪ 8,470	שכר ממוצע אחר הלימודים
₪ 51	₪ 49	₪ 53	₪ 52	שכר ממוצע לשעה אחר הלימודים
54%	51%	64%	54%	שיעור מועסקים בתקופת

(צולם מתוך החוברת "בשליטתם ובתרבותם" אודות מסלולי האקדמיה לחרדים, באדיבות המו"ל)

לא צריך תואר כדי להבין את זה

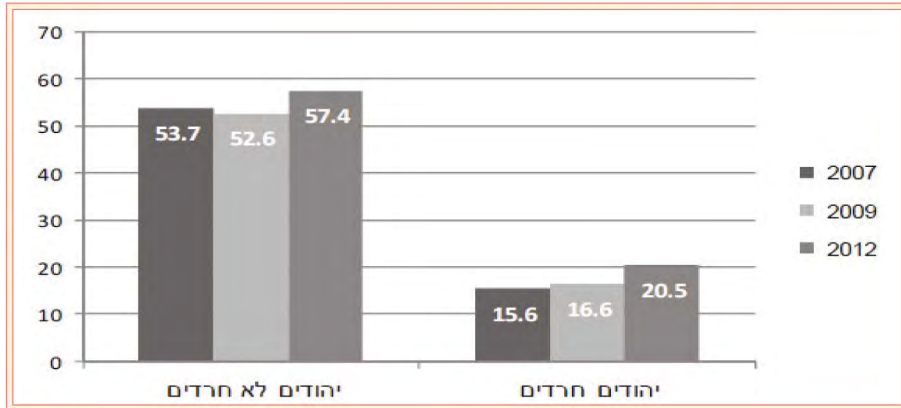
מספר שיא של סטודנטים לתואר ראשון יסיים השנה את לימודיו באקדמיה. בחוץ ימתין להם עולם של חוסר ביטחון תעסוקתי, בוסיים שלא מעניין אותם מה למדו, מחסור במקומות עבודה שתואמים את השכלתם וחוב כספי גדול שצברו במהלך שנות הלימוד הארוכות. הצעה לחשיבה מחודשת על האקסיומה שלפיה צריך תואר ראשון כדי להתקדם בחיים

שי אספריל

"תבן אתה מביא לעפריים..."

ליהנות ממשכורת טובה בהרבה מזו של עמיתיו המדופלמים בוגרי האקדמיות... איזה היגיון כלכלי ישנו מאחורי מהלך, שבו דווקא במצב של כשל שוק חמור כל כך, מוצא הממסד לנכון להפנות עוד רבבות חרדים לשוק עמוס ורווי זה?

להלן טבלה נוספת, הלוקחה מתוך מחקר של "מכון פלורסהיימר", המציג היטב את תופעת עודף האקדמיזציה בישראל, כאשר 57% מהצעירים החילונים הינם בעלי תארים אקדמיים. נתון אבסורדי זה, ממחיש היטב מדוע בעל עסק, מתווך, איש אלומיניום או חשמלאי בישראל יכול



תמונה של

חסידים מאשדוד בעת קבלת תואר במשפטים
במשכן לאומנויות הבמה. **סטודנטים 'חרדים' אלו** השקיעו שנים ארוכות ומפרכות בלימודי התואר. כידוע, שוק עורכי הדין בישראל הוא שוק מוצף לעייפה, ועורך דין מתחיל נאלץ להילחם על מקומו שנים ארוכות עד שמצליח - אם בכלל - לשרוד בשוק המפוצץ. בשנים הללו עורך הדין מרוויח פחות מאשר עמיתו האינסטטור, שנהנה מתשלומים של מאות שקלים לשעת עבודה. האם הם יצליחו! מה שבטוח הוא, שאנשי

"ההכוון התעסוקתי" ימשיכו להוליך שולל אנשים תמימים ולהפנות רבבות צעירים ללימודים אקדמיים חסרי תכלית - ועל הדרך יקלקלו וישחיתו את הרדודים והנחשלים בציבור החרדי.

ברוכים הבאים לשוק העבדים

מהעובדים מקבלים פחות מהשכר הממוצע, כביכול. הסיבה לכך היא שעובד אחד שמקבל משכורת של ארבעים אלף שקל כמנהל מחלקה בבית חולים, מזניק את הממוצע כלפי מעלה בצורה לא הגיונית.

הנתון האמיתי המשקף את המקובל במשק, הוא הנתון של השכר החציוני. זהו השכר שחמישים אחוז מעובדי המשק נמצאים מעליו, וחמישים אחוז מתחתיו. בדף בצד שמאל מופיעה טבלה המסקרת את האמת אודות נתוני השכר האמיתיים במשק הישראלי. השכר החציוני עומד על 71 אחוזים מהשכר הממוצע. על פי נתונים אלו, עובד ממוצע במשק הישראלי מקבל 6,541 ₪ למשרה מלאה של **תשע שעות עבודה ביום!!! משכורת רעב לכל הדעות, וכל זה בלי להיות חרדי, עם תעודת בגרות באנגלית בכיס, ועם תואר אקדמי בחלק גדול מהמקרים.** כפי שראינו לעיל, השכר הממוצע של בעלי התארים גבוה מנתון זה אך ורק בכמה מאות שקלים בודדים.

מדוע אם כן אנו רואים סביבנו כל כך הרבה גברים ונשים חרדיות העובדים תמורת משכורות לא גבוהות במיוחד?

התשובה האמתית לשאלה זו היא - משום שרוב מוחלט של העובדים במשק הישראלי עובדים במשכורות שכאלו. **מרבית העובדים במשק עובדים במשכורות נמוכות,** ורק חלק קטן מהם מצליחים להשתחל למשכורות יותר גבוהות.

ישנו נתון מפורסם הנקרא "השכר הממוצע במשק". אנשים רבים אינם מודעים לעובדה שנתון זה אינו משקף נכוחה את רמת המשכורות במשק הישראלי. מה שמשקף באמת את נתוני השכר האמיתיים איננו השכר הממוצע, אלא השכר החציוני.

השכר הממוצע, הוא נתון הבנוי על התחשיב הבא - לוקחים את כל המשכורות של כל עובדי המשק, ומחלקים אותם שווה בשווה בין כלל העובדים במדינה. מחישוב זה יוצא כי קרוב לשמונים אחוז

מקומות עבודה מעורבים או פרוצים - הורסים את הבית היהודי גורמים לאיסורי תורה חמורים ומזיקים לפרנסה

מדברי הגאון הצדיק רבי דן סגל שליט"א

"אנו כעת במלחמת עולם, זו המלחמה האמתית. החילונים רוצים לעקור, לקעקע, ולעיתים זה ב'מיתת נשיקה' - שהיא הרבה יותר חמורה! כשבאים עלינו בחרב וחנית - כולם מבינים את הסכנה. אבל כשבאים עם 'נשיקה', עם כסף ועם פיתויים, ועי"ז לתפוס את הסמינרים, את הגנים, כאן הסכנה עצומה. הם רוצים להתפשט לצעירים לישיבות, ובגדר של נשיקה ופיתוי לרוקן את הכל! צריך לדעת שזה בנפשנו".

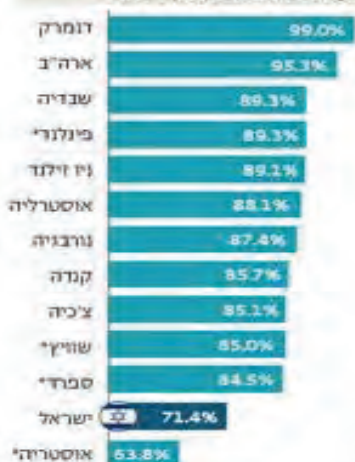
נאמר על משמר עצמאות החינוך הטהור, פורסם בעיתון יום שלישי כ' אייר תשע"ז "הנה היום היצר הרע מעמיד נסיונות של פרנסה, ומעמיד פיתוי ללכת ללמוד במקומות לא כשרים בשביל העתיד, כדי שאח"כ אולי יהיה פרנסה, להעמיד בית של תורה. אבל צריך לדעת שאם ההשתדלות להביא פרנסה הוא באיסור, אז כל יהודי מחויב להימנע ממנה ופטורים מהשתדלות.

ה'חפץ חיים' פוסק שחובה לעזוב מקום עבודה אם עלול להיכשל שם תדיר בלשון הרע או באיסור דרבנן. וא"כ ברור שאסור ללכת למקומות עבודה פרוצים ומקולקלים, או מקום שיש שם אינטרנט וכדומה, ופשוט שאסור לילך למקומות שנאסרו ע"י גדולי ישראל! וההולכים לשם אינו בגדר השתדלות לפרנסה ולא יעזור להם כלום, רק יכול להזיק יותר, רח"ל..."

נאמר השנה בכנס חיוזק למקומות עבודה כשרים.

הפערים בין העניים לעשירים בישראל הולכים ומחריפים

איהשוויון בחברה הישראלית חמור בהשוואה עולמית
השוואת עולמית של שיעור השכר החציוני מתוך השכר הממוצע, נכון ל-2011



הפער בין השכר החציוני לממוצע הולך ומעמיק
שיעור השכר החציוני מתוך השכר הממוצע בישראל



ריבוי בעלי שכר גבוה מושך את הממוצע מעלה, ולכן עלייה בשיעור בין השכר החציוני לשכר הממוצע מעידה על העמקת הפערים בחברה

שכר חציוני בשקלים



לפי סקר הוצאות משקי-בית של הלמ"ס, השכר הממוצע ברוטו בשנת 2012 עמד על 9,149 ש"ח, והשכר החציוני עמד על 6,541 ש"ח, כלומר כ-71.5% מהשכר הממוצע במשק.

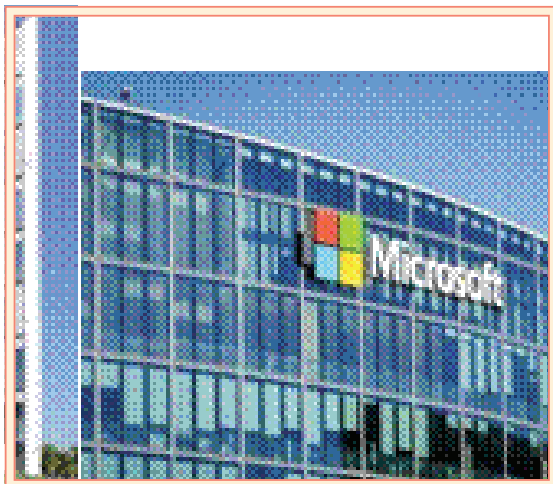
מחקר של מרכז המחקר והמידע של הכנסת עבור ועדת הכספים מפרט ברורות - השכר החציוני ברוטו עומד על 6,541 ש"ח, למשרה מלאה.
מקור - "תיאור וניתוח של פערי השכר בישראל בשנים האחרונות", ח' כסלו תשע"ו.

שוק ההייטק והציבור החרדי - הילכו שניהם יחדיו?

היתרון הכלכלי הגדול של ענף ההייטק הוא בכך שענף זה בנוי על יצוא לעולם כולו, ולא מדובר בשוק מקומי. לפיכך, גם אם רכבות חרדים יעבדו בענף ההייטק, הדבר לא יביא להצפה של השוק, שכן מדובר בשוק בין לאומי של עשרות מיליוני עובדים מהעולם כולו, בניגוד לענפי התעשייה המקומיים. אין גבול לכמות העובדים החרדיים ששוק ההייטק יכול לקלוט לקרבו, וככל שיהיו יותר עובדים, השוק עצמו ילך ויגדל. כמובן, ככל שנתח השוק של עובדי ההייטק החרדיים ילך ויגדל, הרי שהדבר ישפיע גם על העובדים האחרים שפנו לענפי החינוך, המסחר והתעשייה המסורתית, שכן הללו יתחרו על שטח שוק גדול יותר.

הענף היחיד במשק שבו רמת המשכורות המקובלות גבוהה בהרבה, הוא ענף ההייטק. לענף זה ישנם מספר יתרונות משמעותיים עבור הציבור החרדי - חברות ההייטק אינן דורשות השכלה אקדמית. מדובר בשוק פרטי המנוהל על ידי כוחות שוק של היצע מול ביקוש, ועובד טוב נקלט מחמת כישוריו ותו לא. החברות הללו אינן כפופות לשום משרד ממשלתי, והן תהיינה מוכנות לעשות כל שיידרשו, אם הדבר ישתלם להן כלכלית. חברות ההייטק הן חברות עולמיות, ולא כל כך מעניין אותן איך העובד נראה ומה התרבות שלו. כל מה שמחפשות חברות אלו, הם עובדים מוכשרים שיביאו תועלת כלכלית.

תעשיות הייטק בישראל. האם ניתן להתאימן לציבור החרדי?



וכתירוך לשינוי אופיו המסתגר של הציבור החרדי. המציאות שבה רבבות גברים ונשים חרדיים מוצאים את פרנסתם באזורי תעשייה 'על טהרת הקודש', הוא רעיון מחריד ומפחיד מבחינתו של השלטון הישראלי, משום שהוא עלול לסתום את הגולל על התקוות הכמוסות ליצירת 'חרדיות משתלבת'. אם וכאשר יוכח כי החרדים יכולים להתפרנס היטב בלי אקדמיה ובלי לוותר מאומה על צביון חייהם, במה ינפנו מכאן ואילך 'דורשי טובתו' המסורים של הציבור החרדי, הבאים להצילו כביכול מכבלי ה'עוני הנורא'?

אולם, במקום שבו נגמרת המוטיבציה הממשלתית, שם בדיוק מקומה של הפוליטיקה החרדית. היחידים היכולים לדחוף יוזמה שכזו הם הפוליטיקאים החרדים, היכולים לנצל את כוחם הקואליציוני על מנת לאלץ את גורמי השלטון לפעול ברוח זו של הקמת 'אזורי תעסוקה חרדיים' בסגנון מודיעין עילית, בכל ריכוז חרדי.

אזורי תעסוקה אלו לא ישמשו חלילה כלי להחרבת עולם התורה, אלא להפך, יהוו מקום מתאים שבו ימצא העובד החרדי את עצמו במקומו הנכון, וכן עבור נשות האברכים אשר יפרנסו את ביתן בכבוד, ויחזירו את המושג 'בית של תורה' למקומו הנכון, לבל ישמש עוד לקלישאה בעלמא בפרסומות הצבעוניות של האקדמיה הכפרנית.

גם כישורי החיים הנדרשים מעובדי ההייטק הם כישורים המתאימים עד מאוד לתרבות החרדית, הבנויה על הערכה מרובה ליצירתיות ויוזמה, ופיתוח החשיבה.

ואולם, למפעלי ההייטק ישנו חיסרון עצום מבחינת הציבור החרדי. נכון להיום, בשוק ההייטק הישראלי האווירה חילונית מאוד. בחברות הייטק רבות התפתחה תרבות של עבודה סביב לשעון יחד עם עניינים נוספים שאין כאן המקום לפרטם, וקשורים למערכת היחסים שבין העובדים, הרואים בעבודה את ביתם השני, ולפעמים את ביתם הראשון. כך לדוגמה, במרכזי התעסוקה החדשים של חברת וויקס דאגו אנשי החברה לכלול בתוכניות של בניין המשרדים חדרי לינה, מקלחות ועוד. ברור ומוכן מאליו, כי סגנון עבודה זה רחוק עד מאוד מעולמם של יהודים חרדים לדבר השם. עצם העבודה בתערובת מביאה לידי מכשולות וקלקולים נוראים, לפירוק הבית, ולגרושין. על מנת להתמודד עם בעיה זו, צריכה הייתה הממשלה להקים אזורי תעשייה ייעודיים עבור הציבור החרדי, בסגנון מפעלי מטריקס המפורסמים במודיעין עילית. וכדי שהמשכורות המשולמות במקומות אלו לא יהיו נמוכות מהמקובל בענף, על המדינה ליצור כמות גדולה של מקומות כאלו, על מנת להביא לישראל מבחר רחב של חברות שיתחרו זו עם זו על העובד החרדי, בדיוק כפי שהן מתחרות על עובדים בשוק הכללי, ולא לתת את השוק כולו במתנה למונופול הרסני של חברה אחת או שניים.

הרעיונות הללו אינם חדשים. הממשלה עצמה התחילה לבצע אותם בשנת תשס"ד, עם הקמת מפעלי מטריקס. אולם, למרות ההצלחה הרבה של הפרויקט, המדינה עצרה אותו לחלוטין, ומאז ועד היום לא נפתחו יותר מפעלים דומים.

מדוע באמת הפסיקה המדינה להשתמש בכלים הפשוטים הללו? משום שהרעיונות מהסוג הזה אינם משרתים את הכוונה האמתית של מקבלי ההחלטות. המטרה האמתית של משרדי הממשלה וגופי השלטון הינה להשתמש במצוקת הפרנסה ככלי

”כשהם עובדים הם עובדים במעורב” - המחיצות נעלמות

כעת ניתן את זכות הדיבור לישי פרנקל מנהל אינטל בירושלים, וז”ל: ”עובדים אצלנו כיום מעל מאתיים גברים ונשים חרדים, והתהליך שאני רואה זה על פני עשר שנים ויותר, זה כרגיל מתחיל בסוג של הפרדה, יש סוג של הפרדה הרבה מהנשים יושבות במתחמים שלהם, ובמעבדות שלהם, ועם הזמן האנשים האלה מתבגרים וגדלים והמחיצות הולכות ונעלמות. המציאות שעובדים כל



היום במעורב, גברים ונשים חרדים וחילונים, המחיצות יורדות. התהליך הוא איטי, הוא לא פשוט הוא רווי במתחים, אבל יש השתלכות יפה.” (נאמר ביום עיון במכון הישראלי לדמוקרטיה, אודות ההפרדה במסלולי האקדמיה היעודיים לחרדים)

מנהלי ומשווקי האקדמיה לציבור החרדי נאלצים לגונן בפני רשויות החוק על הלימודים בהפרדה הם נדרשים להסביר מדוע אין כל חשש שההפרדה ”תזלוג” לשוק העבודה. לדוגמא הבה נתבונן בנעשה במפעלי ’אינטל’ בירושלים. בשנים האחרונות פתחה החברה במהלך משולב עם משרדי הממשלה וגופים שונים, אפשרות של קבלת עובדים חרדיים לשורות חברת ההייטק הגדולה.

אך דא עקא - בניגוד מוחלט לרעיון הבסיסי של פרויקט ’מטריקס’ שבו נפתחו עבור העובדים החרדיים מקומות עבודה ייעודיים, הפעם המדיניות הממשלתית היא הפוכה בכוונה תחילה - קבלת עובדים חרדיים לתוך המפעלים החילוניים, עם האווירה הבעייתית השוררת בקרבם.

” נקודה נוספת, ראיתי כאן בנייר שחולק שהחשש הגדול הוא מהסגרגציה (ההפרדה), אם גברים ונשים ילמדו לחוד, וכל הפחדים הגדולים שיכולים לנבוע מזה, מה יהיה כאשר יצאו לעבודה, האם אז הם יבקשו מקומות נפרדים לנשים ולגברים. רבותי, מהניסיון שיש לנו עם הבוגרים שלנו, אף אחד מהם לא חזר ואמר: ”לא יכולתי להיכנס לעבודה משום שהיתה שם סביבה מעורבת” אנחנו לא מחנכים אף אחד ללכת למקום נפרד... אני מאמין שכל אחד מהאנשים החרדים יודע איך לשמור על עצמו. הנה, יש פה חברי כנסת חרדים ויושבות פה גם נשים, ניתן לעבוד במעורב.” (יחזקאל פוגל - יו”ר הקמפוס החרדי קרית אונו, בישיבת ועדת החינוך בכנסת בתאריך 25.2.14)

”מתוך 94 אחוזי ההשמה 80 אחוזים מהחרדים מצהירים חד משמעית: אנחנו רוצים לעבוד במשולב בתוך החברה הישראלית החילונית - וכשהם עובדים - הם עובדים יחד במעורב” (עדינה בר שלום מנהל המכללה החרדית ירושלים אומרת בדיוני הפורום להשכלה גבוהה 26)

”למה זה לא מדרון חלקלק? העקרון אומר שבמקום התכנסות יש צורך בהפרדה. ולמה זה לא לגבי מקום עבודה? לגבי כך יש פסיקות מפורשות... אנו יכולים לראות שלמעלה משישים אחוז מהגברים עובדים במקומות הטרוגניים כלומר אין דרישה להפרדה בין גברים לנשים בכל עשרים שנה אחורה, וגם לא דרישה הלכתית”

(עורך הדין חיים זיכרמן מהקריה האקדמית אונו, בדיון שהתקיים בבג”ץ בתאריך 27.12.17 אודות ההפרדה באקדמיה)

פרק שמיני

בשדה החינוך

רפורמת התכנים של משרד החינוך

ובל יימצא, הבית שלו לכאורה הוא בית שמור ומוגן. אולם, בנוגע לתחום אחד, איש איננו יכול לפטור את עצמו בטענת 'שלום עליי נפשי'. תחום זה הינו ציפור הנפש ובבת עינו של כל יהודי חרדי, והכוונה היא כמובן לנעשה והמתחולל בשדה החינוך החרדי. בשנים האחרונות חלו תמורות מרחיקות לכת בכל נושא החינוך החרדי.

חלק גדול מהתופעות המובאות בפרקים הקודמים, אינן קשורות מידית לכל אברך חרדי באשר הוא. נתאר לעצמנו אברך בן עלייה, שאין לו בעיות פרנסה ואינו מאותם הנאבקים על מקום מגורים מתאים למגזר. הוא שומר על ביתו ויוצאי חלצו מכל משמר. בנוי לומדים בשיבות החזקות ביותר, את בתו הוא שלח לסמינר חזק ו'פרום', אקדמיה מבחינתו היא בבחינת 'בל יראה

ספרי לימוד חילוניים בלבוש דתי

את המושגים החילוניים בעטיפה חרדית, וכך יכול להיות מצב שכל מיני ערכים חילוניים למהדרין, יעברו 'כאילו' גיור, ילבשו פנים חרדיות כביכול, וייכנסו כך לחינוך שלנו. אנחנו נהיה מרוצים שהכל עבר גיור והספר כשר למהדרין, בעוד משרד החינוך מרוצה עד השמים שהצליח להחדיר את הערכים המעוותים והרדודים שהוא רצה, כי הם יודעים את הסוד שהעיקר

עיקר החינוך הוא החדרת ערכים לנפש החניך. אחת הדרכים העיקריות היא באמצעות ספרי הלימוד. המצב כיום הוא שמשרד החינוך השתלט בהדרגה על תוכנם של ספרי הלימוד במוסדות החרדיים.¹ כאשר הם רוצים להחדיר ערכים חילוניים לתוכני החינוך החרדי. הם לא יביאו מושגים חילוניים נטו, כי הם מכירים ויודעים איזו התנגדות חריפה תבוא על כך. על כן הם מביאים

1. הנה מה שמשרד החינוך כתב בחוזר מנכ"ל (ח' בניסן התשע"ז, 4 באפריל 2017). לכל המוסדות בדבר תוכנית "סלסלה": "התכנית להשאלת ספרי לימוד פועלת בבתי הספר מכוח חוק השאלת ספרי לימוד, התשס"א-2000, ומכוח התקנות להשאלת ספרי לימוד, התש"ע-2010. לקראת שנת הלימודים התשע"ח אושר תיקון מספר 7 לחוק, העוסק בחובת השאלת ספרי לימוד ומפרט את השינויים בתכנית ההשאלה. החל משנת הלימודים התשע"ח תכנית ההשאלה מחייבת את כלל בתי הספר, והיא אינה מוגדרת כתכנית רשות". והמטרה לכך הם כותבים בסעיף שתיים, הוא, שיפור הליך הבקרה על מילוי הנחיות המשרד בנושא ספרי לימוד (לדוגמה: הקפדה על שימוש בספרי לימוד מאושרים על ידי משרד החינוך)". ומכיוון שכל המוסדות נהפכו להיות מוכרים שאינם רשמיים, כל המוסדות כפופים לכך, כפי שמופיע שם במפורש.

הוא הנחלת הערכים, ולא הצורה החיצונית.

בואו ונעמיק במה שכתוב בחזון מנכ"ל של משרד החינוך המחלקה הפדגוגית,² על הדרישות ממחברי ספרי הלימוד, ונראה אם אכן אחר מילוי כל הדרישות שלהם, שייך שהספרים הללו יישארו חרדיים. ראשית הם מפרטים מה הם הערכים והמיומנויות שהם רוצים להקנות לאזרחי ישראל, כולל למגזר החרדי, בספרי לימוד.

וכך כתוב בחזון מנכ"ל ש"חומר הלמידה יהלום את ערכי מדינת ישראל ואת המטרות הקבועות בחוק החינוך הממלכתי (שהוא חומר ליברלי חילוני גמור!) ויתאים לכלל אוכלוסיית היעד על גווניה השונים (-6.1ה). "התאמות ספרים למגזר החרדי, יעברו תהליך הערכה, בנוסף לתהליך המפורט בחזון זה, לשם התאמתם למוסדות החינוך של המחוז החרדי. ההתאמות תיעשנה (-6.3.4א).

והם מבארים איך הם יתאימו את הספרים לציבור החרדי: "דוחות המעריכים יתייחסו להלימה (התאמה) לצורכי החינוך החרדי בנושאים הבאים, בנוסף להלימה לתכנית הלימודים: איכות התוכן, היבטים פדגוגיים-דידקטיים, היבטים לשוניים כגון שימוש בשמות יהודיים, היבטים גרפיים כגון איורים המותאמים להשקפת העולם החרדית, הימנעות מהכנסת דמויות מסרטים, הכנסת דמויות צנועות, שימוש במקורות יהודיים, עיתונים חרדיים וכדומה (-6.3.4ב). מי שמעמיק מבין היטב שמשרד החינוך מרשה רק להוסיף התאמה חיצונית לתכנית הפסולים שבספרי המדינה, כלומר גיור חיצוני בלבד! וגם זאת רק בהסכמת נציגי החילוניים!...

הבעיות עוד לא נגמרות בכך. עוד כתוב בחזון מנכ"ל: "חומר הלמידה יכלול ייצוג נאות ולא סטריאוטיפי של שני המינים ושל כל המגזרים בחברה הישראלית, בהתאמה לדרישות תכנית הלימודים". (-6.1ד). כלומר חייבים לכתוב בשווה על גברים ונשים, יהודים ערבים, פושעים וצדיקים (כי מבחינת החוק החילוני אין הבדל בין צדיק לרשע), אבל לא בצורה "סטריאוטיפית", כלומר בכבוד ובהערכה שווה לכולם, ליהודי כמו ערבי, לצדיק כמו לרשע.

נתאר לעצמנו שיכתבו על מרן החזון"א זי"ע באותו יחס וכבוד שכותבים לאיזה גוי רשע מרושע. כשהילד יקרא זאת, הוא יפנים בתת הכרה שאין כביכול שום הבדל ביניהם, הוא יאבד את כל הערכה והיחס המבט הנכון על גדולי ישראל. הוא יאבד את כל היחס הנכון גם על המעשים שלהם, וייהפך להיות אצלו לימוד התורה של החזון"א כבחירת מקצוע ותו לא, להבדיל כמו שהגוי בחר מקצוע כמו ספורט וכדומה.

עד כמה חמור הדבר, נראה במה שכתב מרן החזון"א בנושא: "בנוגע לשימוש בספרים שחיברו מסיתי עם ישראל לאמונות כוזבות, ודאי אין שום היתר בזה, ואין נפקותא אם יש מינות במאמר הזה או לא, אחרי שמחברו מפורסם למרציה על יסודות המינות... השימוש בפרי ספרותו מרעיל את לבות הרכים, ורעתם בטוחה, והחינוך התורני שאנו מבקשים נהפך לרועץ. אין שום מכריח בעולם שיתיר את הדבר, ולא הלימוד בהם לבד אסור, אלא אסור להחזיקם בבית, ואף אם יתבטל בית ספר בשביל ביעור עבודה זרה זו, יבטלו אלף כיוצא בהם ואל יבטל אות אחת מן התורה".⁴

מחברי ספרי הלימוד - מקולקלים עם תעודה

יתקבל (9): "צוות הכותבים חייבים להיות בעלי תואר שני ממוסד אקדמי מוכר על ידי המועצה להשכלה גבוהה, או ממוסד מקביל המוכר על ידי האגף להערכת

כעת לעבור לראות מי הוא המאושר ע"י משרד החינוך לכתוב את ספרי הלימוד שלנו, (וכתוב שם מפורש שמי שלא יעמוד בתנאים הללו החומר לא

2. חזון מנכ"ל (ח' בניסן התשע"ז, 4 באפריל 2017).

3. סטריאוטיפי הכוונה שום כינוי או הגדרה שמייחדת א' על פני השני. לדוגמה, ב"ספריית פיז'מה" רצו להכניס ספר למשרד החינוך, היה שם איור איך שבו אישה מכינה חביתה לבעלה. הם פסלו זאת, כי זה סטריאוטיפי לאישה... הווי, אבל זו המציאות!

4. קובץ איגרות ח"ב איגרת מ"ו.

על ידי המועצה להשכלה גבוהה, או ממוסד מקביל המוכר על ידי האגף להערכת תארים אקדמיים מחו"ל במשרד החינוך (9.3.2). התוצאה מהוראות הרסניות אלו שאת ספר לימוד לציבור החרדי לא יוכל לערוך ירא שמים, גם אם הוא מומחה ומתאים מקצועית יותר מכל 'המלומדים' למיניהם.

מעדויות רבות הנמצאות תחת ידינו, ישנם הרבה אנשים ונשים אשר מנסים לעמוד על המשמר בכל כוחם, וכל דבר שמגיע לפתחם הם "מגיירים" אותו, מתוך תמימות וחוסר ידע שלא הדמויות הן העיקר אלא המסרים והרעיונות הטמונים בחומה.

המהפך החילוני בספרי הלימוד

המקורות, כמס שפתיים גרידא. בהמשך לנ"ל, מביאים את ההלכה שאסור להתפלל או ללמוד אם הידיים או הגוף מלוכלכים, וזאת לא כדי לשנן את אופן ההכנה הראוי לתפילה וללימוד, אלא כדי להאדיר את מעלת הניקיון. סיפור זה שתול באופן ציני ביותר בספר, שכתוב באופן מגותק לחלוטין מהווי החיים החרדי.

כדי לחדד את השינוי העמוק שחל בספרי הלימוד לציבור החרדי, ניתן להעמיד זה מול זה שני ספרים - הוותיק מול תחליפו החדש - ולהבחין בהבדלים. לשם השוואה נעמיד את ספר "ילדותנו" הוותיק, מול תחליפו החדש "דבר בעיתו". ילדותנו הוא ספר שמשקף אווירה חרדית הרמטית ומרוממת. הופיעו בו למכביר סיפורים הלקוחים ממדרשי חז"ל או מהווי החיים החרדי, וכך גם העבודות שהתבקש הילד לבצע היו מתוך גישה מתאימה. גם המובאות ממקורות זרים שהובאו בו היו מגופות ובדוקות כסולת נקייה, לבל ישפיעו על נפש הילד מושגים ונטיות זרות ומנוכרות. בהקדמת הספר אנו מוצאים את המשפטים הבאים: "דווקא לספר ילדותנו הראשון הענקנו את מרב החשיבות כמסייע לנו בחינוך ילדינו. כל מילה נמדדה בפלס וכל משפט נשקל במאזניים, כשהמטרה שמול עינינו 'חנוך לעזר על פי דרכו'. בכל סיפור, בכל קטע ובכל שיר - התכוונו להשתמש, לא רק כמוטיב

תארים במשרד החינוך" (1-9). כלומר רק אדם מקולקל בדעות שמילא כרסו במינות ואפיקורסות במוסדות האקדמיים המעורבים והפרוצים - הוא זה שיכול לכתוב את ספרי הלימוד לחרדים...

כמו כן, עורך המדע חייב להיות בעל תואר שלישי לפחות בתחום הדעת שחומר הלימוד מכון אליו. התואר צריך להיות ממוסד אקדמי מוכר על ידי המועצה להשכלה גבוהה, או ממוסד מקביל המוכר על ידי האגף להערכת תארים אקדמיים מחו"ל במשרד החינוך (9.2.2). ועורך הפדגוגיה-דידקטיקה חייב להיות בעל תואר שני לפחות ממוסד אקדמי מוכר

ספרי הלימוד החרדיים מקדמת דנא, גם אלו שעסקו בנושאי חול, היו גדושים באווירה ומסרים יהודיים. בכל ספר לימוד יש סיפורים, דוגמאות, משפטים להשלמה וכיוצ"ב, כל אלו היו על טהרת הקודש. כיום בספרים החדשים יש מגמה בולטת לסנן את האווירה הזו ואת הווי החיים החרדי מתוך הספרים, וכך מתקבלים ספרים על "טהרת" החולין, כאלו שיכולים להילמד בכל מוסד בארץ - דתי וחילוני כאחד.

מחנכים שנחשפו למגמה ובחנו בעיון ספרי לימוד מדווחים, נוחכו כי, כי בעוד אנו אדישים, הרי ש"אתה ישן לו - והוא ער לך"! השינויים שנערכו בתוכן הספרים ובהגשתם משקפים חשיבה מדוקדקת עד לפרטי פרטים של שינוי סגנון התמונה, השמטת מילים ומשפטים והוספת אחרים שמטרתם להכניס בדלת האחורית מסרים זרים.

דוגמה לכך הוא הספר "מבינון" - הבנת הנקרא לכיתות הנמוכות, שהתערטל לגמרי מכל מאפיין חרדי. זהו ספר שיכול להתאים לילד חילוני וחרדי באותה מידה. אפילו שמות הילדים אינם חרדיים. אין חגים ומועדים, אין אזכור שם שמים. מלבד אזכור אחד ויחיד: מובא בהרחבה הסיפור עם הלל הזקן שמיהר לרחוץ את עצמו בער"ש, כדי "להוכיח" שהניקיון הוא מצווה, ברוח החרדיות החדשה שאנשיה משווים לכל עניין ועיסוק גשמי נופך "רוחני", באמצעות ציטוט מן

ספרותי מעשיר, אלא בראש ובראשונה ככלי חינוכי... על פי תורתנו הקדושה וברוח ישראל סבא".⁵ לעומתו, הספר "דבר בעיתו" מאמץ גישה שונה לגמרי. גם כאשר מופיעים בספר זה סיפורים על חגים ונושאים דומים מתוך ההווי החרדי, הרי שהגישה אליהם יבשה, בלי הרגשי קדושה, שמחת המצוה ואהבת ה', כאלו מדובר בדברי חולין לגמרי. ההשפעה של גישה זו הינה הרסנית, ועלולה לדקן כליל מתוכן את המסרים המובאים בגוף הסיפור.

שינויי ערכים

לדוגמה, מופיע בספר סיפור מחז"ל על החסיד שסייר בכרמו בשבת וראה פרצה בגדר, הרהר בתיקונה ומיד קיבל על עצמו שלא יתקן את הגדר. לאחר מכן צמח בפרצה שיח של צלף. אבל כדאי לעיין היטב בעבודות שהתלמידים מתבקשים לבצע בעקבות קריאת הסיפור. שם טמון המוקש. "הכירו נא, שיח הצלף הוא קוצני, יש לו פרחים סגולים ויפים..." ולאחר מכן, כל השאלות סובבות על שיח הצלף. היכן המסר העוצמתי על כבוד השבת, ושכר שמירתה??

כדי שנבין את עומק וחומרת הדברים, הנה עוד כמה וכמה דוגמאות על קצה המזלג על המהפך האדיר שחוללו במשרד החינוך בכל ספרי הלימוד שלנו, עד שנהפכו להיות ספרים חילוניים שמחדירים ערכים חילוניים, בלבוש דתי:

לימודי חול במסווה של לימודי קודש: חלק מתכניות הלימוד החדשים מכילים בקרבם תכני חולין בעייתיים תחת הגדרות של קודש. כך למשל נמצא

לימודי דמוקרטיה תחת 'הנהגות ומידות', לימודי 'איכות הסביבה' במעטה של "מידות ודרך ארץ". או לדוגמה בספר "מידות ודרך ארץ" מאת מכון אהבת חסד לכיתה ג'. החצי הראשון של הספר מוקדש לתכנים של שמירת איכות הסביבה, כולל דברי הבל על האיסור הנורא של קטיפת כלניות ופרחים מוגנים וכו', וכל זה תחת מעטה של לימודי דרך ארץ ומידות טובות.⁷

דרך ארץ קדמה לתורה

ספרי הלימוד החדשים משלימים את התמונה של החדרת תכנים שנועדו לאלף את הציבור החרדי ה'פרימיטיבי', וללמדו התנהגות מערבית 'נורמטיבית', על פי התרבות האירופאית.

אחד הספרים המדגימים מגמה זו הוא הספר **יסודות דרך ארץ**, סדרה של שלושה ספרים הנלמדים בכיתות א-ג. הספר כולל לכאורה לימודי מידות ודרך ארץ, ועל תקן זה הוא נלמד במספר תלמודי תורה בשעות

הבוקר, על אף שמדובר בספר חול לכל דבר ועניין. אלא שהמסר החמור החוזר על עצמו שוב ושוב בספר הוא סילוף דעת חז"ל בפירוש 'דרך ארץ קדמה לתורה' שכביכול כוונתם שדרך ארץ עדיפה מהתורה. כך מחנכים ילדים חרדים ע"י סילוף דברי חז"ל - לחילוניות ולאפיקורסות, וכל זה נעשה במסווה של ספר תורני!! תחת הנושא 'האדם וסביבתו' העוסק באיכות הסביבה, מופיעים כמה מקרים לבחינה. ילד שתה

5. מרן הגר"צ קרליץ שליט"א סיפר שאביו הרב הגאון רבי נחום מאיר עמל קשה לבדוק ולעבור כל מילה ומילה בספרי הלימוד של הילדים בחדרים ובבתי הספר לבנות, כדי להביא לידי 'צאן קדשים' ספרים המלהיבים לעבודת ה' ומנופים סולת נקיה ממש, הרב הדגיש שפגם ולו הקטן ביותר בגיל זה הוא קריטי ממש ועלול להזיק לתלמיד בבגרותו בעת שבכוחו לבחור את דרך חייו. 6. ועוד: סיפור על ילד שמתעורר משנתו למשמע קול חזק, ולבסוף מתברר שזהו קול השופר: "אילו קולות אתם שומעים בבוקר? מה אתם מרגישים כשאתם שומעים קול חזק בתוך דממה?" זהו יחס חומרי וענייני, שמשייך את הרטט שמעורר קול השופר בלב היהודי, כתחושה המתעוררת למשמע "קול חזק בתוך דממה". 7. וע"ע מה שהרחיב על כך מרן ההפץ חיים זי"ע במאמר "דרך התורה" שבסוף ספר חומת הדת.

בהפסקה מברז, ושכח לסוגרו עד הסוף. הוא חזר לכיתה והתחיל ללמוד, והנה **באמצע הלימוד** הוא נזכר שהברז מטפס. מה עליו לעשות?

דוגמה נוספת היא של ילד שהוריד שקית זבל לפח האשפה בדרכו ל"מתמידים". **באמצע הלימוד** נזכר שלא הכניס את השקית כראוי למכל האשפה. מה עליו לעשות?

התשובה בשני המקרים מכוונת למסקנה שעליו להפסיק מלימודו, שהרי איכות הסביבה קדמה לתורה, עפ"ל.

החדרת יציאה לעבודה: בניסיון לפתות ולגרום לצאת לעבודה, והחדרת חשיבותו כבר מהגיל הצעיר, הקדישו במערכת החינוך מקום רב. בספר מולדת לכיתה ב', בשם "דרך ארץ", מופיע נושא חדש "**המקצוע שלי**" שלא הופיע במהדורות הקודמות; נושא זה נועד באופן מפורש להחשיב ולהעריך את היוצאים לעבודה, ולזלזל בצורה מתוחכמת בלומדי התורה.

בכל עמוד בספר מופיע בן משפחה שמתאר בשפה מלבבת את עיסוקו, כשבתוך כך מושחלים ביטויים בעלי מגמה ברורה ברוח החרדיות החדשה: "כך אני יכולה לפרנס את משפחתי בכבוד", "אבא שלי נהג הסעות, כשהילדים יוצאים לטיול הוא לוקח גם אותי", הדוד אפרים - רופא השיניים, מספר "הקירות במרפאה שלי מכוסים בתעודות רבות. למדתי את המקצוע במשך שנים רבות", ברקע תמונה חייכנית של רופא ופציינט.

בעמוד המקביל, קיים מקצוע (!) חדש: "באוהלה של תורה". כן, גם זה מקצוע... אליבא דמשרד החינוך.

אלא שבשונה מהמקצועות הקודמים, כאן התיאור יבש ולקוני. דרישות המקצוע הן "להקפיד מאוד להגיע בזמן ל'סדר' של הבוקר ול'סדר' של אחר הצהריים, כדי לא להפסיד אפילו רגע אחד, וגם כדי שהחברותא לא יצטרך לחכות לו". ברקע, תמונה חשוכה ועלוכה של בית מדרש עגמומי ריק למחצה. שום תחושת התפעמות ורוממות, אפס חיבור. ודאי לא ביחס לשאר המקצועות. כעת יראה הילד ויבחר במה ירצה לעסוק...

בעמודים הבאים, בשים לב למסר המבוקש, מופיעה כותרת "דסי מחפשת עבודה". ילדה בכיתה ב' מתבקשת לבחור לעצמה עבודה מתוך לוח העיתון. עליה להחליט בין "תכנות מחשבים בשכר גבוה" לבין "קלינאית תקשורת" או "מעצבת בחנות למזכרות

ומתנות". בהמשך - דף עבודה שמתאר את שיקוליה של הילדה, ביניהם: "אני רוצה להרוויח מספיק כסף כדי לפרנס את המשפחה". לסיכום, מתבקש הילד לערוך ראיון עם אחד מבני המשפחה על עיסוקו, ולברר אצלו "האם משתכרים יפה בעבודה"... - אלו המושגים שמחדירים באמצעות ספרי הלימוד החדשים בכיתות החרדיות, כבר מכיתה א' וב'.

החדרת ערכי צנא וציונות: כמובן שהמילה 'ציונות' לא תוזכר לעולם בשום מסמך או ספר רשמי הנועד לציבור החרדי, אולם חוץ מהשימוש במילה הספציפית הזאת, **הציונות עצמה נמצאת שם**, ומדריכי המחוז החרדי מוצאים דרכים רבות להחדיר את ערכי הציונות לחינוך החרדית, במסווה של תוכניות רבות ומגוונות. (כך למשל, בחוברת המחוז לגנונות במודיעין עילית לשנה"ל תשע"ו, מוצאים אנו כיצד צום עשרה בטבת הופך ליום בו לומדות הבנות על... שחרור ירושלים במלחמת ששת הימים).

מהשוואה בין ספרי מולדת לכיתה ב' וותיק וחדש ("**כאן ביתי**" הישן לעומת "**דרך ארץ**" החדש), בעמוד המתאר את העיר ירושלים, הושמט במהדורה החדשה המשפט "ירושלים היה בית המקדש, ובעז"ה גם ייבנה במהרה בימינו, הכותל המערבי הוא שריד בית מקדשנו. יהודים מכל העולם באים להתפלל ליד הכותל המערבי". במקביל, נוסף "כמה טוב שהיום הכותל בידינו" ואם הכוונה לא הייתה ברורה דיה, באה המשימה לראיין בן משפחה על זיכרונותיו ממלחמת ששת הימים ומשחרור הכותל...

הערצה למדע: בכל התוכניות החדשות של אנשי המחוז וספרי הלימוד החדשים, ישנה רוח חזקה של הערצה אווילית ליחוקרים הדגולים למיניהם. במקום סיפורי גדלות על האבות הקדושים, אנו מוצאים סיפורי גדולה הירואיים אפופי הילת קדושה ערטילאית, על חוקרים מסוגם של אדיסון ואיינשטיין. אולם הם לא מסתפקים בזה, אלא מוסיפים חטא על פשע לקחת את גדולי ישראל ולהפוך אותם לגאונים במדע, ובכך להנחיל מסר שהמדע מעל הכל כביכול, ואין שום גדלות אחרת חוץ ממדע, רח"ל. הנה סיפור מצמרר: מדוע נקרא הגאון מוויילנא 'הגאון'? עד היום ידענו ששם זה נזכר בסילודין מפני גדלותו האדירה והבלתי נתפסת בתורה. כל זה עד היום.

‘דבר בעיתו’ המחליף את ‘ילדותנו’ הישן והטוב - שמחייב המחזו החרדי להכניס היום למוסדות הלימוד החרדיים, תחת הספרים שהיו פעם!

כל הדוגמאות שנמנו לעיל שהם כטיפה מן הים באים לחולל מהפכה בלימודי החול המבוקרים והמוקפדים ולהכניס רוח של חולין והשכלה, לעוות את הדרך הסלולה ולחבר אותה עם אותה דרך שמובילה ללימודי אקדמיה ומציבה אותם כמדד, כדרך חשיבה וכמטרה!... גם אם אלו אינן דוגמאות דרסטיות המניעות את אמות הסיפים של האנשים הקרים והאדישים, ואף דווקא משום כך, המגמה הזו מסוכנת מאוד. אפשר להגדיר זאת כמהפכה שקטה, אבל הרסנית מאוד!...

ועוד נקודה כאובה לסיום: אותה דרך חשיבה אקדמית היא כנגד ממאיה, אשר רבים ממשתתפי תוכניות ההשתלמות ממשלתיות לוקים בו. יש אנשים רבים שבעקבות “חינוך מחדש” השתלבו כחלק בלתי נפרד מהחינוך המקצועי, יישרו קו עם תבנית החשיבה האקדמית, והם שוקדים על כתיבת ספרי לימוד חדשים. למרבה הצער, שמו של סופר חרדי החתום על ספר לימוד, אינו עדות על טהרתו ועל כשרותו.

התלמידים של משרד החינוך

מתאימים מבחינה רוחנית, המדינה הקימה “ועדת ערר”, שתהיה כתובת לכל הורה שילדו לא התקבל למוסד שרצה. ועדת הערר שהורכבה מחילונים⁸ לא התחשבה כלל בטענות המוסד, והחלה לפעול בעוצמה שיכניסו את הילדים הלא ראויים למוסדות, עד כדי כך שמוסדות שלא רצו להכניס ילדים מבתים לא ראויים למוסדותיהם, עצרו להם את כל התקציבים...

משנת תשע"ז יצאו “הנחיות הרישום” החדשות של המחזו החרדי לכל המוסדות, ושם נכתב: “א. מנהל מחלקת החינוך ברשות החינוך המקומית, הוא הרשם הראשי ברשות המקומית. ב. הרישום למוסדות החינוך

אך הנה התשובה האווילית החדשה: “אליהו הקטן, שמלאו לו שלוש שנים, היה ילד מיוחד, חכם ומבריק. באחד הימים יצא אליהו לחצר. ראה אליהו את הילדים הגדולים משחקים באגוזים. והנה, תוך כדי משחק נתקע אגוז גדול בבור וקשה היה להוציאו. ניסו הילדים להוציאו באצבעותיהם הקטנות, אך לשווא.

אליהו, שצפה במחזה המרתק רץ להביא כלי עם מים. חזר אליהו וביקש מהילדים הגדולים לפנות לו את הדרך. “אני יכול להוציא את האגוז”, כך אמה. הילדים הגדולים חייכו והסתכלו על אליהו בסלחנות, “אתה ילד קטן ואין בכוחך להוציא את האגוז מן הבור”, אך אליהו לא שעה כביכול לדבריהם. הוא שפך את המים לתוך הבור, והנה - הפלא ופלא - האגוז צף ועלה מאליו מתוך הבור. כל הילדים קראו בהתרגשות: “אליהו, אתה ממש גאון!” ומאז קראו לו “הגאון”.

שמעתם? זה הוא הגאון מווילנא! חשבתם שעולם התורה במאתיים וחמישים השנים האחרונות מזכיר את כינויו של הגאון בסילודין משום היותו אב לכל חכמי התורה? ממש לא. הגאון - על שם שהוציא את האגוז מהבור! אבל זה מה שמופיע בספרי הלימוד

וכמו שהעיד הגאון הגדול רבי דוד כהן ראש ישיבת חברון, באחת מדרשותיו (בכינוס בחודש אייר תשע"ח): “נוצר מצב רח"ל, שכל אדם שלא קרא ושנה יכול לעמוד ולהכריח את הסמינרים ולקבל בנות שלא מתאימות לסמינרים. מה קורה כאן, שמכניסים בנות שלא מתאימות ומביאים רוח אחרת, ומנהלי הסמינרים כבר אין להם זכות לומר מי מתאים ומי לא מתאים”. כי על פי ערכי הדמוקרטיה, יש להעניק חופש חינוך לכולם, ללא אפליה על רקע דת וגזע. כשהחלה המדינה להתערב בחינוך החרדי, ובעיקר לאור פרשת עמנואל שלא רצו להכניס למוסדות תלמידים שלא

8. הנחיות המחזו החרדי (סעיף 30) “הרכב ועדת הערר מנהל המחזו החרדי במשרד החינוך ו/או נציגו יו"ר הוועדה, מפקח מוסד החינוך מהמחזו החרדי במשרד החינוך, מפקח נוסף של משרד החינוך (שאינו מפקח של מוסד החינוך לגביי הוגש הערר), נציג הלשכה המשפטית של משרד החינוך ורכזת הוועדה. במידת הצורך, וככל שימצא לנכון, יזמן יו"ר הוועדה נציגים נוספים לוועדה לרבות נציג הרשות המקומית ו/או נציג ציבור. הוועדה תדון בערר בהרכב של 3 חברים לפחות ובלבד שבדיון יהיו נוכחים אלה מנהל המחזו החרדי ו/או נציגו, מפקח/ת מטעם משרד החינוך ונציג הלשכה המשפטית”.

יותר, ותמנע עוולות כלפי ילדים. גם במחיר עוולות
 אימות, בלתי נסלחות, כלפי הציבור החרדי כולו.
 מחנכים מביני דבר טוענים, כי הרבה לפני שהסטיות
 החינוכיות בתוכני הלימודים משפיעים על התלמידים,
 ישפיעו אותם תלמידים חורגים על מערכת החינוך.
 כבר כעת ניתן לראות את התוצאות החרפות. איזה
 הורה יכול להיות רגוע, כשהוא מניח לילדו להתרועע
 עם חבריו לכיתה ללא חקירה ודרישה? **ברוב מוחלט**
של הכיתות, יימצא לפחות תלמיד אחד, אם לא יותר,
שכל הורה החרד על ילדיו יעשה הכול כדי להרחיקם
מהשפעתו.

זכרתי ימים מקדם - דברי מרן החזו"א אודות כשרות ספרי הלימוד

מתוך הספר "מעשה איש" חלק ג', עמוד מג',
 בו מופיע סיפור אודות מרן החזו"א, אשר
 פסק כי אין ללמוד במערכת החינוך החרדי
 ספר שמחברו איננו מוכר לירא שמים, אפילו
 לאחר שרבנים גדולי תורה עברו על הספר
 ולא מצאו בו שום סרך!!!

ספר שמחברו אינו מוכר

רבי ירוחם קרלינשטיין זצ"ל הגיע עם ספר "כתיב", עליו נשמע הקול
 שרבינו הגיב כי אינו מכין כיצד מלמדים בספר זה בתלמודי תורה. רבי
 ירוחם עבר על הספר כולו. לדעתו היה נראה הספר ספר כשר, ובא עם
 הספר לשאול לרבינו על מה יצא הקצף. הוא הגיש את הספר לפני רבינו,
 והגיב מיד: אתה מכיר את המחבר? והשיב: לא. המשיך רבינו: "ספר שאינו
 מכיר את מחברו, אינו מחזיק בידו" [ומיד הפסיקו ללמוד בספר זה]. (מבני
 רבי גרשון שליט"א).

הרשמיים והמוכרים שאינם רשמיים יתבצע לפי
 הנחיות הרשם הראשי. מנהל מוסד חינוך מוכר שאינו
 רשמי חייב לקיים את הוראותיו של **הרשם הראשי**
 לגבי הרישום.

כלומר, שום מוסד אינו רשאי שלא לקבל תלמידים,
 אלא על פי קריטריונים "שיתקבלו על דעתו" של
 משרד החינוך.⁹ נקל לשער שקריטריונים כמו החזקת
 אמצעי תקשורת פסולים, אורח חיים רחוק מההווה
 החרדי וכיוצ"ב, אינם מתקבלים על דעתו של משרד
 החינוך כלל וכלל. ההפך הוא הנכון. משרד החינוך,
 באצטלה של לוחם מלחמת התלמידים המקופחים
 והאומללים, מבקש להכניס בדלת הקדמית את בניהם
 של אלו אשר נוטרי התורה מבקשים לרחק מד'
 אמותיהם של ילדיהם!

האבא משרת בצבא? לאמא יש אייפון? לילדה
 יש כלב? (כן, מקרים אמיתיים!), האחים לומדים
 ב"ישיבות" טכנולוגיות, האחיות במכללות? דבר מכל
 אלו לא ימנע מהילד או הילדה להתקבל למוסד.

מנהלי המוסדות ניסו להתחנן על נפשם: אין לנו
 מקום במוסד. כה רבים הם ילדיהן של המשפחות
 המסוללות המבקשות להימנות על תלמידי הת"ת, בתי
 הספר או הסמינה. מניין יימצא מקום לתלמיד שמתאים
 באורחות חייו ובמושגיו למקומות שונים לגמרי?
 אבל משרד החינוך לא ויתר. הוא דרש להותיר בעת
 הרישום עשרה אחוזים פנויים, עבור התלמידים שיפנה
 משרד החינוך!¹⁰ במילים פשוטות, **בכל כיתה חרדית,**
ישנם עשרה אחוז של ילדים שהתקבלו בדרך עוקפת,
והמוסד אינו יכול להתחמק מלקבלם.

כך או אחרת, המאבק הזה מוצא סיוע גם אצל
 עסקנים תמימים ואנשי תקשורת זולים, המשתמשים
 בטיעון של אפליה עדתית כצידוק לפריצת כל החומות
 כולן, ולהפקעת סמכותם של מוסדות החינוך בנושא
 קבלת תלמידים. לגבי דידם, אין ספק שוועדת הקבלה
 של משרד החינוך צודקת יותר, שוויונית יותר והוגנת

9. הנחיות החדשות של המחוז החרדי סעיף 13 ד'. יתרה מזאת, מובא שם בהרחבה שהרישום חייב להיות שקוף למשרד החינוך, ונציג מטעמו יוכל להיות שם.

10. הנחיות החדשות של המחוז החרדי (11, 1, 16) סעי' י' מספר 12.

11. במאמר המוסגר. איש אינו יכול להבין אל נכון, מה פשר התאווה המשונה של חרדים הלועגים לכל הקדוש והיקר ומקעקעים מבפנים את יסודות הציבור החרדי, לשלוח את בניהם ובנותיהם דווקא למוסדות הטובים ביותר, השמורים ביותר. מה ייתן להם ומה יוסיף להם החינוך השמור והמרומם הניתן בין כותליהם? האם זה ניסיון לצבור "יוקרה", לרכוש חותמת הכשר, או סתם כך, לנעוץ אצבע בעינו של הציבור החרדי כולו.

מוסר השכל

פרשבורג נגד פראג

ה'חתם סופר' צדק! משלא הבינו הלומדים את דבריו לאשורם, פתח את פיו בסיפור מרטיט, ואף לאחר מכן, העלה את דבריו על הכתב, והנה לפניכם, תוכן הדברים:

"לפני מאה שנה התנהלו ביהדות שני זרמים שונים: פרשבורג ופראג! שתיהן יצא שמן הטוב בעולם היהודי, והתפרסמו בגלל רבניהם הגדולים והעצומים. אך בעת החדשה, משנשבה בחוזק רוח ההשכלה והשוויון, סברו רבים מרבני פראג להתאים את אופי החיים היהודיים לסביבה הלא יהודית - להתגמש ולנהוג בסלחנות - כדי לרכוש את ליבם של חוגי היהודים המשכילים ולהצילם מטמיעה. לא כן חשבו מנהיגי ישראל בפרשבורג. אנו לא נשנה מאומה, אמרו. לא ניתן לרוח הזמן דריסת רגל בפשרות וויתורים. נילחם ברוח ההשכלה ע"י הוקעתם ממחננו באופן קיצוני. כך נשמור על פח שמן טהור. פרשבורג ופראג היו שני מרכזי היהדות הגדולים שבהם התרכזו אותם שני הצדדים הנלחמים בהשכלה להצלת היהדות. מרן ה'חתם סופר' זצ"ל הוביל את הצד של פרשבורג. בסיסתו "חדש אסור מן התורה" מנע כל ניסיון לתקן את התרבות היהודית. המשכילים שנלחמו נגדו בכל עוז, ואף ערבו לצדם את הממשלה, אך נתקלו בחומת ברזל של יהדות מאוחדת ומלוכדת שאיננה מוכנה

קול התורה מהדהד בבית המדרש. אברכים יקרים יושבים בזוגות ומתנצחים בדברי תורה. אך היום ההמולה היתה גדולה במיוחד. זה לא היה ויכוח רגיל בהבנת הגמרא. שני הצדדים טענו בלהט שרק טובת העם והדת לנגד עיניהם. היו אלה מספר למדנים שהתנצחו ביניהם בביהמ"ד האם למחות ולנדות את נשות המתקדמים בעיר. הנשים הללו היו מסתובבות בקהילה ופורצות גדר בכך שהחלו לצאת בגילוי שיער ובשמלות הדוקות כפי צו האופנה שיצא בגרמניה ובצרפת באותה תקופה. במעשיהן גרמו לבקיעים גם במחנה התורני. היו כאלו שטענו כי דרך הקירוב טובה מהכל. רק עם קירוב לבבות יחזרו בתשובה שלמה. אחרים טענו שצריך להתנתק מכל קשר עמהם, לסלקן מהקהילה. החצופות הללו משפיעות על הבנות הטובות להתלבש כדרך המשכילים והנוכרים. דבר שגורם - לדברי הגר"ש קלוגר זצ"ל - לפרוץ את כל גדרי התורה, גם לשאר משפחות הקהילה.

משלא הגיעו להכרעה, פנו לגאון המפורסם רבי מאיר שפירא רבה של לובלין, שהזדמן לעירם במסעו לטובת ישיבת חכמי לובלין. מששמע רבי מאיר שפירא את שני הצדדים, חייך והפתיע אותם בתשובה מדהימה: גם אני התלבטתי בזה עד שנוכחתי לראות שמשמים הכריעו. ההשגחה העליונה גילתה שמרן

על פי דוגמת גאוניה. קשר אמיץ בין החיים לבין אלו שהלכו לעולמם. הקהילה פורחת, מוסדות ציבוריים נוסדים, מגדילים אכסניה ופנימיה לתלמידי הישיבה. והנה לעומת זאת, ממשיך לספר רבי מאיר שפירא: כעת אחרי מאה שנה כשנסעתי ברכבת לראות את פראג היהודית. הגעתי לפראג בשעת בין הערביים. ביקשתי לראותה ואמרו לי כי רק מחר בשעה השמינית של היום יכול אתה לראותה.

המתנתי עד למחר באותה שעה, ואז לקח אותי מלווה אל בית הקברות הישן. הוא הראה לי את מצבות המהר"ל מפראג, כלי יקה, רבי דוד גאנז. לאחר מכאן ניהל אותי לבית קברות שני שם ראיתי את מצבת בעל ה'נודע ביהודה'.

פניתי אליו בשאלה: אבל היכן היא פראג היהודית "החייה". היכן מרכזי התורה? היכן מתפללי בתי הכנסת? אך התשובה היתה: כיום בפראג ישנם רק שישים נפשות אשר חיים ע"פ אורח חיים יהודי. וכשאתה שואל אותו ומה המספר הכולל של יהודי פראג שאינם דתיים, הנך שומע: שישים וחמש אלף... כשראה אותי מבוהל ומחוויר... נחפו להודיעני כי שכח להראות לי שרק בפראג יש שעון גדול על בנין הקהילה שבו יש אותיות עבריות במקום מספרים... כן. זהו האסון הנורא של פראג הפשרנית. השעון הולך "ברוח הקידמה" מתקדם באותיות עבריות... ואילו שמירת אורח החיים היהודי מתנדף ונעלם לנצח...".

עד כאן סיפורו הנורא והמרטיט שסיפר וגם כתב, מאורם של ישראל, רבי מאיר שפירא מלובלין זצ"ל. הוויכוח בבית המדרש הוכרע ונדם באחת. הכל כבר ידעו. אם רוצים שישארו בישראל בתי מדרש, בתי כנסת וישיבות, אם רוצים יהודים שליבם בוער לתורה ויראה, ולא פשרנים קרים כקרח.

גם בדורנו עלינו למסור נפש על התבדלות מוחלטת מרוח הרחוב. הרוחות הטכנולוגיות שבדורנו, האינטרנט, הלבוש הצר והקצר, המתירנות והנהגות. כל פרצות אלו מסוגלים גם בפרצות מ'מאה שנה' לאבד את היהדות וקיום המצוות כולם, חלילה. בדורנו חייבים כולנו כאיש אחד לבנות חומות מגן שיעמדו מול כל הפרצות ביסודות היהדות וקדושת וטהרת עם ישראל. (מתוך ספר "עולמות של טוהר" - 0533100170)



ממראה השוממים של רחובות פראג העתיקה, בה הלכו ענקי הרוח של עם ישראל ומעת שחדרה ההשכלה שזמו

לשנות - כי הוא זה - במנהגיה ומלבושיה, אפילו אם תישאר קטנה מושפלת ובודדה. כך נהג גם בנו ממלא מקומו בעל ה'כתב סופר'. בהנהגתו החזקה לא שינה כקוצו של יוד מתורתו הקדושה של אביו, בעוצמה הכריז מלחמה בהשכלה עד רידתה: "יקוב הדין את ההר'.

לא כן בפראג. כאן מצאו להם המשכילים מנהיגים מתונים שסיסמתם 'שמאל דוחה וימין מקרבת'. 'בסלחנות נקרב את ליבם של הרפורמים והחילוניים, שלא יהיו משחיתים ומזידים'. אלא שתאוות המשכילים ושאר רשעים רק גדלה. הדרישות והשינויים התרבו. כמאמר הנביא ישעיהו (פרק נו) "וְהַכִּלְפִּים צִיִּי-צָפֹשׁ לֹא יִדְעוּ שְׂבָעָה". הרבנים כתבו הסברים שכליים בלשון מובנת לכל מצווה ובכמה אופנים, כאילו התובנה השכלית היא תכריע. ועל הכל מצאו תירוץ אחד: "הוראת שעה שאני" "פיקוח נפש דוחה כל התורה".

היהדות הפולנית היתה קצת רחוקה משדה המלחמה, אך הביטה אל מזרח אירופה והמתונה לראות: "מי ינצח". והנה כמאה שנה אחרי, ראו נא ראו. עוד היום יושבים בפרשבורג מאות לומדים ושונים את מה ששאל מהר"ם איגרא ומה שהשיב מרן החתם סופר. בחדר השיעור של מרן ה'חתם סופר' יושבים ולומדים מאות בחורים תלמוד ופוסקים. במבנה אחר תמצא מנינים קבועים וקיבוץ של מאות בעלי בתים לומדים. על כל צעד וצעד אתה מוצא את הדופק של היהדות. מטרת פרשבורג היתה ועדיין מסדרת את אופי חייה

אגרוף המחץ של אנשי השמאל לשנות את פני הציבור החרדי

**אנחנו נכנסים אליכם לתוך הבית!
מול העיניים שלכם, מול העיניים
של הנוער שלכם! - אתם לא תוכלו
לעולם לעצור את האגרוף הזה."**

פתאום נפל לי האסימון!! שזה בעצם מילה
במילה מה ששמעתי לפני כמה שבועות בהרצאה
של הרב 'מנחם שטיין' למי שמכיר... אז גיחכתי על
"זעקותיו" על האנטרנט והנגע של "האייפונים"
והנה יושב מולי אדם חילוני, איש תקשורת ידוע
ומפורסם, ואומר את אותן המילים רק בקטע
ההפוך... עצת בלעם עם בנות מואב...

לא יוצא לי מהראש הדבר הזה... מה דעתכם?
מתוך דף הפייסבוק של אחד
הפרסומאים הידועים במגזר החרדי



לפני כשבועיים, תוך כדי פגישה עם שותף באחד
ממשרדי הפרסום הגדולים במדינה, מתברר
שהאדם שעימו אני משוחח הוא זה שבעצם
המציא ובנה את המותג: "יאיר לפיד". הם חברים
קרובים וכמו שאומרים אצלנו: "ידו לא משה
מידיו". הבחור צפונבון קלאסי שמבחינתו 'בני
ברק' ו'דהיישה' חד המה. מפה ומשם מתחילה
שיחה מעניינת על היחס לציבור החרדי, השינוי
(לכאורה) שחל בשיח של "יאיר לפיד" על החרדים
אחרי ירידתו לאופוזיציה, וכו'.

ואז מספר אותו אדם: "אין לכם מושג
**כמה קבוצות חשיבה הקמנו למטרה
אחת והיא: 'איך לקרב את החרדים
לישראליות ולטשטוש ההבדלים בינינו'.**

ישבנו אינסוף שעות עם חוקרי המגזר,
פרופסורים ודוקטורים למיניהם, רבנים
ליברליים, ואנשי תקשורת חרדים, אז הגענו
למסקנה שלא יעזורו קיצוצים... ולא פגיעה
כלכלית במגזר... ולא יעזור פגיעה בישיבות, כי זה
רק גורם לחרדים להתקפד יותר...

והחלטנו שיש רק דבר אחד שיעשה עבורנו את
העבודה

בצורה "מושלמת"...

ואז הוציא איש שיחנו בתנועה
אלגנטית את הסמארטפון מכיס הז'קט,
נופף בו בחדות מול העיניים שלנו ואמר
בהטעמה: "זה יחסל אתכם! זה
יגמור את הרבנים שלכם! עם זה

שם בדוני

